

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

A. 6.

Psalmen (Herlingen?)

ספר

ההורים

כצורים נחיס ויכיס
 וסייר להאסה מסובה
 הנעימה הקבינה מילת
 אהבים ויעלת מן טרה
 שררתי אשת
 הקבין כבוד טמו הרל
 ריב שי' מליודרס
 דורף נכתב בסנת
 תצ"ב לפיק
באותיות
 אמי שטרדב:

בד"ר

2 זה השער ר"י צדק ב"ר אריבו
 יבואו בו

מושה

יבואו בו
 יבואו בו
 יבואו בו

רצון מלפניך יי אלהי וזה אבותינו
מבוחר בחר עבדו ובורעו אתה יו
והבחר בשירות ותשבחות שתפז
ברחמים א קריאת מזמורי תהלים
טאקרא כאלו אמרם דוד המלך
עלי השלום בעצמו זכותו ינו
עלינו ועבוד לנו זכות פסוקי תהלים
וזכות תפילותיהם ואותיותיהם

נקודותיהם ומעמיהם והשמירת
היוצאים מהם כראשי תיבות ומסופי
תיבות לכפר פשענו ועונתנו ותטאתנו
ולומר עריצים ולהכרית כל ה
ההוטים והקוצים הסוככים את
השושנה העליונה ולחבר אשת
בערים עם הורה באהבה ואתונה
וריעות ומשם ימשיך לנו שפע
לנפש רוח ינשמה למתחוננו
מעונותינו ולסלות חטאתנו ולכפר
פשענו כמו שסלקת דוד שאמר
מזמורים אלו לפניך כמו שנאמר גם
העביר חטאתך לא תמות ואל
תקחני כחעולם הזה קודם זמני ער

מלא את שנותנו בהם שבועים שנה באפן
 שאוכל לתקן את אשר שחתתי ו
 וזכות דוד המלך ע"ה יגן עלינו ו
 ובעדנו שתאריך אפך עד שובנו
 אליך בתשובה שלמה לפניך ימיאוצר
 מתנת חנם חנני כדתיב וחנותי את
 אשר אחז ורחמתי את אשר ארחב
 וכשם שאנו אומרים לפניך שירה
 בעתה פר נזכה לומר לפניך יי אלהינו
 שיר ושבחה לעהפ ועי אמירת תהלב
 התעורר חבצלת השרון ולשיר
 בקול נעים בגילה ורענן כבוד הלבנון
 יתן לה חור ותדרר בבית אלהינו ב
 במהרה בימינו אמן סלה

(וקודם סיתחיל תהליסי ילמור ג' מסוקיס אור)
 לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו
 בקדמה פניו בתודה בזמירות
 נריע לו : כי אל גדול יי ומלך
 גדול על כל אלהים שמים
 (ולמור טיסיסי תהליסי ילמור ג' מסוקיס אור)
 מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב
 יי שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל
 ותשועת צדיקים מלי מעוזם בעת
 צרה ויעזרם יי ויפלטם ויפלטם
 מרשעים וישועם כי חסו בו
 (למור תהליסי ילמור ג' מסוקיס אור)
 יהי רצון מלפניך יי אלהינו
 ואלהי אבותינו בזכות ספר

ראשון שבתהלים שקראנו לפניה
שהוא כנגד ספר

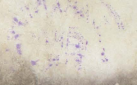
- ביום ב' נגד בראשית
- ביום ג' נגד שמות
- ביום ד' נגד ויקרא
- ביום ה' נגד במדבר
- ביום ו' נגד דברים

(ולא ביום א' ולא ביום ז')

בזכות מזמוריו ובזכות פסוקיו
ובזכות תיבותיו ובזכות שמותיו
הקדושים והטהורים היוצאים
ממנו שתכפר לנו על כל חטאתינו
ותסלח לנו על כל פשעינו
שחטאנו ושעונו ושפשענו

לפניה והחזירנו בתשובה שלימה
לפניה והדריכנו לעבודתך ותקמה
לבנו בתלמוד תורתך ותשלח רפוא
שלימה לחולי עמך (ולחולי פבפ)
ותקרא לשבויים דרור ולאסירים
פקח קם ולכל הולכי דרכים
ועוברי ימים ונקהות מעמך ישרא
מצילם מפל צער ונוק ותגיעם
למחוז חפצם לחיים ולשלום
ותפקוד לכל חשוכי בנים בזרע
של קיימא לעבודתך וליראתך
ועוברת של עמך בית ישראל
תצילם שלא יפילו ולדותיהן
והיו שבים על המשבר בר חמיך

הרבים מעילם מפל ואל המניקות
 תשפיע שלא יחסר חלב מדדיהון
 ואימשול אספר ושדין וכל פגעים
 ומרעין בישין לכל ילדי עמך בית
 ישראל ותגדלם לתור' ללמוד תורה
 לשמה ותצילם מעין הרע ומדבר
 ומבוגפה ומשטן ומיצר הרע ותבטל
 מעלינו ומכל עמך בית ישראל בכל
 מקום שהם כל גזירות קשות ורעות
 ותטה לב המלכות עלינו לטוב ותגזר
 עלינו גזירות טובות ותשלח ברכה
 והצלחה בכל מעשה ידינו והבן
 פרנסתינו מדרך הרחבה והמלאה
 ולא יצטרכו עמך ישראל זה לזה ולא

לעם אחר ותן לכל איש ואיש פ
 פרנסתו ולכל גויה וגויה די מחסורו
 ותמהר ותחיש לגאנו ותבנה בירת
 מקדשינו ותפארתינו ובזכות שלש
 עשר מדותיך הרחמים הכתובים ב
 בתורתך כמי ש יי לארחים וחנון ארך
 אפים ורב חסד ואמת נצר חסד לאפים
 נשא עון וקפשע וחסא ונקה שאינן חוזרות
 ריקם מלפניך עזרנו אהי ישענו על דבר
 כבוד שמוך והצילנו וכפר על חטאתנו
 לבען שמוך ברוך ה' לעולם אמן ואמן:
 (כסכת וכל ילמד כקילור כזה)

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואהי
 אבותינו בזכות ספר חמישי
 שבתלים שקראנו לפניך שהוא כ
 כנגד ספר דברים בזכות מזמורי

ובזכות פסוקיו ובזכות תיבותיו
 ובזכות שמותיו הקדושים והטהורים
 היוצאים ממונו שתהא נחשב לנו
 אמירת מזמורי תהלים אלו כאלו
 אמרם דוד המלך ישראל בעצמו
 זכותו יצן עלינו ויעמד לנו לחבר
 אשת נעורים עם דודה באהבה
 ואהבה וריעות ומשם ימשוך לנו ש
 שפע לנפש רוח ונשמה וכשם שאנו
 אומרים שירים בעולם הזה כך נזכה
 לומר לפניך יי אלהינו ואהי אבותינו
 שיר ושבחה לעולם הבא : ועל ידי
 אמירת תהלים תתעורר חבצלת
 השרון לשיר בקול געים גילת ורגן
 כבוד הלבנון ותגלה הוד ותדר בבית
 אלהינו במתרה בזמינו אמן סלה

האיש אשר לא הלך בעצת רשעים
 ובדרך חטאים לא עמד ובנוי שב
 לציב לא ישב כי אם בתורת יי
 חפצו ובתורתו יהנה יובם ולולה
 ותה בעין שתול על פלגי ציב אשר
 פרו יתן בעתו ועלהו לא יכיר

אשר יעשה יצליח * לא כן הרשעים
כי אם כמזיץ אשר תרפנו * על כן
לא יקמו רשעים במשפט וחסאים
בעדת צדיקים * כי יודע יי דרך צ
צדיקים ודרך רשעים תאבד *

למה

רגשו גוים ולאמים יהגו
ריק * ותיצבו מלכי
ארץ ורוזנים נוסדו יחד על יי ועל
מישחו * ננתקה את מוסרותימו
ונשליכה ממנו עבותימו * יושב
בשמים ישחק אדני ילעג למו * אז
ידבר אלימו באפו ויכתרונו ויבהלמו
* ואני נסכתי מלפי על ציון הר
קדשי * אספרה אל חק יי אמר אלי

בני אמה אני היום ולדתיך * ישאל
מימי ואתנה גוים נחלתה ואתחזקה
אפסי ארץ * תרעם בשכט ברזל
ככלי יוצר תנפצים * ועשת מלכים
השכילו תוסרו שפטי ארץ * עבדי
את יי בידאת וגילו ברעה * נשקו
בר פו * אנף ותיאבדו דרך כי יבער
כמעט אפו אשרי כל חוסר בו *

מזמור

לדוד בכרחו מפני
אבשלום בנו * יי
מה רבו צדי רבים קמיה עלי * בפים
אמרים לנפשי אין ישועתה לו * ב
באלהים סלה * ואמת יי מגן בעדי
כבודי ומרים ראשי * קולי אל

י אקרא ויענני כיהר מדשו סלה *
אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי יי
יסמכני * לא אירא מרבבותי עם
אשר סביב שחיו עלי * קומה יי
הושיעני אלהי כי הפית את פל
אזבי לחי שני רשעים שפרת * לוי
הושיעה על עמך ברכתך סלה *

למניצח

בנגינות מזמור
לדוד * בקראי
ענני אלהי צדקי בצר הרחמתי לי
חנני ושמע תפילתי * בני אישע
מה כבודי לכלמה תאחבון ריק
תבקשו כוב סלה * ידעו כי הפלתי
חסיר לוי יי ושמע בקראי אליו *

רגזו זאל תהטאו אמרו כלבבכם
על משכבכם ודומו סלה * זכחו
זכחי צדק ובעטחו אל יי * רבים
אמרים מי יראנו טוב נסה עלינו
אזכ פניך יי * נתתה שמיחה בלבי
מיעת דגנב ותירו שם רבו בשלום
יחדו אשכבה ואישן כי אתה יי
לבדה לבטח תושיבני *

למניצח

על הגהילות מזמור
לדוד * אמרי האזינה
יי בענה הגיגי * תקשיבה לקול שועי
מלפי ואלהי כי אליך אתפלל * יי
בוקר תשמע קולי בקר אערה לך
ואצפה * כי לא אל תפץ רשע אתה

לא יגרה דע לא ותצבו הוללים
 לנגד עיניך שנאת כל פועלי און
 תאבד דוברי כזב אישדמים
 ומרמה ותעב יי ואני ברם מסדרך
 אבוא ביתך אשתחנה אל תיכסל
 קדשך ביראתך יי ונחמי בצדקתי
 למען שורכני חישת לפני דהפיק
 כי אין כפייהו נכונה קרבם היות
 קבר פתיח גרונם לשונם יחליקון
 האשימם אלהים יפלו מבעצמיהם
 ברב פשעיהם הדיחמו פי כרו כד
 וישמחו כל חוסי כד לעולם ירפנו
 ותסה עלינו ועל צו כד אחבי שמך
 כי אתה תכרה צדיק יי בצנה

רצון מעטרנו
למנצה כנגינות על השמיני
 מזמור לדוד יי אל
 באפך תזכיהני וא בחמתך תיטרני
 חנני יי פי אמלל אני רבאני יי פי
 נבחרו עצמי ונפשי נבחרה מאד
 ואתה יי עד מתי שובח יי תלצה
 נפשי הושיעני למען חסדך יי פי
 אין במות זכרך בשאול מי יודה
 לך יגעתי באנחתי אשחה בכל
 לילה מטתי בדמעתי ערשי אמסה
 עששה מבכעס עיני עתקה בכל
 צוררי סורו ממני כד פועל און פי
 שמע יי קול בכיי שמע יי תחננני

י תפילתי יקח יבשו ויבהלו באור
 כל אויבי יבשו רגע
שגיון
 להוד אשר שר ליי על
 דברי פוש בן ימיני
 אלהי בה מסיתי הושיעני מפל רדפי
 וחיילי פו יטרף כארדה נכשי
 פורק ואיז ביציל יי אהי אם עשיתי
 זאת אם יש עול בכפי אם גמלתי
 שלמי רע ואתלצה צוררי דיקם
 ירדה אויב נכשי וישג וירכס לארץ
 חיי וכבודי לעפר ישכן סלה
 קומה יי באפק הנשא בעברות
 צוררי ועורק אלי משפט צוית
 ועדת לאמים תסוככר ועליה

למרום שובה יי יי ידיו עמים שפטני יי
 בצדקי וכהמי עלי יאמר נאדע רשעים
 ותכונן צדיק ויבחן לבות וכליות אלהים
 צדיק מגני על אלהים מושיע ישרי
 לב אלהים שופט צדיק ואל זועם בכל
 יום אמלא ישוב חרפו ולמוש קשתו
 דרה ויכוננה ולו הכיז כל מות יחציו
 לדלקים ופעל הנה יחבל און והרה ע
 עמל וילד שקר בור כרה ויחפרהו ויפל
 בשחת ופעל ישוב עמלו בראשון על
 קדקדו חמסו ירד אודה וידה בצדקו
 ואזמרה שם יי עליון

למונצח

על הגמית מזמור לדוד
 יי אדוננו מה אדיר שמך
 בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים
 מפי עוללים ויונקים יסדת עז למען

צורריך להשבית אויב ומתנקם : כי
 אראה שמיה מעשה אצבעתיך ירח
 וכוכבים אשר בוננתה : מה אנוש כי
 תזכרנו וכן אדם כי תפקדנו : ותחסרהו
 מעט מאלהים וכבוד וחדר תעטרהו
 תמשילהו במעשה ידך כל שמהתת
 רגליו : צנה ואלפים כלם וגם בהמות
 שדי : צפור שמים ודגי הים : עבר
 ארחות ימים : וי אדוננו מה אדיר ש
 שמך בכל הארץ :

למנוצח
 עלמות לבן מזמור ל
 לדוד : אודה יי בכל
 לבי אספרה כל נפלאתיך : אשמחה
 ואעלצה בק אזמרה שמך עליז : ב
 בשוב אויבי אחור יכשלו ויאבדו מפניך
 כי עשית משפט ודיני ישבת לכסא :

שפט צדק : גערת גוים אפדת רשע
 שמם מחית לעולם ועד : האויב תמו
 הרבות לנצח וערים נטשת אבד זכרם
 הקמה : ווי לעולם ישב בונן למשפט כ
 בסאו : והוא ישפט תבל בצדק ידין ל
 לאמים במישרים : ויהי יי משגב לך
 משגב לעתות בצרה : ויבטחו בך ידעי
 שמך כי לא עזבת דור שירך יי : זמרו ליי
 ישב ציון הגידו בעמים עלילותיו : כי
 דרש דמים אותם זכר לא שכח צעקת
 ענוים : חנני יי ראה עניי משנאי : מ
 מרוממי משערי מות : למען אספרה
 כל תהלתך בשערי בת ציון : אגילה
 בישועתך : טבעו גוים בשחת : עשו
 ברשת זו טמנו נלכדה רגלם : נודע יי מ
 משפט עשה בפעל כפיו נוקט רשע

הגיון סלה : ישובו רשעים לשאולה :
 כל גוים שכחי אלהים : כי לא לנצח :
 ישבח אביון תקנות עניים תאבד לעד :
 קומה יי אל יעזב אנוש ישפטו גוים על
 פניו : שיתה יי מורה להם ידעו גוים :
 אנוש המה סלה :

למה

יי תעמר ברחוק : תעלים
 לעתות בצרה : בגאות רשע
 ידלק עני ותפשו במזמות זוחשבו : כי
 הלל רשע על תאנת נפשו ובצע ברך
 נאץ יי : רשע בגבה אפו בל יזרש :
 אין אלהים כל מזמותיו : יחילו דרכיו
 בכל עת מרום משפטיו מנגדו : כל
 צורריו יפיה בהם : אמר ברבו בל אמוט
 לדר ודר אשר לא ברע : אלה פיהו מלא
 ומרמות ותה תחת לשונו עמל ואון :

ישוב במארכב חצרים במסתרים יתרגמו
 עיניו לחלכה יצפנו : יארב במסתר כ
 כצורה בספה יארב להטוף עני : יחטף
 עני במשכו ברשתו : ידכה ישוח ונפל ב
 בעצומיו חלפאים : אמר בלבו שכה אל
 הסתיר פניו בל ראה לנצח : קומה יי אל
 נשא ידר אל תשכח עניים : עלמה נאץ
 רשע אלהים אמר בלבו לא תדרש :
 ראיתה כי אתה עמל וכעס תביט לתת ב
 בידך עליו יעזב חלכה יתום אתה היית
 עוזר : שבור זרוע רשע ורע תדרוש :
 רשעו בל תמצא : יי מלך עולם ועד אבדו
 גוים מארצו : תאות עניים שמעת ידוה
 תכין לבב תקשיב אזנך לשפוט יתוב
 ודר בל יוסיף עוד לערץ אנוש מזה ארץ
למנצח יי איה

האמרו לנפשי נודו הרקב צפור : כי
הנה הרשעים ידרכו קשת : כוננו
חצם על יתר לירות במזו אפל לישרי
לב : כי השתות יהרסו צדיק מה פעל
י' בהיכל קדשו י' בשמים כסאו עיניו
יחזו עפעפיו יבחנו בני אדם : י' צדיק
יבחז ורשע ואהב חמס שנאה נפשו :
ימטר על רשעים פחים אש וגפרית
ורוח זלעפות מנת כוסם : כי צדיק י'
צדקות אהב ישר יחזו פנימו :

למנצה

על השמונית מזמור
לדוד : הושיעה י' כי
גמר חסיד כי פסו אמונים מבני אדם
שוא ידברו איש את רעהו : שפת
חלקות בלב ולב ידברו : יברת י' כל
שפתי חלקות לשון מדברת גדולות :

אשר אמרו ללשוננו נגביר שפתינו א
אתנו מי אדון לנו : משד ענינו מאנקת
אביונים עתה אקום יאמר י' אשית
בנשע ופיה לו : אמרות י' אמרות ט
טהורות כסף צרוף בעליל לארץ מזקק
שבעתים : אתה י' תשמרם תלכנו מן ה
הדור זלעורב : סביב רשעים יתלכון
פרם זרות לבני אדם

למנצה

מזמור לדוד : עד אנה
י' תשפחני נצח עד אנה
תסתיר את פניך ממני : עד אנה אשית
עצות בנפשי וגו' בלבבי יומם עד אנה
ירום איבי עלי : הביטה עני י' אליהי
האירכה עיני פן אישן המות : פן יאמר
איבי וקלתיו צרי יגלו פי אמוט : ואני
בחסדה בטחתי יגל לבי בישועתך

אשירה לך כי גמל עלי

למנצח לדוד אמר נבל בלבבו אין אלהים השחיתו התעבבו

ד עלילה אין עשה טוב: יי משמים ה השקיף על בני אדם לראות הויש משכיל דרש את אלהים: הכל סר יחדו נאלחו אין עשה טוב אין גם אחר: הלא ידעו כל פועלי און אכלי עמי אכלו לחם יי לא קראו: שם פחדו פחד כי אלהים ב בודר צדיק: עצת עני תבישו כי אדני מחסכה: מי יתן מציון ושועות ישראל בשובו יי את שבות עמו: יגל יעקב ישמח ישראל:

מזמור לדוד יי מי יגור באהלה:

מי ישכון בהר קדשה: טו הולך תמים ופועל צדק: ודבר אמת

בלבבו: לא תגל על לשנו לא עשה ל לרעהו רעה וחרפה לא נשא על קרבו: נבזה בעיניו נמאס ואת יראי יי יבדד נשבע להרע ולא ימיר: כספו לא נתן בנישר ושרד על נקי לא לקח עשה אלה לא ימוט לעולם

מזמור לדוד שמרני אל כי חסיתי ב

בך: אמרת לי דוד אדני אמה טז טובתי בל עליה: לקדשים אשר בארץ הקמה ואדירי כל חפצי בם: ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיר נספיהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי: יי מנת חלקי וכוסי אמה ותמיד גור לי יחבלים נפלו לי בניעימים אף נחלת שפרה עלי אברר את יי אשר יעצני אף לילות י יפרוני כליותי: שויתי יי לנגדי תמיד:

כי מימינו בל אמוט : לכן שמח לבי
ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח :
כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן
חסידך לראות שחת : תודיעני ארח
חיים שבע שמחות את פניך נעמות
בימינו נצח

תפלה לדוד שמעה ידוה צדק
הקשיבה רנתי האזינה תפילתי בלא
שפתי מרמה : מלפניך משפט יצא
עיניך תחזינה מישרים : בחנת לבי
פקדת לילה צרפתני בל תמצא זמתי
בל יעבר פי : לפעלות אדם בדבר ש
שפתיה אני שמרתי ארחות פריץ :
תמוך אשרי במעגלותיה בל נמוטו פ
פעמי : אני קראתיך כי תענני אל ה
הטאונך לי שמע אמרתי : הפלה

חסדיך מושיע חוסיים ממתקוממים
בימינה : שמרני כאישון בת עין בצל
כנפיה תסתירני : מפני רשעים זו ש
שהוני איבי בנפש יקופו עלי חלבמו
סגרו פימו דברו בגאות : אשרנו עתה
סבבוני עיניהם ישיתו לגמות בארץ :
דמינו באריה יכסוף לטרף וככפיר
ישוב במסתרים : קומה לי קדמה פניו
הכריעהו פלטה נפשי מרשע חרבה :
ממתים ידך לי ממתים מחלד חלקם
בחיים וצפונך תמלא בטנם ישבעו ב
בנים והניחו יתרם לעולליהם : אני
בצדק אחזה פניך : אשבעה בהקיץ
תמונתיה :

למנצח לעבד יי לדוד אשר
דבר ליי את דברי ה

יה

השירה הזאת ביום העיל ל' אותו מפך
 כל איביו ומנד שאול: ויאמר ארחמך
 ייחזקתי: יי' סלעי ומצודתי ומפלטי:
 אלי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי מ
 משגבי: מהלל אקרא יי' ומז איבי
 אנשע: אפפוני חבלי מות ונחלי ב
 בלעל יבעתוני: חבלי שאול סבבוני
 קדמוני מוקשי מות: בצר לי אקרא
 יי' ואל אלדי אשוע ישמע מהיכלו ק
 קולי ושועתי לפניו תבא באזניו ותגעש
 ותרעשה ארץ ומוסרי הרים ורגזו: ו
 ותגעשו כי חרה לו: עלה עשן באפו:
 ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו ויש
 שמים וברד וערפל תחת רגליו: וירבב
 על כרוב ויעף ונדא על פנפי רוח: ישת
 חשר סתרו סביבותיו סבתו חשבת מים

עבי שחקים: מונח נגדו עביו עברו ב
 ברד וגחלי אש: וירעם בשמים ודוה
 ועליון יתן קולו ברד וגחלי אש וישלח
 חציו ופיצם וברקים רב ויהמם ויראו
 אפיקי מים ויגרו מוסדות תבל מגערות
 יי' מנשמת רוח אפיק: ישלח ממרום:
 יקחני יבשני ממים רבים: יצילני מאיבי
 עז ומשנאי כי אמצו ממני: יקדמוני ביום
 אירי ויהי יי' למשען לי: ויוציאני למרחב
 יחלצני כי חפץ בי: וגמלני יי' בצדקי כבר
 ידי ישיב לי: כי שמרת ידרכי ידוה ולא
 רשעתי מאלהי: כי כל משפטי לנגדי:
 וחקתיו לא אסיר מני: ואהי תמים עמו
 ואשתמר מעוני וישב ל' לי בצדקי כבר
 ידי לנגד עיניו: עם חסיד תתחסד עם
 גבר תמים תתמם: עם גבר תתברך: ו

ועם עקש התפתל כי אתה עם עני ת
 תושע ועינים רמות תשפיל כי אתה
 תאיר נדוי אלתי יגיה חשכי כי בך
 ארוץ גדור ובאלהי ארלג שור האל
 תמים דרכו אמרת יי צרופה מגז הוא
 לכל החוסים בו כי מי אלוה מבל עדי
 יי ומי צור זולתי אלהינו האל המאורני
 חיל ויתן תמים דרכי משנה רגלי כ
 כאילות ועל במותי יעמידני מלמר ידי
 למלחמה ונחתה קשת נחושה זרועותי
 ותפז לי מגן ישעך וימינך תסעדני ו
 וענתך תרפני תרחיב צעדי תחתי ולא
 מעדו קרסולי ארדף אויבי ואשיגם
 ולא אשוב עד פלותם אמחצם ולא יכלו
 קום ופלו תחת רגלי ומאזרני חיל ל
 למלחמה תכריע קמי תחתי ואיבי

נתתה לי ערף ומשנאי אצמיתם י
 ישועו ואין מושיע עלי ולא עגם י
 ואשחקם כעפר על לפני רוח כטיט חצות
 ארזים תפלטני מריבי עם תשימני ל
 לראש גוים עם לא יבעתי יעבדוני לשמע
 און ישמעו לי בני גבר יכחשו לי בני גבר
 יבלו ויחרגו ממסגרותיהם חיי יי וברוך
 צורי וירום אלהי ישעי האל הגותן ג
 נקמות לי וידבר עמים תחתי מפלטי
 מאיבי אף מן קמי תרוממני מאישחמם
 תצילני על פן אודך בגוים ידוה ולשמך
 אזמרה מגדל ישועות מלכו ועשה
 חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם י
למנצח מן מור לדוד השמים
 מספרים כבוד אל ו
 יש ומעשה ידיו מגיד הרקיע יום ליום
 יביע אומר ולילה ללילה יתוה בעת י

אין אמר ואין דברים בלי נשמע קלם:
 בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל מ
 מליהם: לשמש שם אהל בהם: והוא
 כחתן יצא מחפתו ישיש כגבור לרוץ
 ארח מקצה השמים מוצאו ותקופתו ע
 על קצותם ואין נסתר מחמתו תורת יי
 תמימה משיבת נפש עדות יי נאמנה
 מחכימת פתי פקודי יי ישראלים מ
 משמחילב מצות יי ברה מאירת עינים
 וראת יי טהורה עמדת לעד משפטי יי
 אמת צדקו יחדו: הנחמדים מזקב י
 ומפזרב ומתוקים מדבש ונפת צפים:
 גם עבדך נזהר בהם בשמרם עקברב:
 שגיאות מיביץ מנסתרות נקני: גם
 מזדים חשר עבדך אל ומשלו בי אז
 איתם ונקיתי מפשע רב: יהיו לרצון

אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי

למנצח

מזמור לדוד: יענה יי
 ביום צרה: ישגבה שם
 אלדי יעקב: ישלח עזרה מקדש ומציון
 יסעדיך: יזכר כל מנחתיך ועולתך י
 ירשנה סלה: יתן לך כרבבך וכל עצתך
 ימלא: נרננה בישועתך ובשם אלרינו
 נרגל ומלא יי כל משאלותיך: עתה
 ידעתי כי הושיע יי משיחו יענהו משמי
 קדשו בגבורת ישע ימינו: אלה ברכב
 ואלה בסוסים ואנחנו בשם יי אלרינו נ
 נזכיר המה כרעו ונפלו: ואנחנו קמנו
 ונתעורר: יי הושיעה המלה יעננו ב

ביום קראנו

למנצח

מזמור לדוד: יי בעזך
 ישמח מלה ובישועתך

מה יגל מאד פאות לבו נתת לו וארשת
 שפתיו בל מנעת סלה : כי תקרמו
 ברכות טוב תשית לראשו עטרת פז
 חיים שאל ממך נתתה לו ארך ימים
 עולם ועד גדול כבודו בישועתך הוד
 והדר תשנה עליו : כי תשיתה ברכות
 לעד תחדהו בשמחה את פניו : כי
 המלך בטח ב' ובחסד עליון בל ימוט
 תמצא ירך לכל איביה ימינך תמצא
 שנאמר : תשיתמו בתנור אש לעת פ
 פניו י' באפו יבלעם ותאכלם אש :
 פרזמו מארץ תאבד וזרעם מבני אדם
 כי נטו עליה רעה חשבו מזמה בל יכלו
 כי תשיתמו שכם במיתריה תכונן על
 פניהם רומה י' בעזר נשירה ונזמרה
 גבורתיה

למניצח על אילת השחר מזמור
 לדוד : אלי אלי למה ע

כב עזבתני רחוק מישועתי דברי שאנתי
 אלהי אקרא יומם ולא תענה ולילה ו
 ולא דוממה לי ואפה קדוש יושב ת
 תהלות ישראל : בק בטחו אבותינו :
 בטחו ותפלטמו : אליר זעקו ונמלטו
 בק בטחו ולא בושו : ואנכי תולעת
 ולא איש חרפת אדם ובזויעם : כל
 ראי ולעיגו לי יפטירו בשפה נייעו ר
 ראש : גל אל יי יפלטחו יצילהו : כי
 חפץ בו : כי אתה גחי מבטן מבטיחי
 על שדי אמי : עליה השלכתי מרחם
 מבטן אמי אלי אתה : אל תרחק ממני
 כי צרה קרובה פי אין עזרה : סבבוני פ
 פרים רבים אפירי בשן כתרונני : פצו

עלי פיהם ארניה טרה ושאג : כמים
 נשפכתי והתפרדו כל עצמותי היה
 לבי כדונג נמס בתוך מעי : יבש בחרש
 כחי ולשוני מדבק מלקוחי ולעפר מ
 מות תשפתני : כי סבבוני כלבים ע
 עדת מרעים הקיפוני כארי נדי ורגלי :
 אספר כל עצמותי המה יביטו יראו
 בי : יחלקו בגדי להם ועל לבושי נפילו
 גורל ואמה י אל תרחק אילותי
 לעזרתי חושה : הצילה מתרב נפשי
 מיד כלב יחידתי : הושיעני מפי ארני
 ומקרני ראמים עניתני : אספרה שמך
 לאחי בתוך קהל אהללה : יראי יי
 הללוהו כל זרע יעקב כפרוהו וגורו
 מכמו כל זרע ישראל : כי לא בזה
 ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו

מכמו ובשונו אליו שמוע מאתך רת
 תהלתי בקהל רב נדרי אשלם נגד יראי
 יאכלו עננים וישבעו והללו יי דרשיו
 יחי לבבכם לעד : זכרו וישבו אל יי
 כל אפסי ארץ וישתחוו לפניך כל
 משפחות גוים : כי ליהוד המלוכה
 ומושל בגוים : אכלו וישתחוו כל ד
 דשני ארץ לפניו יקרעו כל יודי עפר
 ונפשו לא חיה : זרע יעבדנו יספר ליי
 לדור : יבאו ונגידו צדקתו לעם נולדו
 כי עשה :

מזמור

לדוד יי רועי לא אחסר
 בנאות דשא ירביצני
 כג על מי מנוחות ינהלני : נפשי ישוב
 ינחני במעגלי צדק למען שמו : גם כי
 אלה בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה

שבטך ומשענתך המה ינחמוני :
הערה לפני שלחן נגד צררי דשנת
בשמן ראשי כוסי רונה אך טוב ו
וחסד ירדפוני כל ימיחי ושבת בבית
י לארה ימים

מזמור ל"י הארץ ומלואה
לדוד תכל ויושביה כי הוא על

כד ימים יסדה ועל נהרות יכוננה : מי
מי יעלה בהר יי ומי יקום במקום ק
קדשו : נקי כפים ובר לבב אשר לא
נשא לשוא נפשו ולא נשבע למרמה
ישא ברכה מאת יי ועדקה מאלהי
ישעו : זה דוד דורשיו מבקשי פניך
יעקב סלה : שאו שערים ראשיכם
והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך ה
הכבוד : מי זה מלך הכבוד ירוה

עזו וגבור יי גבור מלחמה : שאו
שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם
ויבא מלך הכבוד : מי הוא זה מלך
הכבוד יי צבאות הוא מלך הכבוד סלה

אליה יי נפשי אשא אלהי
לדוד בך בטחתי אל אבושה אל

כה יעלצו אבי לי : גם כל קויה לא יבשו
יבשו הבוגדים ריקם : דרכי יחוד
הודיעני ארחתיך למדני : הדריבני
באמתך ולמדני כי אמה אלהי ישעי
אותך קויתי כל היום : זכר חמיר יי
וחסדיר כי מעולם המה : חטאות
נעוריי ופשעי אלת זכר כסדה זכר
לי אמה למען טובך יי : טוב וישר יי
על כן יורה חטאים בדרך : ידרה
עננים במשפט וילמד ענוי ברכו :

כל אדחות ל' חסד ואמת לנצרי בריתו
ועדתי : למען שמך ל' וסלחת ל'
לשונכי כי רבה הוא : מי זה האיש יר' א'
ל' יורנו בדרך יבחר : נפשו בטוב ת'
תליז וזרעו יירש ארץ : סודי ליראון
ובריתו להודיעם : עיני תמיד אל י'
כיהוא יוציא מרשת רגלי : פנה אלי
וחנני כי יחיד ועני אני : צרות לבבי
הרחיבו ממצוקותי הוציאני : ראה
עני ועמלי ושא לכל חטאתי : ראה
אבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני :
שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי ה'
חסיתי בך : תם וישר יצרוני כי קויתך
פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו :
שפטני י' כי אני בתמי ה'
הלקתי ובידוה בטחתי לא

כ

45

אמעד ובחנני י' ונסנני : צרופה כליותי
ולבי : כי חסדך לנגד עיני : והתסלפתני
באמתך : לא ישבתי עם מתי שוא ועם
נעלמים לא אבוא ישנאתי קהל מרעים
ועם רשעים לא אשב : ארחץ בנקיון
כפי ואסובבה את מזבחך י' לשמלע ב'
בקול תודה ולספר כל נפלאותיך : י'
אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך
אלה תאסף עם חטאים נפשי ועם אנשי
דמים חני : אשר בידיהם זמה וכמנם מ'
מלאה שחד : ואני בתמי אלה פדני וחנני
רגלי עמדה במישור במקלהים אברה ל'
לדוד י' אורי וישעי ממני איראני
מעוז חני ממני אפחד בקרב
כז עלי מרעים לאכל את בשרי צרי ואיבי
ליהמה בשלדו ונפלדו : אם תתנה עלי מ'

מחנה לא יורא לבי אם תקום עלי מ
 מלחמה בזאת אני בוטח אחת שצאתי
 מאת יי אותה אבקש : שבתתי בבית יי
 כל ימי חיי לחזות פני עמי יי ולבקר ב
 בהיכלו : כי יצפנני בספה ביום רעה י
 יסתירני בסתר אהלו בצור ירוםמני :
 ועתה ירום ראשי על איבי סביבותי :
 ואזבחה באהל זבחי תרועה אשירה
 ואזמרה ליי : שמיע יי קולי אקרא יי ו
 יחנני וענני : לך אמר לבי בקשו פני
 את פניך יי אבקש : אל תסתר פניך מ
 ממני אל תט באר עבדך עזרתיה הית
 אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישועי :
 כי אבי ואמי עזבוני ויי יאספני הורני
 יי דרכך ונחני בארחה מישור למען ש
 שררי אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי

ערי שקר ויפת חמס : לולא האמנתני
 לראות בטוב יי בארץ חיים : קנה אל
 יי חזק ויאמץ לבך וקנה אל יי :

אלהי יי אקרא צורי אל
 תחרש ממני פן תחשה ממני

כח

ונמשלתי עם יורדי בור : שמע קול ת
 תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אלך
 דביר קדשיר : אל תמשכני עמרשעים
 ועם פועלי און דברי שלום עברעיהם
 ורעה בלבבם : תז להם כפעלם וקרע מ
 מעל ליהם כמעשה ידיהם תז להם :
 השב גמולם להם : כי לא יבינו אל פ
 פעלת יי ואל מעשה ידיו יחרסם : ו
 ולא יבנם : ברור יי כי שמע קול תחנוני
 יי עזי ומנני בו בטח לבי ונעזרתני ויעלז
 לבי ומשירי אהורני : יי עוז למו ומעוז

ישועות משיחו הוא: הושיעה את עמך
וברך את נחלתך ורעים ונשאם עד עולם

מזמור

לדוד הבן לוי **לוי** הבן לוי
הבן לוי כבוד ועזי הבול
לוי כבוד שמו השתחוולוי בהדרת קדש
קולוי על המים אל הכבוד הרעים יי ע
על מים רבים: קול יי בפח קול יי בהדר
קול יי שובר ארזים וישבר יי את ארזי
הלבנון וירקידם כמו עגל לבנון ושרין
כמו בן ראמים: קול יי הצב להבות א
אש: קול יי יחיל מדבר יחיל ידוה
מדבר קדש: קול יי יחולל אילות ו
ויחשף יערות ובהיכלו בלו אומר
כבוד: ידוה למבול ישב וישב לוי מ
מלך לעולם: ידוה עוז לעמו יתן
ידוה יברך את עמו בשלום:

כש

תהלים ליום שני

ל שיר תנפת הבית לדוד: ארו מבק
יי כי דליתני ולא שמחת אויבי לי
יי אהי שועתי אליך ותפאני יי
העלית מן שאול גפשי חיייתני מזוהדי
בור: זכרו לוי חסידיו והודו לזכר
קדשו: כי רגע באפו חיים ברצונו
בערב לוי בכי ולפוקר רנה ואני

אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם
 "ברצונך העמידתה להררי עוז ה
 הסתרת פניך הייתי נבחר * אלקי יי
 אקרא * "אתחנן * מה בצע בדמי
 ברדתי אשחת היורק עפר היגיד
 אמרת * שמע יי וחנני יי היה עוזר
 לי * הפכת מספדי למחול לי פתחת
 שחי ותאזרני שמחה * למען זמרה
 כבוד ולא ירום יי אחי לעולם אודך
למנוצח מזמור לדוד * בך יי
 חסיתי אל אבושה
 לא לעולם בצדקתך פלטי * הטח אלי
 אונך מהרה הצילני הנה לי לצור מ
 מעוז לבית מצודות להושיעני * כי
 סלעי ומצודתי אתה ולמען שמרת

תנחני ותנחלני * תוציאני מרשת זון
 טמני לי פי אתה מעוז * בידך אפקוד
 רוחי פדיתח אותי יי * אמת שגאתי
 השמרים הכלי שוא ואני * יי בטחתי
 אני לה ואשמחה במסדך אשר ראית
 את עמי ירעת בצרות נפשי * ולא
 הסגרתני ביד אויב העמידת במרחב
 רגלי * חנני יי כי צר לי עששה בפעם
 עלי נפשי ובטני * כי כלו פגזי חני
 ושנותי באנתה כשל בעוני כחי ועצמי
 עששו * מכל צוררי הייתי חרפה
 ולשכני מאד ופחד למידעי ולא פחזן
 נדרו ממני * נשפחתני פמת מלב
 הייתי ככלי אבד * כי שמעתי דיבת
 רבים מגיד מסביב בהוסרם יחד עלי
 לקחת נפשי זממו * ואני עליך

כטחתי י אמרתי אלהי אתה בדרך
 עתותי הצילני מיד אויבי ומרוחפי
 האירה פניך על עבדך הושיעני ב
 בחסדך י אל אלושה פי קראתיך
 ובשו רשעים ידמו לשאל תאלמנה
 שפתי שקר הרבות על צדיק עתק
 בגאון ובזו מה רב טיבך אשר צפנת
 ליראיך פעלת לחוסים בך נגד בני
 אדם מסתירים בסתר פניך מר כסו
 איש תצפנם בסכה מריב לשונות
 ברוך יי כי הפליא מסרו לי בעיר מצור
 ואני אמרתי בחפזי נגרותי מנגד
 עינך אכז שמעתי קול תחנוני בשועי
 אליך אהבו את יי כל חסידיו
 אמינים נצר יי ומשלים על יתר עושה
 גאון חזקו ונאמץ לבבכם כל המיחלים
 ליי

לדוד

משביל אשרי נשוי פ
 פשע כסוי חטאה
 לב אשרי אדם לא יחשב יי לו עון ואין
 ברוחו רמיה ופי החברשתי בלוי עצמי
 בשאתי כל ימים כי ימים ולילה ת
 תקבד עלי ידך נהפך לשדי בטרם בוני
 הוץ סלה מסאתי אירושך ועוני לא כ
 כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליי ואתה
 נשאת עון מסאתי סלה על זאת י
 ותפלל כל חסיד אליך לעת מצוא רק
 לשטף מים רבים אליו לא יגיעי אתה
 סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני
 סלה אשבילך ואורך בדרך יי תלך
 אינצה עליך עני אל תחיו קסוס כפרד
 אין הבין בפתג ורסן עדין לבלום בל
 קרוב אליך רבים מבאובים לרשע ו

והפוטח בני חסד וסובבנו * שמחו
 בני וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב *
רננו צדיקים בני לישרים נאווה
 תהלה * הודו ליי בקבויר
 בנבל עשור וקרו לו * שירו לו שיר חדש
 הטיבו וגז בתרועה * כי ישר דבר יי
 וכל מעשהו באמונה * אתב צדקה
 ומשפט חסד יי מלאה הארץ * ב
 בדבר יי שמים געשו וברוח פיו כל
 צבאם * כונס פנר מי תים נתן באצרות
 תהומות * ייראו מיי כל הארץ ממנו
 גיורו כל יושבי תבל * כי הוא אמר ויהי
 היא צנה וועמר * יי הפיר עצת גוים
 הניא מחשבות עמים * עצת יי לעולב
 העמיד מחשבות לבו לדר ודר * אשרי
 הנוי אשר יי אלתיו העם פחר לגחלה

לג

58

לו * משמים הביט וראה את כל בני
 האדם * ממכון שבתו השגיח אל כל
 ישרי הארץ * מווצר ומד לבם המביין
 * כל מעשיהם * אין המלך נושע בדם
 חיל גבור לא ונצל ברב כח * שקד
 חסוס לתשועה וקלב חילו לא ומלט
 הנה עיני איראיו למיחלים לחסדו *
 להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב
 * בפשנו חפתה ליי עורנו ומגננו הוא *
 כי בו ישבח לבנו כי בשם קרשו פטחנו
 * יהי חסדך יי עלינו כאשר חסדך יי
 לך * חסדך יי עלינו

לדוד

בשנותו את מעמו לבני
 אבימלך ויגר שהו וילך *
 אברכה את יי בכל עת תמיד תהלתו

לד

כפי בני התהלך ופשו ושמעו עגרים
 וישמחו גדלו לזאת ויסוממה שמו
 יחזו דבשה אתו וענני ומפל מ
 מנורות הצולגו הביטו אליו ונתנו
 ופנתם אל הפתח זה עני קראו ש
 שמע ומפל צונתיו הושיעו חונה
 מלאה י סבים ליראו ותלצם ט
 טעמו וראו כי טוב אשר תגבר יחסו
 בו ירא את יקדושו כי אין מחסור
 לראיו כפיתו רשו ורעבו ודושי
 י לא תחסנו כל טוב לבו בגים
 שמעו לו יראתו אלמדכם מי
 האיש החפץ חיים אהם ימים לראות
 טוב וצור לשונך מרע ושפתיה מ
 מדבר מרמה סור מרע ועשה

טוב בקש שלום וקדשו * גיגי י אל
 צדיקים ואזני אל שועתם ופני י בעושי
 רע להקרית מארץ זכרב צלקו ו
 שמע ומפל צרוכם הצילם קרוב י
 לנשברי לב ואת דכאי רוח ישיעו ובית
 רעות צדוק ומפלם וצילני י שומר כל
 עצמותיו אמת מהנה לא נשברה י ה
 תמותת רשע רעה ושוני צדוק ואשמו
 פורה י נפש עבדיו ולא יאשמו כל ה
 החוסים בו

לדוד

ריבה י את יריבי למס את
 לוחמי חזק מינו וציה
 לה וקויה בעזרתו ותקן חנית וסגור
 לקראת חרפי אמר לנפשי ושיערתה
 אני גכשו ויכלמי מבקשי נפשי וסוגו
 אחור ותפריתי שבי ראת י והיו כבוץ
 לפני רוח ומלאה י רודפם כי חנם

כמנינו לי שחת רשעם הנם חפרו
 לגפשי תבואהו שואה לא ידע ורשתו
 אשר טמז תלכדו בשואה יכל בה
 וגפשי תגל בני תשיש בישועתו כל
 עצמותי האמרנה לי בני כמוך מציל
 אני מחוק ממנו ועני ואביון מנוולו
 יקומין עדי חמס אשר לא ידעתי
 ישאלוני ושלמוני געה מחת טובה
 שכול לגפשי ואני בחלותם לבושני
 שק ענתי בצום גפשי ותפלתי על
 חיקי תשוב כרע פאח לי התהלכתי
 באכל אב קודר שחותי ובעלעי
 שמחו וגאספו וגאספו עלי גכים ולא
 ידעתי קרעו ולא דמו בחנפי לעגי
 מעוג חלק עלי שנימו אדני במה
 תראה השיבה גפשי משאיהם מ
 מקפירים וחייתי אורח בקהל רב

בעם עצום אהלרר וישמחילי איבי
 שקר שניא הנם יקרצו עני כי לא
 שלום ידברו ועל רגעי ארץ דברי מרבות
 יחשבון ונרחיבו עלי פיהם אמרו האח
 האח ראמה עינינו ראימה יי אל
 תחרש יי א מרחק ממני העירח
 והקיצה למשפטי אלהי ואדני לדיבי
 שפטני כצדקה יי אלהי ואל ישמחו לי
 אל יאמרו בלבם האח נפשונו יאמרו
 בלעניהו גפשי ונתפרו וחדיו שמחו
 ראתי ולבשו בשת וכלימה המגידלים
 עלי ורגו וישמחו חפצי צדקתי חזו
 ויאמרו תמיד יגבלו יי חפצי שלום
 עבדו ולשוני תהנה צדקה כל היום

תהלתיר
למנוצח לעבד יי לדוד יאמ
 פשע דרשע בקרב לפי

לד

איז פחד אהים לנגד עיניו : פי החלית
 אליו בעיניו למצא עינו לשנא * דברי
 פיו אנו ומרמה חבל להשפיל להיטיב *
 אנו יחשב על משפכו יתוצב על דרך
 לא טוב רע לא ימאס * פי בהשמים
 מסדר אמונתך עד שחקים : צדקתך
 כחרי * משפטיך תהום רבה אדם
 יבחמה תושפע * מה יקר מסדה *
 אהים יבני אדם בצל כנסיה יחסיז *
 ירוזו מרשו ביתה ונחל עדניה פשקם
 פי עמר מקום חיים באורך נראה
 אור : משוה מסדה ליודעיה וצדקתה
 לישרי לב : אל תבואני רגל גאורה
 ונד רשעים אל תנרני : שם נפלו פעלי
 אנו רחמי ולא יכלו קיום *

לדוד

אל תתחר במרעים אל
 תקנא בעושי עולה *

לז

61

פי בחציר מהרה ימלו ויכרך דשא
 יכלו * פטח בני ועשה טוב שכז ארץ
 ורעה אמונה : והתענג על * ויחז * לב
 משאלות לבך : גול על * ברבך ובטח
 עליו והוא יעשה : והוציא פאור צדקת
 ומשפטיך בצדקים * דום לני
 והתחולל לו אל תתמר במצלוח
 רבבו באיש עושה מזמות * הרח
 מאף ועזב חמה אתתחר אר לתרע *
 פי מרעים יפרתיו וכוני * חמה יירשו
 ארץ : ועוד מעט ואיז רשע והתבוננת
 על מקומו ואינגו : ועבדים יירשו ארץ
 והתענגו על רב שלום * זומם רשע
 לצדיק וחורק עליו שני : ארני
 ישחק לו פי ראה פי ובא יומו : חרב
 פתחו רשעים ודרכו זשתם להפיל
 עני ואביון לטבוח ישרי דרך * חרבים

תבא כלבם ומשתותם תשכרנה טוב
 מעט לצדיק מהמון רשעים רבים
 כי זרועות רשעים תשכרנה וסומר
 צדיקים יי זרעו יי זמי תמימים יי
 ונתלתם לעולם תהיה לא גבושו
 בעת בעה וימי רעבון ישבעו כי
 רשעים יאבהו ואיבי יי כיקר פרים
 פלו בעשן פלו לזה רשע ולא ישלם
 וצדיק חונן ונותן כי מברכנו יי רשע
 ארץ ומקלליו ופרתו מיני מצערי
 גבר פוננו ודרפו וחפץ כי יפל לא
 ויטל כי יי סומר ירו בער היותי גם
 זקנתי ולא ראיתי צדיק געזב וזרעו
 מבקש לחם כל היום חונן ומלנה
 וזרעו לבדקה סור מדע ועשה טוב
 ושכז לעולם כי יי אהב משפט ולא
 געזב את חסדיו לעולם נשמרו יי

וזרע רשעים נכרת צדיקים יירשו
 ארץ וישכנו לעד עליה פי צדיק
 יהנה חכמה וליטונו תדבר משפט
 תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשכיו
 צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו
 יי לא יעזבנו פרו ולא זרשיענו ב
 בהשפטו קנה אל יי ושמור דרפו
 וירוממו לרשת ארץ בהפרת רשעים
 תראה ראיתי רשע עריץ ומתערה
 פאורח בענין ועבר והנה איננו
 ואבקשהו ולא נמצא שמר תם
 וראה אשר פי אחרית לאיש שלום
 ופשעים נשמרו וחדו אחרית רשעים
 נכרתה ותשועת צדיקים מני מעוזם
 בעת צרה ועורם יי ויפלטם
 יפלטם מרשעים וישועם פי חסו בו
 לה מזמור לדוד להנפיר יי אל

64
 בקצפר תוכיחני וכתמתך תנסרני *
 כי חצירה נחתו בי ותנחת עלי גדיה *
 אין מתם בבשרי מפני ועמה אין ש
 שלום בעצמי מפני חטאתי כי עונתי
 עברו ראשי כמישא כבוד וכבודי ממני *
 הבאישו ונקו חבורתי מפני אולתי
 נעויתי שחותי עד מאד כל היום
 קדר חלפתי כי פסלי מלאי נקלה
 ואין מתם בבשרי נסוגתי ונדפרתי
 עד מאד שאגתי מנחמת לבי : אדני
 נגדה כל פאותי ואנחתו מאד לא
 נסמרה לבי כסדרמר עזבני עחי ואור
 עיני גם הם אין אתי : אהבי ורעי
 מנדר נגעי ועמודי וקרובי מרחק ע
 עמדו : ונזקשו מבקשי נפשי ודרגשי
 רצתי דברו מוות ומרמות כל היום
 יחמי * ואני כחרש לא אשמע וקאלם

65
 לא יפתח פיו : ואחי פאיש אשר לא
 שמע ואין בפיו תוכחות : כי לך יי
 חוקלתי אמה מענת יי אלהי * פי
 אמרתי פן ישמחו לי כמיוש רגלי עלי
 הנדילו : כי אני לצלע נכון וכיכאובי
 נגדי כמיד : כי עוני אניד אדאג מ
 מחטאתי : ואיבי חיים עצמי ורבו
 שנאי שקר : ומשלמי רעה תחת טובה
 ישטנוני תחת רדפי טוב : אל מעזבני
 יי אלהי אל תרסק ממני * חוששה
 לעזרת אדני השועתי *

למנוצח

לדיותו מזמור לדוד *
 אמרתי אשמרה דברי
 לט מחטא פלשוני אשמרה לפי מחסומ
 בעוד רשע לנגדי : ואלמתי דובניה
 החשתי מטוב וכאבני נעפר * חם לפי

בקרבי כחגיגי תקעך אש דפרתי ב
 בלשוני * הודיעני יי קצי ומדת ימי
 מה היא אדעה מה תכל אני : הנה
 טפחות ותמה ימי וחלתי כאין נגדך
 אך כל הכל כל אדם נצב סלה * אך
 קצלב ותסלר איש אך תכל : המיון
 יצבר ולא גרע מי אספם : ועתה מה
 קויתי יי תוכלתי לה היא * מפל
 קשעי תצילני חרפת וכל אל תשימיני
 גאלומתי לא אספת פי כי אתה עשית
 : הסר מעלי נגעך מתגרת ידך אני
 כליתי : בתוכחות על עון ופרת איש
 ותמס פעש חמודו אך הכל כל אדם
 סלה ושמעה תפלתי יי ושועתי ה
 האזינה אל דמעתי אל תחרש כי גר
 אנכי עמר תושב ככל אבותי * השע

כימיני ואבל יגה בפרס אלה ואיניני
רמנצח לדוד מזמור קנה
 קויתי יי ונט אלהי
 מ וישמע שועתי ושלני מביר שאון
 מטיט סגנו ויקם על סלע רגלי סגנו
 אשרי : ויתן בפי שיר חדש תהלה
 לאלהינו יראו רבים ויראו ויבטחו
 בני * אשרי הנכר אשר שם יי מבטחו
 ולא פנה אל רהבים ושטי כזב *
 רבות עשית אתה יי אלהי נסלאותיה
 ומחשבתיה אלינו איז ערוך אליך
 אנידה ואדברה עצמו מספר * זבח
 ומנחה לא תפצת אונים פרוית לי
 עולה ותטאה לא שאלתי או אמרתי
 הנה באתי במגלת ספר כתוב עלי : א
 לעשות רצונך אלהי תפצתי ותודתך

בתוך מעי בשרתי צדק בקהל רב
 הנה שפתי לא אכלא ואתה ירעת
 צדקתך לא כסיתי בתוך לבי א
 אמונתך ותשועתך אמרתי לא כחתי
 חסדה ואמתך לקהל רב אמה צ
 לא תכלא בחמיר מימי חסדך ו
 ואמתך תמיד יצרוני כי אפפו עלי
 רעות עד אין אספר השיגוני עונתי
 ולא נכלתי לראות עצמו משערות
 ראשי ולפי עובני רעה ו להצילני
 לעזרתי חושה יבושו ויחפרו
 יחד מבקשי נפשי לספותה יסגו א
 אחור ויפלטו חפצי רעתי ושמנו על
 עקב בשמם האמרים לי האח האח
 ישישו וישמחו בך כל מבקשיר ואמרו
 תמיד ויגדל ואתבי תשועתך ונאני

עני ואביון ומשב לי עזרתי ומפלטי
 אמה אלמי אל תאחה
למונצח מזמור לדוד אשרי
 משפיל אדל ביום רעה
 ומלטהו וישמרנו ויחיהו ואשר
 בארץ ואל תתנהו בגפוש אויביו
 וסעדנו על ערשדו פל משפון
 הפכת בחליו אני אמרתי וי
 רפאה נפשי כי חטאתי לך אויב
 יאמרו רע לי מתי ומות ואכה שמו
 ואם בא לראות שוא ידבר לבי יקצץ
 און לו יצא לחוץ ידבר יחד עלי
 ותלחשו כל שנאי עלי יחשבו רעה
 לי דבר בלי על יצוק בו ואשר שוב
 לא יסיר לקום גם איש שלובי
 אשר בטחתי בו אוכל לחמי הגד יל

על עקב ואתה יי חנני והקימני
 ואשלמה להם כיצאת ידעתי כי
 חפצת בי כי לא ירוע אויבי עלי ואני
 בתמי תמכת בי ותצונו לפניה לעולם
 ופרוה יי אלהי ישראל מהעולם ועד
 העולם אמן ואמן

רמנצח

משכיל לבני קרח
 פאנל תשרוג על
 מב אפיקי כיס כן נפשי תשרג איה אלהים
 צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי
 אבוא ואראה פני אלהים היתה לי
 דמעותי רחם יומם ולילה באמר אלי
 כל היום אנה אלהיך אלה אזכרה
 ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בכה
 אבדב עד בית אלהים בקול רינה
 והודה המון חונג מה תשתחררו

71

נפשי וחתמי עלי הוחילי לאלהים פי
 עוד אודנו ישועת פניו אלהי עלי
 נפשי תשתוקח על כן אזכרה מארץ
 ירדן וירמונים מהר מצער תהום אל
 תהום קורא לקול צנורך כל משכרה
 ונליה עלי עברו יומם וצורה יי
 חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לא
 חיי אמרה לאל סלעי למה ייש
 שכחתי למה קודר אלך בלתי
 אויב ברצה בעצמותי חרפוני צודרי
 באמרם אלי כל היום אנה אלהיך
 מה תשתוקחי נפשי ומה תחמי עלי
 הוחילי לאלהים פי עוד אודנו ישועות
 פני ואלהי

שפטיני

אלהים וריבה ריבוי מגני
 לא תסיר מאיש מרמה

מג

ושולה תפלטני כי אמת אלהי מעוזי
 למה ונתתני למה קוֹדֵר אתמלה ב
 בלתי אֵיבִי ושלח אֵוֶרֶב וְאִמְתָּךְ הַמָּה
 אֲחֵי ויבאוני אל הר קדשך ואל
 משפנותיך וְאִבְוָאָה אֶל מִזְבַּח אֱלֹהִים
 אֶל אֵל שְׁמַחַת גִּילִי וְאוֹדֶךָ בְּכִנּוּר א
 אֱלֹהִים אֱלֹהֵי מַה תִּשְׁתַּחֲוִי וְנִפְשִׁי וְמַה
 תִּהְיֶה עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד
 אֲדַבְּרֵנּוּ וְשִׁיעוֹת פָּנָי וְאֱלֹהֵי

לְמִנְצָה

לְבָנֵי קִרְיַת מִשְׁכֵּל
 אֱלֹהִים בְּאֲזִינוֹ שְׁמַעֲנוּ
 אֲבוֹתֵינוּ סִפְרוּ לָנוּ פֶּעַל פֶּעַל מִמִּיקָהֶם
 בְּיַמֵּי קֶדֶם אֵתָה יְדָרָה גֹזֵם הוֹרֵשֶׁת
 וְתִשָּׁעֵם תִּרְעֵם לְאֲמִיִּם וְתִשְׁלַחֶם כִּי לֹא
 בְּתַרְבֵּם יִרְשׁוּ אֶרֶץ וְזִרְעֵם לֹא ה
 הוֹשִׁיעָה לָמוֹ כִּי יִמְיָנָה וְזִרְעָה וְאִזְר

פָּנָה כִּי רָצִיתָם אֵתָה הוּא מִלְכֵי
 אֱלֹהִים צוּחַ וְשִׁיעוֹת וְשִׁקֵּב יָבֵר צָרֵינוּ
 וְנָנַח בְּשִׁמְרָה גְבוּיִם קָמִינוּ כִּי לֹא
 בְּרִשְׁתֵּי אֲבֹתָי וְסִרְפֵי לֹא הוֹשִׁיעֵנו
 כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִצָּרֵינוּ וּמִשְׁנֵאָנוּ הַבִּישוֹת
 בְּאֱלֹהִים הִלְלָנוּ כָּל הַיּוֹם וְשִׁמְרָה ל
 לְעוֹלָם נִזְרָה סֵלָה אֵת וְנִחַת
 וּמִכְלִימָנוּ וְלֹא תֵצֵא וְצָבֵא אֲרֵינוּ
 תִּשְׁיָבֵנו אֲחֹר מִנֵּי צָר וּמִשְׁנֵאָנוּ
 שְׁסוֹ לָמוֹ תִּהְיֶנוּ בְּצֵאוֹ מֵאֵל יִבְנֵנוּ
 זְרוֹתֵנוּ תִּמְכֹּרֵנוּ עֲמֹק בְּלֹא הוֹי וְלֹא
 רָבִיָה בְּמִתְרֵיָהֶם תִּשְׁיָבֵנו חֲרָפָה
 לְשִׁבְנוֹנוּ לְעַקְוָה לְשִׁבְנוֹנוּ
 תִּשְׁיָבֵנוּ מִשְׁעַל פְּגוּם מִנּוּר רֹאשׁ
 בְּלֹא אֲמִיִּם כָּל הַיּוֹם כְּלִמְתֵי וְגֵר
 וְבוֹשֶׁת פָּנָי וְסִתְנוֹ מִקוֹל מִתְרָה

ומצדך בפיני אויב ומתנקם: כל זאת
 באתנו ולא שכתנוך ולא שקרנו
 במדינתך: לא נסוג אחור ונט אשרנו
 בני ארצה: כי דמיתנו במקום תניב
 ומכס עלינו בצלמות: אב שכחנו
 שב אלהינו ונפרש פפנו לאל זה:
 הלא אלהים יחקו זאת בני הוא
 יודע תעלמות לב: כי עליך הורגנו
 כל היום נחשבנו כצאן טבחה: עירה
 למה תישן אדני תקיפה אל תזנח
 לנצח: למה פניך תקטיר השפוח
 עגוני ולחצנו: כי שמה לעפר נפשנו
 דבקה לארץ בטננו: הוימה עזרתה
 לנו ופדנו למען חסדך:
למוצח על שושנים לבני קרח
 משפיל שער ודודות:

מה

מ

רחש לפני דבר טוב אמר אני מעשי
 למלה לשוני עט סופר מהיר:
 יפיפית מפני אדם הוצק חן בשפתתיך
 על פו ברכה אלהים לעולם: חגורה
 חרפה על ירה גבוה חודה ומדחה:
 והדרה צלח רכב על דבר אמת ושניה
 צדק ותורה נוראות ומינה: חציה
 שנינים עמים תחתיך ופלו בלב א
 איבני המלה: כסאך אלהים עולם
 ועד שקט מישור שקט מלכותה:
 אהבת צדק ותשנא רשע על פו
 משמה אלהים אלהיה שפיו שישן
 מתברך: מור ואהלות קציעות כל
 בגדוהיה פו היכלי שן מני שמחוק:
 בנות מלכום ביקרוהיה וצבה שגל
 לימינה בכתב אופיר: שמעי בות

וראי וחסדי אונת ושכחי עמך ובית א
 אביר : ונתאו סמלך זפור כי הוא
 אדונך והשתחנן לו * ופת צור
 כמנחה פגור ומלו עשירי עם : כל
 כבודת בת מלך פנימה ממשקצות
 זקב לבושה : לרקמות תוכל למלך
 בתולות אחריה רעותיה מוכאות
 לך : תוכלנה בשמחות וניל
 תבואינה כתיכל מלך * מסת
 אבותיה יהיו כגור השותמו לשרים
 בכל הארץ : אופירה שמה בכל
 דור גדור על פן עמים והודיק
 לעולם ועד *

לְמִנְצַח

לבני קרח על עלמות
 שיר * אלהים לבני
 מן מחסה ועו עזרה בצרות נמצא מארו

על פן לא נירא בהמור ארץ ובמוט
 הרים בלב נמים : ונחמו ונחמרו מימיו
 ירעשו הרים כנגאותו סלה * זכר
 פלגיו ושקחו עיר אלהים קדש משקנו
 עליון : אלהים בקרפה כל תמוט
 ועזריה אלהים לפנות בוקר * המו
 גוים מטי ממלכות גמו בקולו תמוג
 ארץ : * צבאות עמני משגב לבנו
 אלהי יעקב סלה : לבנו חזו מפעלות
 יי אשר שם שמות בארץ : משפית
 מלחמות עד קצה הארץ קשת ישבר
 וקצת חנית עגלות ושרף באש * ה
 הרפוי ודעו כי אנכי אלהים ארום
 בגוים ארוץ בארץ : * צבאות עמני
 משגב לבנו אלהי יעקב סלה *

לְמִנְצַח

לבני קרח במוט
 מן

כל העמים תקעו בפה הריעו לאלהים
 בקול רנה * פי יי עליזון נזרא מלה ג
 גדול על כל הארץ * ודבר עמים
 מסתנינו וקאמים פחת רגלנו : יבחר
 לנו את נחלתינו את גאון יעקב א
 אשר אהב סלה : עלה אלהים בתריעה
 יי בקול שופר : זמרו אלהים זמרו
 זמרו למלפניו זמרו * פי מלה כל
 הארץ אלהים זמרו משכיל * מלה
 אלהים על גוים אלהים ישב על
 כסא קדשו : גודלי עמים נאספו עם
 אלהי אברהם פי לאהים מגני ארץ
 מאד בעלה *

שיר

בזמור לבני קרח * גדול יי
 ומהלל מאד בעיר אלהינו
 מה הר קדשו : יפה נוף משוש כל הארץ

הר ציון ודבתי צפון קרית מלה רב :
 אלהים בארמנותיה נודע למשגב פי
 הנה המלכים נוערו עברו יחדו : המה
 נאי כן פמהו נבחרו נחפזו * רעדו
 אחזתם שם חיל כיוולדת * ברום
 קדים השפר אגיות פרשיש באשר
 שמענו כן ראינו בעיר יי צבאות
 בעיר אלהינו אלהים יכוננה עד עולם
 סלה : דמינו אלהים סודה בקרב
 היכלה : פשמה אלהים כן מהלכה על
 קצוי ארץ צדק מלאה ימינה : ישמה
 הר ציון תגלה בנות יהודה למען
 משפטיה : סיבו ציון ומחפופיה ספרו
 מנגלית * שיתו לבבם לחולה פסגו
 ארמנותיה למען הספרו לדור א
 אחריו * פי זה אלהים אלהינו עולם

ועד הוא ינהגנו עלמות
למנצח
 לפני קרה מזמור :
 שמעו זאת כל ה
 משׁ העמים האזינו כל יושבי חלה : גם
 בני אדם גם בני איש נחמד עשיר ואביון
 : פי ידבר חכמות ותנוות לפני תבניות :
 אטה למשל אזני אפתח ככנור ח
 חידתי : למה אירא בימי רע עון
 עקבי יסבני : הכוטחים על חילם
 וברכ עשרם ותהללו : את לא פדה
 ופדה איש לא וסן לאלהים כפרו :
 ונקר פדיון נפשם וחדל לעולם : ו
 ויחי עוד לנצח לא יראה השחת פי
 יראה חכמים ימותו נחמד כסיל וכער
 יאבדו ועוכו לאחרים חילם : קרפם
 בתינו לעולם משפנותם לדר ודר

קראו בשמותם עלי אדמות ואדם
 ביקר כל ולין נמשל ככהמות נדמו :
 זה ברפם כסל למו ואחריתם כפיהם
 ירצו סלה : כצאו לשאל שתי מנה
 ירעם ונדרו כם ישרים לבוקר וצירם
 לבלות שאול מזבל לו : אר אלהים
 יפדה נפשי מיד שאול פי יחנני קלה
 : אל תירא כי נעשר איש פי ורפה
 כבוד ביתו : פי לא כמותו יקח מכל
 לא ירר אחריו כבודו : פי נפשו
 כמיני יכרר ויזרה פי מיטיב לה
 כבוא עד לזר אבותינו עד נצח לא
 יראי אור : אדם ביקר ולא יבין
 נמשל ככהמות נדמו :
משכיל
 דברי ויקרא ארץ

ממזבח שקט עד מבואו * כי ציון
מכלל יופי אלהים הופיע * * * * *
אלהינו ואל יחפש אש לפניו תאכל
וסביביו נשערה מאד * * * * *
השמים מעל ואל הארץ לדיו עמו *
אספו לי תסידו פורתו בריתי עלי
זבת * ונידו שמים צדקו כי אלהים
שופט הוא סלה * * * * *
ואדברה ושרא ואעידה בק אלהים
אלהיך אנכי * * * * *
אויבתך ועולתך לנגדו תמיד * לא
אקח מבינתך פר ממקל אהיך * *
עמנדים * * * * * כי לי כל סתו וער
בתמות בהררי אלהי יבדעתי כל עוף
הרים וזיו שדי עמדי * * * * *
לא אומר לה כי לי תבל ומלאה *

האוכל בשר אפירים ודם עתודים
אשה * * * * * זבח לאלהים תודה ושלם
לעליו ובריה * * * * * וקראני ביום צרה
אחלצה ותקבדני * * * * * ולרשע אמר
אלהים מה לה לכפר חקי והשא
בריתי עלי פיה ואמה שנאת מיסר
ומשלה דברי אהריו * * * * * אם ראית
נגב וקרץ עמיו ועם מנאפים חלקה
פיה שלחה ברעה ולשונה מצמיר
מרמה * * * * * תשב באהיך תדבר קבו
אמר תמן דופי * * * * * אלה עשית
והחרשתי דמית היות אהיה כמנה
אויבתך ואשרפה לענתה * * * * *
וא זאת שכחי אלות פואטכר ואין
מציל * * * * * זוכם תודה וקבדנני ושם
דרך אראני בישע אלהים * * * * *

תהלים ליום השלישי

נא מזמור לדוד : בבוא אלינו נתן
הנביא באשר בא אל בית שבע :
חנני אלהים כחכך כרב רחמיה
ממה פשעי : הרב כפסני מעונני
ומחטאתי טהרני : כי פשעי אני
אדע ומחטאתי נגדתי תמיד : ואל

לבדך חטאתי והרע בעיני עשיתי
לפניו מצדק בדברך תופה כשפטך :
הו בעוז חוללתי ובהטאתי חמתי אני
: הו אמת הפצתי כפחות ובסתם
חכמה תודיעני : תחטאני באזוב
ואטור תכבסני ומשלג אלפיך : ת
תשמיעני ששון ושמחה רנגל נה
עצמות דבית : הסתר פניך מחטאי
וכל עונותי מחה : לב טהור ברא לי
אלהים ורוח נכון סרש בקרבי : אל
משליכני מלפניך ורוח קדשה אל
תקח ממני : השיבה לי ששון ישעה
ורוח נדיבה תסמכני : אלמדדה
בשעים דרכיך ומטאים אלך ישיבו
: הצילני מדמים אלהים אלהי ת
תשועתי תרנג לשוני צדקהך : אדני

שפתי תקפתה ופי יגיד מהלתיך כי
לא תספויץ זבח ואתנה עולה לא
תקצה זכחי אלהים רוח נשברה
לב נשבר ונדפה אלהים לא תקצה
הטיבה בראינה את ציון הקנדה
חומות ירושלים אז תספץ זכחי
צדק עולה וכליל אז יעלו על מ
בזפתה פרים

למנצח משכיל לדוד בבוא
דואג האדומי ונטר

נב לשאול ויאמר לו בא דוד אל בית
אחימלך מה תתהלל ברעה ה
הגבור חסד אל כל היום היות
תחשב לשונך בתער מלטש עשה
רמיה אהבת רע משוב שקר מ
מדבר צדק סלה אהבת כל דברי

בלע לשון מרמה גם אל זמצה
לנצח יחקה ויסקח מאהל ושרשה
מארץ חיים סלה ויראו צדיקים
וייראו ועליו ישחקו הנה הנקר לא
ישים אלהים מעויו ויבטח ברוב ע
עשרו ועו בתוהו ואני כוזה רענן
בבית אלהים בטחתי בחסד אלהים
עולם ועד אודה לעולם כי עשית

ואמנה שמר פי טוב נגד חסידך

למנצח על מחלת משכיל
לדוד אמר נבל

נב בלבו אין אלהים השחיתו והתעובו
עול אין עשה טוב אלהים משמים
השקיף על בני אדם לדאורת הוש
משכיל דורש את אלהים בלו סג
יחדו נאלחו אין עשה טוב אין גם א

אמר הלא ידעו פעלי און אכלי ע
 עמי אכלו לחם אלהים לא קראו
 שם פחדו פחד לא היה פחד פי אלהים
 פור עצמות חונק הביטחה פי אלהים
 מאסם מי יתן מציון ישועות ישראל
 בשוב אלהים שכוח עמו יגל ועקב
 ישמה ישראל

למניצח בנגינות משכיל לדוד

בבוא הזיפים ויאמרו
 נד לשאול הלא דוד מסתתר עמנו
 אלהים בשמר הושיעני ופגבירתה
 תדינני אלהים שמע תפלתתי
 האזינה לאמרי פי כי זרים קמו
 עלי ועריצים בקשו נפשי לא שמו
 אלהים לנגדם סלה הגה אלהים
 עוזר לי כי בסמכי נפשי ושיב

הרע לשררי באמתה הצמיתם ב
 בנדבה אזבחה לה אודה שמה
 כי טוב כי מיקל צרה הצילני ובאני
 ראתה עיני

למניצח בנגינות מזמור לדוד
 האזינה אלהים תפלתתי

נה ואל תתעלם מהתחנתי הקשיבה
 לי וענני אריר בשיחי ואהימה
 מקול אוזב מפני עקת רשע פי
 ימיטו עלי און ובאה ישטמוני לפי
 יחיל בקרבי ואימות מורת גפר
 עלי וראה ודעד ובא פי ותכסני
 פלצות ואמר מי יתן לי אבר ביונה
 אעופה ואשכונה הגה ארחיק
 נדר אליו במדבר סלה אחישה
 מפלט

מבלט לי מרום סעה מסער בלע
 אדני פלג לשונם כי ראיתי חמסות
 ודיב בעיר יומם ולילה וסובבת
 על חומותיה ואון ועמל בקרבה
 היות בקרבה ולא ימיש מרהובה
 תך ומרמה כי לא אוגב יקרפני
 ואשא לא משנאי עלי הגדיל
 ואסתר ממני ואתה אנוש בערפי
 אלוכי ומדעי אשר יחדו נמתיק
 סוד בבית אלהים ומהלך ברגש
 ושימות עלימו גדרו שאול חיים כי
 רעות ממגורם בקרבתם אני אל
 אלהים אקרא וני יושיעני ערב
 וביקר וצחקים אשיחה ואתמה
 וישמע קולי פדה בשלום גפשי
 מקרב

מקרב לי כי מרבים היו עמדי ושמע
 אל ויענם וישב קדם סלה אשר
 אין חליפות למו ולא יראו אלהים
 שלח ידיו בשלומיו חלל בריתו
 חלקו מתמאת פניו וקרוב לבו רבו
 דבריו משמן והמה פתיחות השלח
 על יי יתבך והיא יבלבלה לא יתן
 לעולם מוט לצדיק ואתה אלהים
 תורידם לבאר שחת אנשי דמים
 ומרמה לא יחצו ומיהם ואני אבטח
 בך

למנוצח

על יונת אלם רחוקים
 לדוד מקתם בארז
 נד אותו פלשתיים בנת חנני אלהים כי
 שאפוני אנוש כל היום לחם ולחצני

שאפי שוררתי כל היום כירבים לחמים
 לי מרום : יום איבא אני אליך א
 אבטח : באלהים אהלל דברו באלהים
 בטחתי לא איבא מה יעשה בשר לי
 : כל היום דברו יעצבו עלי כל מ
 מחשבותם לדע יגורו יצפוני המה
 עקבי ושמרו באשר קוי נפשי : על
 און פלט למו באני עמים הורר א
 אלהים : נודי כפרתה אתה שימיה
 דמעתו בגאדרה הלא בספרתיך : אז
 ישובו אבני אחור ביום אקרא זה
 ידעתי כי אלהים לי : באלהים אהלל
 דבר בני אהלל דבר : באלהים
 בטחתי לא איבא מה יעשה אדם
 לי עלי אתם נדריה אשלם תודות

לך : כיהצלם נפשי כמנת הלוא רגלי
 מדמי להתהלך לפני אלהים באנו
 החיים :

למניצח

אל משחת לדור
 מקחם כפרחו מפני
 נז שאול במעבה : חנני אלהים חנני
 כי כה חסיה נפשי ובצל נפיה א
 אחסה עד ועבור היות אקרא
 לאלהים עליון לאל גמר עלי : שלח
 משמים וישועני חרה שאפי סלה
 ישלח אלהים חסדו ואמתו : נפשי
 בתוך לבאים אשכבה לוחטים בני
 אדם שניהם חנית וחצים ילשונם
 חרב חדה : רימה על השמים אלהים
 על כל הארץ כבודך : רשת הכיננו
 לפעמי כפת נפשי פרו לפני שיחה נ

וקלו בתוכה סלה : נכוז לפני אלהים
 נכוז לפני אשדתי ואזמרה : ענדה
 כבודי ענדה הנבל וקנור : אעירה
 שחר : אודה בעמים ארני אזמרה
 בלאמים : כי גדול עוד שמים הסדיק
 ועד שחקים אמתה : הומה על שמים
 אהים על כל הארץ כבודך :

למונצה

אל תשחת לדוד
 מכתם * האמנם
 אלם צדקה תדברון מישרים תשפטו
 בני אדם * את לב עולות תפעלון
 בארץ חמס ודובם תפלוטין * זורה
 רשעים מרחם קעו מבטין דבתי קבו:
 חמה לבו כרמות חמת נחש כמו
 פתו תרש ואטב אזנו * אשר לא
 ישמע לקול מלחשים חובר חברים

94

מחכם : אהים חרס שנובו קפיו מ
 מלקעות כפירים ותוזי * וקאסו
 כמו מים ותחלכו לבו ידרוך החציו
 כמו ותמללו : כמו שבולל תמס ותלך
 נפל אשת בל חו שמש : כטרב ובינו
 סודתיכם אטר כמו מי כמו חרוץ
 ישערוני : ישמח צדיק כי חזה נקם
 פעמיו ורמז בדב הרשע * ויאמר
 אדב אה פרי לצדיק אך יש אלהים
 עבטים בארץ *

למונצה

אל תשחת לדוד מכתם
 בשלה שאול וישמרו
 נט את סבות לתמיתו * הצילני מאיבי
 אלהי ממתקוממי תשובני : הצילני
 מפעלי און וקאנשי דמים הושיעני *
 כי הנה ארבו לנפשי יגורו עלי עזיב

95

לא פשעי ולא חטאתי יי : פלי עון
 ירציו ויפוננו עינך לקראתי וקראה
 ואתה יי אלהים צבאות אלהי ישראל
 הקיצה לפקד כל הגוים אל פרוץ
 פל כגדו און סלה : וישבו לערב
 וקמו ככלב ויסובבו עיר : הנה
 נביעון בפייהם חרבות בשפתותיהם
 פי מי שובע : ואתה יי השחק לבו
 תלעג לכל גוים : עזי אליך אשמורה
 פי אלהים משגבי : אהי חסדי יקדמי
 אלהים יראני בשוירי : אל פהרגם
 פן ישפחו עבמי הניעמו בחילך
 והורידמו מגניני יי : חטאת פימו
 דבר שפתימו וילדו בגאונם ומאלה
 ומבמש וספרו : פלה בחמה פלה
 ואיגמו וידעו פי אלהים מישל ביעקב

94

לאפסי הארץ סלה : וישבו לערב
 וקמו ככלב ויסובבו עיר : המה נביעון
 כשכול אם לא ישבעו וילינו : ואני
 אשיר עזב וארנן לפוקר חסדיך פי
 היית משגב לי ומנוס ביום צר לי : עזי
 אליך אומרה פי אלהים משגבי אלהי
 חסדי

למנוצח

על שישן עדות
 מכתם לדוד ל

ללמד : בתצותו את ארם ונתחום ואת
 ארם צובה וישב יואב ונה את אדום
 בניא מלח שנים עשר אלה : אלהים
 ונתתנו פרצתנו אונקת השוכב לנו
 הרעשה ארץ פצמתה רפה שבר יד
 פי מיטה : הראית עמך קשה השקיתנו
 זין פרעלה : נתתה ליריאך גס

93

להתנוסס מפני קשט סלה * למען
 לחלצון ידריך הושיעה ימינך וענני
 אלהים דבר בקדשו אגלזה אחלקה
 שכם ועמק ספות אמרד : לי גלעד
 ולי מנשה ואפרים מעוז ראשי
 יהודה מחקקי : מואב סיר רבצני
 על ארוב אשליך געלי עלי פלשת
 התרועעי * מי יבילני עיר מצור
 מי נחני עד ארוב : הלא אמה אלהים
 ונחמני ולא תצא אלהים בצבאותינו
 : הבה לנו עזרת מצר ושוא תשיעת
 אדם : באלהים בעשה סל והוא
 יבוס צרינו *

למניצח על גנינת לדוד : שמעה
 אלהים הנתי הקשיבה

סא הפלתי : מקצה הארץ אליך אקרא

בעטף לבי בצור ירום ממני סגחני
 : כי היית מתסה לי מגדל עז
 מפני אויב : אגירה באהלך עולמים
 אחסה בסתר כנפיק סלה : כי אמה
 אלהים שמעת לגדרי נתת ירשת
 יראי שמך * ימים על ימי מלך
 תוסיף שנותיו כמו דור גדור : ישב
 עולם לפני אלהים חסד ואמת מן
 ינצרהו : בן אומרה שמך לעד
 לשלמי נדרי יום יום *

למניצח על ידותון מזמור
 לדוד : אה אל

סב אלהים דומיה נפשי ממני ושיעתי
 אה הוא צירי ושיעתי משנבי לא
 אמיט רפה : עד אנה תהותהו על איש
 תרצחו בלכם פקיר נטוי נדר

הדחנה : אך משאתו יעצו לתרות
 ירצו כזב בפיו יברכו ויקרבו וקולו
 סלה * אך לאלהים דומי נפשי פי
 כמנו תקנותי : אך הוא צירי וישועתי
 משגפי לא אמוט : על אלהים ישעי
 וכבודי ציר עזי מתסי באלהים : בטחו
 בו בכל עת עם שפכו לפניו לבבכם
 אלהים מתסה לנו סלה : אך הכל
 בני אדם כזב בני איש במאזנים *
 לעלות המיה מהכל יחד : אל תבטחו
 בעשקה ופגזל אל תהבלו חיל פי
 נויב אל תשיתו לב * אחת דבר
 אלהים שתים : ושמעתי פי עז לאלהים
 : ילך ארני תסד פי אמתה הושלב
 לאיש כמעשהו *

משכיל לדוד בהיותו במדבר

יהודה : אלהים אלי אמתה אשחדיה
 צמאה לה נפשי כמה לה פשרי בארץ
 צנה וענה בלי מום * פי בקודש
 חזיתיה לראות ענה וקבדרי : פי טוב
 ססדר מחיים שפתי ישבח ינה * פי
 אכרקה בחי בשמך אשא כפי : כמז
 חלב ודשן תשבע נפשי ישפתי רגנות
 יתהלל פי : אם זכרתיה על : ציעי
 באשמרות אהנה בך * פי סירת
 עזרתה לי יבצל כנפיה ארנו : דבקה
 נפשי אתריב פי ממכה ומינה : והמה
 לשואה ובקשו נפשי זבאו בתחתיות
 הארץ * יגדהו על ידי חרב מנה
 שיעלים יהיו : וממלך ישמח באלהים
 ותהלל כל הנשבע בו פי יסכר פי
 דוברי שקר *

רוח נחת גדוהים פרביבים תמוגגנה
 צמחה תברר עטרת שנת טובההיך
 ימעגליך ירעפון דשן ירעפו נאות
 מדבר וגיל נבעות תחגנה : לבשו
 פרים מצאן ועמקים יעטפו בר
 יתרועעו את ישירו

למנצח

שיר מזמור תריעי
 לאלהים כל הארץ
 10 : זמרו כבוד שמו שימי כבוד תהלתו
 : אמרו לאלהים מה נורא מעשיך
 ברב עזר וכחשו לה איביך : כל
 הארץ ישתחוו לה ויזמרו לה וזמרו
 שמך סלה : לכו וראו מפעלות א
 אלהים נורא על ילה על בני אדם
 תפד גם לבשה בנתה יעבתי ברגל
 שם נשמחה בו : מושל בגבורתו

עולם עיניו פגנים תצפינה הסודרים
 אל גרמוו למז סלה : ברכו עמים
 אלהינו ותשמיעו קול תהלתו השב
 נפשונו פתיים ולא נתן למוט רגלנו
 כי בנתנו אלהים צרפתנו בצרת כ
 פקר : הבאתנו במצרה שמות
 מיעקה במתנינו : הרבבה אנוש
 לראשינו פאנו פאש ובמים ותוצי אנו
 לרויה : אבוא ביתך בעולות אשלם
 לה נדרי : אשר פצו שפתי ודבחה
 פי בצר לי : עולה מחים אעלה לה
 עם קטורת אילים אעשה בקר עם
 עתידים סלה : לכו שמעו ואספרה
 כל יראי אלהים אשר עשה לנו פשו
 : אליו פי קראתי ורוםם תסת לשוננו
 און אם ראתי בלבי לא ישמע לי

אכן שמע אלהים הקשים בקול ת
תפלתי * ברוך אלהים אשר לא
חסיר תפלתי וחסדו מאתי *

למנוצח

בגנינות מזמור שיר :
אלהים יחננו ויברכנו
ואר פניו אתנו סלה : לדעת בארץ
ברכה בכל גוים ישועתיך * יודוק
עמים אלהים יודוק עמים כלם *
ישמחו וירננו לאמים כי תשפוט
עמים מישור ולאמים בארץ תנחם
סלה * יודוק עמים אלהים יודוק
עמים כלם : ארץ תהיה ובוולה
יברכנו אלהים אלהינו * יברכנו
אלהים ויראנו אותנו כל אפסי ארץ

למנוצח

לדוד מזמור שיר :
יקום אלהים לפיצו

סז

סח

107

אויביו וינוסו משנאיו מפניו *
כהגדר עשן תגדר פתמס הונג מפני
אש יאבדו רשעים מפני אלהים *
וצדיקים ישמחו ועל צו לפני אלהים
וישוי בשמחה * שירו לאלהים
זמרו שמו סלו לרוכב בערכות כנה
שמו ועל צו לפני : אמי יתומים ודנין
אלמנות אלהים במעוז קדשו : אלהים
מושיב יחידים ביתה מוציא אסירים
בפושרות אר סודרים שכנו אחיחה :
אלהים בצאתך לפני עמך בצעריך
בישימוז סלה * ארץ ועשה את
שמים נטפו מפני אלהים זה סיני
מפני אלהים אלהי ישראל * גשם
נדבות פניו אלהים נחלתך ונל אר
אתה פוננתה : מתתך ישבו פה תביץ

בְּטוֹבָתָהּ לְעַנֵּי אֱלֹהִים: אֲדַבֵּר וְתוֹ
 אֹמֵר הַמְבַשְּׂרוֹת צְבֹא רָב: מַלְכֵי
 צְבֹאוֹת יְדִירוּן יְדִירוּן יִגְוֹת בְּיַת
 הַחֶלֶק שֶׁלֵּל: אִם תִּשְׁבְּטֵנּוּ בֵּין
 שְׂפֵתַיִם בְּנִפְי יוֹגֵה נִחְסָה בְּכֶסֶף ו
 וְאֶבְרוּתֶיהָ בִּירְקֹבֶק חֲרוּץ: בְּפֶרֶשׁ
 שְׂרֵי מַלְכִים כִּהַּ תִּשְׁלַג בְּצַלְמוֹן:
 הַר אֱלֹהִים הַר בְּשֵׁן הַר גְּבַנְגִּים הַר
 בְּשֵׁן: לְמַה תִּבְרָצְרוּן הַרִים גְּבַנְגִּים
 הַהַר חֲמַד אֱלֹהִים לְשִׁבְתוֹ אֶף יִי
 יִשְׁבֵּן לְנֹצַח: רֶכֶב אֱלֹהִים רַבִּיתִים
 אֶלְפֵי שֵׁנָאן אֲדַבֵּר כִּם סִיעֵי בְּקוֹדֶשׁ:
 עֲלִית לְמָרוֹם שְׁבִית שְׁבִי לְקַחַת
 מִתְּנוֹת פְּאָדָם וְאֶף סוֹרְרִים לְשִׁבְן יֵה
 אֱלֹהִים: כְּרִית אֲדַבֵּר יוֹם יוֹם גַּעֲמִים
 לְנוּ הָאֵל יִשְׁעֵתְנוּ סֵלָה: הָאֵל לְנוּ

אֵל לְמוֹשְׁעוֹת וְלִי אֲדַבֵּר לְמַעַת תּוֹצְאוֹת
 אֶף אֲלֹדִים וּמַחֲץ רֹאשׁ אֲיִבִּי קִדְקֹד
 שֶׁעַר מִתְחַלֵּךְ בְּצַשְׁמִיו: אֲמַר אֲדַבֵּר
 מִבְּשֵׁן אֲשִׁיב אֲשִׁיב מִמְצֹלוֹת יָם:
 לְמַעַן תִּמְחֵץ רִגְלֶךָ בְּדָם לְשׁוֹן בְּלִבְךָ
 מֵאֲיִבִים מִנְהוּ: כִּי אֵל הַלִּיכּוֹתֶיךָ אֲלֹדִים
 הַלִּיכּוֹת אֵלֵי מַלְכֵי בְּקוֹדֶשׁ יִשְׁקֹדְמוּ שְׂרִים
 אֲמַר נִוְנְגִים בְּתוֹךְ עֲלְמוֹת תּוֹפְפוֹת:
 בְּמִקְהֵלוֹת בְּרַכּוּ אֲלֹדִים אֲדַבֵּר מִמְקוֹר
 יִשְׂרָאֵל: שֵׁם בְּנִימֵן צִעִיר רוֹדֵם שְׂרֵי
 יְהוּדָה רִגְמַתֶם שְׂרֵי וְבִלְזֵן שְׂרֵי נִפְתְּלֵי:
 צְוֵה אֱלֹהֶיךָ עֲזֹרָה עֲזֹרָה אֱלֹהִים זֹפְעֵלֶת
 לְנוּ: מִהִיבְלָה עַל רִוְשֵׁי לֶהָ יוֹבִירוּ מ
 מַלְכִים שֵׁי: גָּעַר סִיַּת קִנְיָ עֲבַת אֲבִירִים
 בְּעֵגְלֵי עַמִּים מִתְרַפֵּס בְּרִצֵּי כֶסֶף בְּזוֹר
 עַמִּים קְרִבוֹת יַחְפְּצוּ: אֲתִיבֵן שְׂמִנִים מ
 מִנֵּי מִצְרַיִם בּוֹשׁ תִּרְיֵץ יְדִירוּ לֵאלֹהִים:

ממלכות הארץ שירו לאלדים זמרו א
אדוני סלה : לרוכב בשמי קרב הן
יתן בקולו קול עוז : תנו עוז לאלהים על
ישראל גאותו ועזו בשחקים : נזרא
אלדים ממקדשיה אל ישראל הוא נתן
עוז ותעצמות לעם ברוך אלהים

למניצח

על שושנים לדוד : ה
הושיעני אלדים כי באו
מניב ער נפש : טבעתי ביון מצולה ואין
מעמד באתי במעמקי מים : ושבולת
שטפתיני : יגעתי בקראי נחר גרוני בלו
עיני כנחל לאלהי : רבו משערת ראשי
שנאי חנם עצמו מצמיתי איבי שקר
אשר לא גזלתי אז אשיב : אלדים א
אתה ידעת לאולתי ואשמותי ממך לא
נקחדו : אל יבשו בי קויר אדני אלדים

סט

צבאות אל יכלמו בי מבקשיה אלהי
ישראל : כי עליה נשאתי חרפה :
כסתה כלמה פני : מוזר הייתי ל
לאחי ונקרי לבני אמי : כי קנאת
ביה אכלתני : וחרפות חורפיה ג
נפלו עלי : ואבקה בצום נפשי :
ומהי לחרפות לי : ואתנה לבושי
שק ואהי להם למשל : ישיחו בי
ישבי שער וגינות שותי שכר :
ואני תפלתי לה ידנה עת רצון אלדים
ברב חסדה : עגני באמת ישעך :
הצילני מטיט : ואל אטבעה : א
אנצלה משנאי : וממעמקי מים :
אל תשטפני שבלת מים : ואל תבלעני
מצולה : ואל תאטר עלי באר פיה :
עגני ידנה כי טוב חסדך : ברב

רחמיך פנה אלי : ואל מספר
 פניך מעבדך כי צר לי מהר ענני :
 קרבה אל נפשי גאלה למען איבי
 פדני : אמה ידעת חרפתי ובשתי
 וקלימתי נגדך כל צררי : חרפה
 שברה לבי ואנושה ואקנה לנידו
 ואין ולמנחמים ולא מצאתי :
 ויתנו בברותי ראש ולצמאי
 ישקוני חומץ : יהי שלחנם לפניך
 לפח ולשלומים למזקש תחשכנה
 עיניהם מראות ומתניהם תמיד
 המער : שפוך עליהם זעמיה
 וחרון אפיה ישעם : תהי טירתם
 נשמה באהליהם אלי יהי יושב :
 כי אמה אשר הכית רדפו ואל
 מכאוב חלליה מספרו : תנה עין ע

על עונם ואל יבואי בצדקתיה :
 ימחו מספר חנים ועם צדיקים אל
 יבתבו : ואני עני וכואב שוועתך
 אלדים תשגבני : אהללה שם
 אלדים בשיר ואגדלנו בתודה :
 ותישב לידנה משור פר מקריץ
 מפריס : ראו ענוים וישמחו דרשי
 אלדים ויחי לבבכם : פי שומע א
 אל אביונים ידנה ואת אסיריו לא
 בזה : יהללוהו שמים וארץ ימים
 וכל רומשם : פי אלדים יושיע
 ציון ויבנה ערי יהודה וישבו שם
 וירשוה : וזרע עבדיו יתלוה ו
 ואהבי שמו ישכננה :

למנצח

לדוד להזכיר א
 אלדים להצילני יי

ע

לעזרתי חושה : יבושו ויחפרו : מ
 מבקשי נפשי : יסגו אחור ויפלטו
 חפצי רעתי : ישובו על עקב
 בשפתם : האומרים האח האח :
 ישושו וישמחו בך כל מבקשיך : ו
 ויאמרו תמיד יגדל אלדים אהבי :
 ישועתך : ואני עני ואביון אלדים
 חושה לי עזרי ומפלטי אפה : ודנה
 אל מאחר

בך

ידנה חסיתי אל אבושה ל
 לעולם : בצדקתה מצילני
 ותפלטני : חטה אלי אונן והושיעני
 הנה לי לצור מעוז לבוא תמיד צוית
 להושיעני : כי סלעי ומצודתי אפה :
 אלדי פלטני מיד רשע מפני מעור
 וחומץ : כי אפה תקנתי אדני :

עא

ידנה מבטחי מנעורי : עליב נסמכתי
 מבטן ממעי אמי אפה גוזי : בך
 תהלתי תמיד : כמזפת הייתי לרבי
 ואפה מחסי עוז : וכל אפי תהלתך
 כל היום תפארתך : אל תשליכני
 לעת זקנה : ככלות פחי אל מעזבני :
 כי אמרו אויבי לי : ושומרי נפשי נ
 נועצו יחדיו : לאמר אלדים עזבו
 רדפו ותפשוהו כי אין מציל : א
 אלדים אל מרחק ממני : אלדי
 לעזרתי חושה : יבושו ויבולו שטני
 נפשי : יעטו חרפה וכלימה : מבקשי
 רעתי : ואני תמיד אצל והוספת
 על כל תהלתך : פי יספר צדקתך
 כל היום תשועתיה : כי לא ירעתי ס
 ספרות : אבוא בגבורות אדני :

יהודי אפקיר צדקתך לבדך : א
 אלדים למרפני מנעורי ועד הנה
 אגיד נפל אומיה : וגם עד זקנה
 ושיבה אלדים אלמעזבני עד אגיד
 זרועך לדור לכל יבוא גבורותיה :
 וצדקתך אלהים עד מרום אשר ע
 עשית גדלות אלדים מי כמוך :
 אשר הראיתני צרות רבות ורעות
 תשוב תחינינו ומתהומות הארץ
 תשוב תעלנו : תרב גדלתי ו
 ותסב תנחמני : גם אני אודה
 בכלי נבל אמתך אלהי אצמרה ל
 לה בקנור קדוש ישראל : תרננה
 שפתי כי אצמרה לה ונפשי אשר
 פדית : גם לשוני כל היום תהנה
 צדקתך כי בשוני חפרו מבקשי ר

רעתי :

לשלמה

אלהים משפטיה
 למלכת וצדקתך ל
 עב לבן מלך : ידיו עמך בצדק וענייה
 במשפט : ושאוקרים שלום ל
 לעם וגבעות בצדקה : ושפט עניי
 עם ישיע לבני אביון וידבא עושיק :
 ויראה עב שמיש ולפני ירח דור
 דורים : יגד כמטר על גזי כ
 כרביבים ורזיף ארץ : יפרח בימיו
 צדיק ורוב שלום עד בלי ירח :
 ויגד מים ועד ים ומנהר עד א
 אפסי ארץ : לפניו יקרעו צינב
 ואויביו עפר וילחכו : מלכי
 תרשיש ואיים : מנחה ישיבו מלכי
 שבא וקבא אשפר יקריבו וישתחוו

לו כל מלכים כל גוים יעבדוהו :
 כי יציל אביון משוע ועני ואיז עזר
 לו : יחס על רל ואביון ונפשות
 אביונים יושיע : מתוך ומחמם
 יצאל נפשם ויניקר דמם בעיניו :
 ויחי ויתן לו מזהב שבא ויתפלל
 בעדו תמיד כל היום יברכנהו : יהי
 פסת בר בארץ : בראש הרים ירעש
 כלבנון פריו ויציצו מעיר בעשבה
 הארץ : יהי שמו לעולם לפני
 שמש ונין שמו ויתברכו בו : כל
 גוים יאשרהו : ברוך יהוה אלהים
 אלדי ישראל : עשה נפלאות לבדו
 וברוך שם כבודו לעולם וימלא
 כבודו את כל הארץ : אמן ואמן
 כלו תפלת דוד בן ישי :

עג לאסף אך טוב לישראל יהים לברי
 לבב : ואני כמעט נטוו רגלי כאיז
 שפכו אשרי : כי הנאתי בהוללים
 שלום רשעים אראה : כי איז
 חרצבות למותם ובריא אולם : ב
 בעמל אנוש אינימו ועם אדם לא
 ינגעי : לכן ענקתמו גאורה יעטר
 שית חמס לבו : יצא מחלב עינימו

עברו משפיות לבב : ומיקו וידברו :
 ברע עשוק ממרום : ודברו : * שתו
 בשמים פיהם : ולשונם תחלך בארץ :
 לבן ישנב עמו חלם ומי מלא ימצו למו :
 : ואמרו איכה ידע אל ויש דעה ב
 בעליון : הנה אלה רשעים ושליו
 עולם השגו חיל : אה ריק זכירתי
 לבבי וארמיו בנקיון פמי : ואהי נגיע
 כל היום ותוכחתי לבקרים : * אם
 אמרתי אספרה כמו הנה דור בניה
 בנרתי : ואחשבה לדעת זאת עמל
 הוא בעיני : עד אבוא & מקדשי אל
 אבינה לאמריתם : אך בתלקות תשות
 למו הפלמם למשוואות : * איה היו
 לשמה כרגע סמי פמו מז בלהות : כ
 פסלום מהקוי אדני בעיר צלמם

תבנה : פי ותחמץ לבבי וכליותי א
 אשתונן : ואני בער ולא ארע בהמות
 קייתי עמך : ואני תמיד עמך אחות בור
 ימיני : בעצתך תנחני ואחר כבוד ת
 תקחני : מי לי בשמים ועמך לא
 חפצתי בארץ : פלה שארי וקבבי צור
 לבבי וחלקי אלהים לעולם : פי הנה
 רחוקה יאבדו הצמיתה כל זונה ממך
 : ואני קרבתי אלהים לי טוב שמי ב
 בארצי יי מחסי לספר כל מלאכותיך :
משכיל לאסף למה אלהים
 ונחת לגצח יעשן א
 עד אפה בצאן מרעיתך : זכור עדתך
 קנית קדם גאלת שקט נמלתך הר
 ציון זה שכנת בו : הרימה פעמיוך
 למשאות נצח כל הרע אויב בקודש :

שֶׁאֵנִי צוֹרְרִיךָ בְּקֶרֶב מוֹעֲדֶיךָ שְׁמוֹ אֲ
 אֲתוֹתֶם אֹתוֹת יַגִּיד עַמְּבִיא לְמַעַלְהָ
 בְּסִבְבָּה עֵינַי קָרָדְמוֹת וְעַתָּה פְתוּחִיךָ
 יִחַד בְּכַשְׂיֵל וּכְלָפוֹת יִהְלִמִּינִי שְׁלַחוּ
 בְּאֵשׁ מִקֹּדֶשׁךָ לְאַרְצֵךְ חֲלָלוּ מִשְׁפָּן שׁ
 שְׁמֶךָ אֲמָרוּ בְּלִבָּם גִּיבֵם יִחַד שְׁרָפוּ
 כָּל מוֹעֲדֵי אֵל בְּאַרְצֵךְ אֹתוֹתֵינוּ לֹא
 רֵאִינוּ אִיז עוֹד גִּבִּיא וְלֹא אִתְּנוּ יוֹדֵעַ
 עַד מִה עַד מִתִּי אֱלֹהִים יִחַרְרֵךְ צָר
 וְנֶאֱמַר אֹנוֹב שְׁמֶךָ לְנִצְחָה לְמִיָּה תִשָּׁב
 יִדְּךָ וְיִמִּינֶךָ מִקֶּרֶב חִיקֶךָ כִּלְהָ וְאֱלֹהִים
 מִלִּפְיִי מִקֶּרֶב פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת בְּקֶרֶב
 הָאָרֶץ אַתָּה פּוֹרֶרֶת בְּעֶזְרֶךָ יָם שְׂפָרֶת
 רֵאשֵׁי מַגִּינִים עַל הַמַּיִם אַתָּה רֹצֵצֶת
 רֵאשֵׁי לִוְיָתָן תִּתְּנֵנִי מֵאֲבָל לְעַם לְצִיִּים
 אַתָּה בְּקִעַת מַעֲזֵן וְנִחַל אַתָּה הַכֹּשֶׁת

בְּחֵרוֹת אֵימָן לֵךְ יוֹם אַף לֵךְ לִילָה א
 אַתָּה תְּכַיֵּנוֹת מְאוּר וְשִׁמְשׁ אַתָּה הַצִּבְתָּ
 כָּל גְּבִילוֹת אֶרֶץ כְּזִיץ וְחוֹרֵף אַתָּה י
 יִצְרָתֶם זְכַר זֹאת אֹנוֹב חֲרָף יִשָּׁע
 וְגַל נֶאֱצַו שְׁמֶךָ אֵל תִּתֵּן לַחַיִּים נֶפֶשׁ
 תִּזְדַּק חַיִּים עֲנִיָּה אֵל תִּשְׁפַח לְנִצְחָה
 תִּבְטַל לְבָרִית כִּי מְלֹאֵי מַחֲשַׁבֵּי אֶרֶץ
 נֶאֱוֹת חֶמְסִים אֵל יִשְׁבַּח וְכִלְהָ עֲנִי
 וְאֲכִיזֵן יִסְלְלוּ שְׁמֶךָ יְקוּמָה אֱלֹהִים רִיבָה
 רִיבֶךָ וְזִכַר חֲרָפְתֶךָ מִנִּי וְגַל כָּל הַיּוֹם
 אֵל תִּשְׁפַח קוֹל צוֹרְרִיךָ שְׁאוֹן קוֹמִיךָ
 עוֹלָה תְּמִיד

לְמִנְצָח

אֵל תִּשְׁחַת מִזְמוֹר לְאַסָּף
 שִׁיר הוֹדִינוּ לֵךְ אֱלֹהִים
 עֵה הוֹדִינוּ וְקֶרֶב שְׁמֶךָ סִפְרוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ
 כִּי אֲקַח מוֹעֵד אֲנִי מִיִּשְׂרָאֵל אֲשַׁפּוֹט

נמוגים ארץ וכל יושביה אנכי תכנתי
 עמוניה סלה : אמרתי להוללים אל
 תחולו ולרשעים אל תרימו קרן * אל
 תרימו למרום קרונכם תדברו בצנאך
 עתק : כי לא ממוצא וממערב ולא
 ממדבר הרים : כי אלהים שופט זה
 ישפיל וזה ירים : כי בוס בנה יי ויין
 חמר בלא מסך ונער מזה אר שמריה
 ימצוי ושתו כל רשעי ארץ * ואני
 אניד לעולם אנמרה לאתי יעקב : וכל
 קרני רשעים אגדע תרוממנה קרנות
 צדיק *

למנצח בנגינות מזמור לאסף
 שיר : גודע ביהודה א
 עז אלהים בישרא גדול שמו : ויהי בשלם
 סבו ומעונתו בציון * שמה שבר

רשפי קשת מגן וחרב ומלחמה סלה *
 נאזר אמה אדיר מהררי טרף : א
 אשתוללו אבירי לב נמי שנתם ולא
 ביצאו כל אנשי מיל ידיהם * מגער רב
 אלהי יעקב נרדם ורכב וסוס * אמה
 נזרא אמה ומי יעמוד לפניך מאז אפר
 : משמים השמעת דין ארץ יראה ו
 וישקטה : בקום למשפט אלהים להושיע
 כל ענוי ארץ סלה * כי חמת אדם
 תודב שארית חמות תחגר : נדרו ושלמו
 לנו אלהיכם כל סכיונו יובילו שו ל
 למזרא : יקצר רוח נגידים נזרא למלכי

ארץ *
למנצח על ידיהו לאסף מזמור
 עז קולי א אלהים ואצעקה
 עז קולי אל אלהים ותאזין אלי * ביום

צדתי וי דרשתי ודי לילה וגרה ולא
 תפוג מאנה הנחם ונפשי : אזכרה
 אלהים ואהמיה אשימה ותתעטף ריחי
 סלה : אחזת שמרות עיני ונפעמתי
 ולא אדבר : חשבתני זמים מקרבם
 שנות עולמים : אזכרה וגינתי כלילה
 עם לבבי אשימה ונפשי ריחי : ה
 הלעלמים וזנח ארצי ולא יסוף לדעות
 עיר : האפס לנצח מסרו גמר אמר
 לדור ודור : השכח חנות א עם קפיץ
 באף בחמיו סלה : ואמר מלותי היא
 שנות ומיז עליוז : אזכור מעללי זה
 פי אזכרה מקרבם פלאה : והגיהתי
 בכל פעלך ובכל ילותיה אשימה :
 אלהים בקודש דרפך מי אל גדול
 כאלהים : אמה האל עושה פלא

126

127

חודעת בעמים ענה : גאלת בן-דוע
 עמה בני יעקב ויוסף סלה : ראוך מיז
 אלהים ראוך מיז יחילו אף ורגזו תהבות
 : זרמי מיז עבות קול נתני שחקים אף
 חצצור ותמלכו : קול רעמך בגלגל
 האירו ברקים חבל רגזו ותרעש הארץ :
 במז דרפך ושבילך במיז רפים
 ועקבותיה לא נודעו : נחית כצאן עמך
 בן-בשה ואחרן :

משכיל

לאסר האזינה עמי
 תודתי מטי אזניכב
 עה לאמרי פי : אפקחה במשל פי אביעה
 חידות מני קדם : אשר שמעני ונדעם
 ואבותינו ספרו לנו : לא נפחד
 מבניהם לדור אחרון מספרים ההלות
 : ועזיזו ונפלאותיו אשר עשה : וקב
 עדות ביעקב ותורה שב בישך אל

אשר צנה את אבותינו להודיעם
 לבניהם למען ידעו דור אחריו בנים
 וילדו יקמו ויספרו לבניהם וישימו
 באלהים כסלם ולא ישכחו מעל לי
 אל ומצותיו ונצורו ולא יהיו כאבותם
 דור סורר ומורה דור לא הכין לבו
 ולא נאמנה את א רוחו בני אפרים
 נושקו רומי קשת הפכו ביום קרב לא
 שמרו ברית אלים ובתורתו מצאו ללכת
 וישכחו עלילותיו ונפל אותיו אשר
 הראם בגד אבותם עשה פלא בארץ
 מצרים שדה צעז * בקע ים ויעבירם
 ויצב מים כמו גר וינתחם בענן יומם
 וכל הלילה באור אש * ויבקע צרים
 במדבר וישק פתחמות רבה * ויוצא
 נזלים מסלע ויורד פנתרות מים *
 ויוסיפו עוד לחטא לו למרות עליון

128

בציוה וינסו אל בלבבם לשאל
 אכל לנפשם וידברו באלהים אמרו
 חייבל אל לערד שלחן במדבר * הן
 הפה צור ויזוכו מים ונחלים * ישטופו
 רגם לחם ויכלתת אם גבין שאר לעמו
 לכז שמע וייתעבר ואש נשקה ב
 ביעקב וגב אף עלה בישך אל * פי לא
 האמינו באלהים ולא בטחו בישועתו *
 ויצו שחקים ממעל ודלתי שמים פתח
 וימטר עליהם מן לאכל ודגן שמים
 נתן למן * לחם אבירים אמר איש
 צידה שלח לחם לשובע * יסע הדריב
 בשמים וינהג בעזו תימן * וימטר
 עליהם כעפר שאר וכחול ימים עוף
 כנה * ויפל בקרב מחנהו סביב ל
 למישכנותיו ויאכלו וישבעו מאור
 ומאנתם ובא לחם לא זרו ממאנתם

129

עור אכלם כפיהם : ואף אלהים עלה
 בהם וחרג כמשמניהם ופחורדי ישראל
 הכריע : בכל זאת חטאי עור ולא ה
 האמינו בנפלאותיו : ויכל כהכל ימיהם
 ושנותם כבהלה : אם הרגם ודרשיהו
 ושבו ושחרו אל * ויזכרו פי אלהים
 צורם ואל עליז גאלם *
 ופתיהו כמיהם ובלשונם יזכרו לו * ו
 ולבם לא נכון עמו ולא נאמנו כבריתו :
 והוא רחום וכפר עוון ולא ישתחית
 וחרקה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו
 * ויזכר פי כשר המה ריח הולד * ולא
 ישוב : כמה ימרוהו כמדבר יעצוב יהוה
 כישומיו : וישבו וינסו * קדוש ישראל
 התיו : לא זכרו את ידו יום אשר פדם
 מני צר : אשר שם כמצרים אותותיו
 ומופתיו כשדה צוען * ויחפז לדם

171

יאריהם ונוזליהם כל ושמיון * ושלה
 בהם ערב ויאכלם ויצפרדע ותשחיתם *
 ויתן להסיל יבילם ויגזעם לארבה *
 יחרג כבדר גפנם ושקמותם כחנמל : ו
 ויסגר לבדר בערם ומקניהם לרשפים
 : ושלה כם חרון אפו עברה ועם וצרה
 כשלהת מלאבי רעים * ופלס נתיב
 לאמו לא חשר כמות גפשמ ותנתם
 לבדר הסגור : וזך כל כבוד כמצריים
 ראשית אוינם כאהללי כם : ונסע כצאן
 עמו וינהגם כשדר כמדבר * ונתחם
 לבטח ולא פחדו ואת איניהם כסה
 הים : ויביאם אל גבול קדשו כח זה
 חנתה ימינו : וינכש מפניהם גוים *
 ויפילם כהכל בחלה וישפו כאהלליהם
 שבטי ישראל * וינסו וימרו את אלהים
 עליז ועדותיו לא שמרו וינסו ויבגדו

פאבוסם וקפני בקושת רמיה
 ויבעי סויהו בבמיתם ובפסיל יי
 יקני איהו : שמע אלהים ויתעבר
 וימאס מאד בישר : ויטש משפז שלו
 אהל שפז פאדם : וימן לשבי איו
 ותפארתי ביד צר : ויסקר לחרב עכו
 ויבנחלתו התעבר : בחוריו אכלה
 אש ויבתי לתיו לא הוללו : פהגיו
 בחרב גמלו ואל מנתיו לא תבפינה
 וימן פישו : פנביר מתרונו מנין : ונר
 צדיו אחור חרפת עולם נתן למו
 וימאס פאהל יוסף ויבטט אפר : ים
 לא פסר : ויבחר את שבט יהודה את
 הר ציון אשר אהב : ויבן פמו רמים
 מתקשו פארץ וסדה לעולם : ויבחר
 בידו עבדו וימחהו ממכלאת צאן
 מאחר עלות חביאו לרעות פייערה

עמו ובישרא נחלתו : וירעם פתב
 ופתבינות פפיו ונחם

133

מזמור

לאסף אלהים פאו גוים
 פנתלתך טמאו את היכל
 קדשך שמו את ירושלים לעינים : נתנו
 את נבלת עבדיה מאכל לעוף השמים
 פשר חסידה לחיתו ארץ : שפכו
 דמם פמים סביבות ירושלים ואין
 קובר : הנינו חרפה לישבנינו : עג
 וקלס לסביבותינו : עד מה : מאנר
 לנצח חכער פמו אש קנאתך : שפך
 חמיתה אל הגוים אשר לא ידעוך ועל
 מקלכות אשר פשמה לא קראו : פי
 אכל את יעקב ואת גוהו השמו : אל
 תזכר לנו עונות ראשונים פחר
 וקרמונו רחמיה פי דלוננו מאד : עזרנו
 אלהי ישענו על דבר פבוד שמה

ומצילנו וכפר על חטאתינו למשז
 שמה: למה יאמרו בנזוב אזה אלהים
 ידע בנזוב לעינינו נקמת דם עבדך
 השפוך: מבוא לפניך אנקת אסיר כ
 פגזל זרועך הותר בני תמותה: והשב
 לשכנינו שבועתים אל חקם הרפקם
 אשר חרפיה ארצי: ואנחנו עמך
 וצאן מדעתך גזרה לך לעולם לדור
 ודור וכפר תהלמה

למנוצח

אל שושנים עדית לאסף
 מזמור: הועה ישר אל
 המזמור נהג בצאן יוסף יושב הכרבים
 הופיעה: לפני אפרים ובנימין ומנשה
 עזרה את נבירמה ולכה לישועה
 לנו: אלהים השיבנו והאר פניה
 ונגשעה: ואלהים צבאות עד מתי
 עשית בהפלת עמך: האבלתם לחם

125

דמעה ותשקמו בדמעות שלישי: ו
 תשימנו מדון לשכנינו ואנבינו ולענו
 למנו: אלהים צבאות השיבנו והאר פ
 פניה ונגשעה: גפן ממצרים תסייע
 תגרש גוים ותטעה: פנית לפניך
 ותשרש ערשיה ותמלא ארץ: פסו
 חרים צלה וענפיה ארזי אל: תשלח
 הצידה עד גב ואל נהר ינקוהיה
 למה פברצת גדריה וארוה פל עזבדי
 דרך: וברסמנה חזיר מגשר וזיו שדי
 ירענה: אלהים צבאות שוב גא תבט
 משמים וראח ופקד גפן זאת: וכפה
 אשר נטעה ומינה ועל פן אמצמה לך
 שרפה באש כסיחה מגעברת פניה
 יאבדי: תהי ידך על איש ומינה על
 פן אדם אמצת לך: ולא גסו ממך
 תחנינו ובשמה נקבא: ואלהים

צבאות השיבנו האר פנינו ונושעה
 על מנתית לאסוף סרנינו
למנוצח לאתום אזינו הריעו
 לאלהי יעקב ישאו זמרה והגנו תה
 פנור נעים עם נבל תקעו בחודש
 שופר בפסקה ליום חגנו כי חק לישראל
 הוא משפט לאלהי יעקב עדות
 ביהוסף שבו בצאתו על ארץ מצרים
 שפת לא נדעתי אשמע הסידורתי
 מסבל שכלו כפיו מהיר מעבודתה
 בצרה קראת ואחלצך אענך בסתר
 רעם אבסנך על פי מריפת סלה ש
 שבע עמי ואעודה בך ישראל אם
 השמע לי לא יהיה בך אל זר ולא
 תשתחוו לאל זר אע"פ כי אל היר
 המעלה מארץ מצרים מן המצרים
 ואמלאהי ולא שמע עמי לקולי

וישראל לא אכה לי ואשלחהו בשררות
 לבם ולכי במועצותיהם לוי עמי שמוע
 לי ישראל בדרך יסלכו כמעט
 אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב ידי
 משנאי יי יבחשו לו ויהי עתם לעולם
 ונאכלהי מחלב חטה ומצור דבש
 אשביעך

מזמור לאסוף אלהים נצב בערה

אל בקרב אלהים ושפט
 פב עד מתי השפטו עני יפני רשעים
 השאו סלה שפטו כל ונתום עני ורש
 הצדיקו פלמו כל ואכילו מיד רשעים
 הצידו ידעו ולא יבינו בחשכה
 ותמלכו ימי של מוסדו ארץ אני
 אכרתי ארץ ונתתה עליז בלכם
 אנו קרובי ארץ ונתתה קרובי
 תפול קימו ארץ ונתתה הארץ

132

118

כי אמה תנחל בכל הגוים

שיר

מזמור לאסה אלהים אל
 רמי לה אל תחוש ואל ת
 תשקט אל כי הנה אויביה והמיוז
 ומשנאייה נשאו ראש על עמם ושריבו
 סוד ויתעצו על צפוניה אמרו לכו
 ונפחידם מגוי ולא זכר שם ישראל
 עוד כי נועצו לב נחדיו עליה ברית
 יכרתו אהלו אהוב ושמעאים מואב
 והגרים גבל ועמו ועמלק פלשה
 עם יושבי צור גם אשור גדולה
 עמם היו ורוע לבני לוט סלה עשה
 להם פמדיו פסיקרא קיבו פנחל
 קישיו נשמדו בשיו צור סוג דומז
 לארמה שיתמו נהגמו קורב
 ומואב וקנז וכללם כל וסיכמו
 אשר אמרו מרשה לנוה נאות אהב

פג

119

אלהי שיתמו בגלגל קחש לפני ריח כ
 פאש מבשר ישר וכלהכה תלחט הרים
 כו מדרפם בשערה וביספתה תבתלם
 מלא פניהם קלוז ויבקשו שמך יי ובשו
 ויבטלו ערי עד ונחפרו ויאבדו וידעו
 כי אמה יי שמך לבדה עליזו על כל
 הארץ

למעצח

של הנחית לבני הרח מזמור
 מה ידירות משפנת ריב
 פד יי צבאות ונקספה ונב פלתי ופשי
 לחצרות יי לפי ובשרי ורנני א אל חי
 גם צפור מצאה בית ודרור קז לה אשר
 שתה אפרחיה את מזבחך יי צבאות
 מלכי ואלהי אשרי יושבי ביתה עוד
 ותלדיה סלה אשרי אהב ש לו קר
 מסלות בלעכם שפתי בעמק הפסא
 מגזו ושייתיה גם ברכות בעטה מורא

ילכי ממילא מילוראה אלהים בעציון
 כי אלהים צבאות שמעתי הפלתי האזינה
 עלי ויעזב סלה מגנני ראה אלהים
 ותפט פני משיחך כי טוב זוב פתעריך
 מאלהי פתחתי הסתופף בבית אלהי
 טדור באהלי רשע כי שמש יבנו א
 אלהים וכוור ומו לא יבנו טוב
 להלכים פתמים כי צבאות אשרי ארם
 בוטח ביה

למנוצח

לפני הרה מזמור רצית
 כי ארצה עבתי שבוח ועקב
 פה כי נשאת עוז עמך פסית כל הטאותם
 סלה אספת כל עברתי השיבות מ
 מתרוז אפך שיבנו אלהי ישעני
 והפר בעסק עמנו הלעולם תצנח
 פני המלטה אפך לדור דור הלוא אמה
 השיב תחניני ועמך ישמחו בה יבראני

כי חסדך וישעך תתן לנו אשמעו
 מה ידבר האל כי ידבר שלום אל
 עמו ואל חסידיו ואל ישובי לבסלה
 אה קרוב ליראיו ישעו לשפן כבוד
 בארצנו חסד ואמת נפגשו צדק
 ושלום נשקו אמת מארץ תצמח
 וצדק משמיה נשקו נב יתן הטוב
 וארצנו תמן וכולה צדק לפניו ימלה
 וישב לדרך בעמיו

תהלה

לדוד הטה כי אונק
 עני כי עני ואביו אני
 פו שמרה נמשי כי חסיד אני הושע ע
 עבדך אמה אלהי תפושתי אלהי
 חנני כי אלהי אקרא כל היום שמח
 נפש עבדך כי אלהי ארני נמשי אשא
 כי אמה יי טוב ופלח ורב חסד לנל
 הוראיה האזינה כי הפלתי ומקשיבה

כחול מתנינתי ביום צרהי אקרי אלה
 כי מענני אין פמיה באלהים יי ואין
 פמועשיוה כל גוים אשר עשית יבואו
 וישתחו לפניך יי ויכבדו לשמך * פי
 גדול אמה ועושה נפלאות אמה אלהים
 לבדך הורני יי בדרך אלה פאמתך
 יחד לבני ליראח שמך * אודך יי
 אלהי גבל לבני ואבכדה שמך לעולם
 כי סכרה גדול עלי והצלתי נפשי
 משאר מתות אלהים יי ודים קבוי
 עלי ועתה עריוצים פקשי נפשי ולא
 שטיה לנגדם וואמה יי ארחם ומניז
 ארה אפים ורב חסד ואמת * פנה
 אלי וחנני תנה עזה לעבדך והושיעה
 לבן אמתך עשה עמו אות לטיבה
 ויראי שונאי ובושני פי אמה יי עזרתני
 ונחמני *

לבני

קנח מזמור שיר וסודתו
 פתרוי קודש אלהב יי
 פז שצרי ציון מפל משפנות יעקב * ב
 נכדות מדבר בה עיר האלהים סלה
 אנפיר רחב ופבל לידעי תנה פלשת
 וצור עם פוש זה גלד שם ולציון יאמר
 איש ואיש גלד פח והוא וכוננה עליון
 יי וספר בכתוב עמוים זה גלד שם סלה
 ושרים פתללים כל מעני פה *
שיר מזמור לבני קנח למנצח על
 מחלת לענות משפיל לחיובן
 פח האזרחי יי אלהי ושיעתי יום צעקתי
 פלילה נגדך ומבוא לפניך הפלתי
 חטה אונק לרנתי פי שבעה פרעות
 נפשי ומני לשאל הגיעו ונחשכתי
 עם יתרו פורתי בנכר אין אלה *

144

במותים חפשי כמו חללים שכבי הקר
 אשר לא זכרתם עוד והמרה מידה
 נגזרו שפני עבור תחמיות במחשפים
 במצלות עלי סמכה חמיה וכל
 מיטבריה ענית סלה * הרחקה
 מידעי ממני שפני תושבות למו כ
 פלא ולא אצא עיני דאבה כוני
 עני קראתיך וי בכל יום שטחתי
 אליך נפשי תלמיתים פעשה פלא
 אם רפאים יקומי יודיר סלה * ה
 תיספר בקבר חסדה **אמינותה**
 באברון * הנובע בחושך פלאך
 וצדקהך בארץ נשנה ונאני אליך
 וי שועתי ופבוקר תפלתה תקדמה
 למה צי תנוח נפשי תסתירה פניה
 ממני עני ונוע מנעם נשואתי

145

אמר אמינה עלי עברי חרוך
 בעותיה צמותוני ספוני פמלם כל
 היום הקופי עלי חסר הרחקה ממני
 אהב ורע מידעי מחשה *
משכיר לאיתו האורחי חסדי
 עולם אשירה לדור
פטי ודר אודיע אמינותה פפי ופי אמרתה
 עולם חסה ופנה שמים חכין אמינותה
 בהם פרמי ברית לבתיך נשבעתי
 לדוד עברי אשר עולם אכין ורעה
 ובניתי לדוד ורה פסאח סלה * ויגרו
 שמים פלאך יצאה אמינותה בקרח
 קדושים כי מי בשחק אשר לצי
 ידמה לני בבני אלים ואל גערץ בסוף
 קדשים בפת ונרא על כל סביביו
 אדורי צבאות מי כמורה חסין ויהיה

ואמינתך סביבותיך : אמה מושל
 פנאות תגם כשוא גליו אתה תשבחם
 : אמה דכאת בחלל רחב בורע עזר
 פזרף אויבך : לך שמים אף לה א
 ארץ תכל ומל אה אמה יסרתם
 צפון ומין אמה בר אתם תביר
 וחרמון בשמה ירגנו : לך זרוע עב
 גבורה פעז זרה תרום מינה : צדק
 ומשפט מכון כסאך חסדך ואמת
 וחרמו פניך : אשרי העם ידעי תרועה
 יי באור פניך : תלכוין : בשמה
 יגליון כל תוים ובצדקה גרומם : פי
 תפארת עזמו אמה ובצונג תרוב
 קרגנו : פי לז מגיננו ולקדוש ישראל
 מלפניו אז דברת בחיון לחסד ירה
 ותאמר שויתי עזר על גבור הרימותי

בחור מעם : מצאתי דור עבדי בשמן
 קדשי משחתיו : אשר נדי תפוז עבדו
 אף זרועי תאמצני : לא נשיא אונם
 בו וכן עולה לא יעננו וכתותי מפניו
 צדיו ומשנאיו אגוף ואמינתו וחסדו
 עמו ובשמי תרום קרגו : ושמתו בים
 ידו ובהרות ימינו : הוא יקראני אבי
 אמה אלו וציר ושועתו : אף אני
 בכור אמנהו עליין למלכי ארץ חסד
 לעולם אשמום לו חסדו ובריתם
 ואמנת לו : ושמתו לעד זפעו וכסאו
 כימי שמים : אם יעזבו בניו תורהו
 ובמשפטו לא ילכו : אם חקתי ומללו
 ומצותי לא ישמרו : ופקרתי בשבט
 בשעם ובנגעים עונם : וחסד לא אפיר
 מעמו ולא אשקה באמינתו : לא

אחלה ברחמי ומוצא שפתה לא אשנה
 : אמת ושבועתי בקדשי אם לדוד
 אכזב : זרעו לעולם יהיה וכסאו כ
 כשמש נגהי : כוחת יפון עולם ועד
 בשחק נאמן סלה : ואתה יצחיק
 ותמאס התעבדת עם משיחך :
 נארתה כרות עבדה חללת לארץ
 נורו : פרצת כל גדרתיו שמת מבצרו
 מחמה : ששהו כל עברי דרך הנה
 הרפה לשכניו : הרימות ימין צדיו
 השמחת כל אויביו : את תשיב צור
 הרפו ולא תקמותו במלחמה :
 השבת מטהרו וכסאו לארץ בגדתה
 : הקצרת ימי ערוביו העטית עליו
 בנאשה סלה : עד מה יי תסתיר
 לנצח תבצר כמו אש חמתה : וזכר

אני מי חלד על מה שוא כראת כל
 בני אדם : מי גבר יתנה ולא יראה מות
 ימלט נפשו מיד שאול סלה : אנה
 חסדיה הראשנים אדני נשבועת לדוד
 באמינותה : זכר ארני חרפת עבדך
 שאתי בחקי כל רבים עמים : אשר
 חרפו אויביו : אשר חרפו עקבות
 משיחך : פרוה : לעולם אמן ואמן

תהלים ליום חמישי

למשה איש האלהים אדני מעוז אמת

151

היית לנו קדור גדור : בטרום חרס ילדו
 ותחולל ארץ ותכל ימועולם עד עולם
 אמה אל * תשב אנוש עד דפא ותאמר
 שוכו בני אדם : כי אלף שנים בלעניה
 כיום אתמול כי נעבר ואשמונה פלילה
 : זרמיתם שנה יתו בבוקר כח ציר
 ותלוח : בבקר יציין ותלת לערב
 ומולל ונבש : כי בלינו באפיק
 ובחמתה נבחלנו : שמה עונותינו
 לנדרה עלמינו למאור פניך : כי כל
 ימינו פנו בעקבתיה פלינו שנינו כמו
 הנה : ומי שנותינו בהם שבועים שנה
 ואם בנבזרות שמונים שנה ובהבם
 עמל ואזו כי גז חיש ונעפה : מי יודע
 על אפר יכונאתה עקבתה : למנות
 ומינו כי הודיע ונביא ללב חכמה

152

שיבה יי עד כוסי ותנחם על עבדך *
 שבענו בפוקר חסדך ונבננה ונשמחה
 בכל ימינו : שמתנו כימות ענייך לנו
 שנות ראינו רעה : וראת אל עבדך
 פעלך ומדורק על פניהם : ויהי נעם
 יי אלהינו עלינו ונעשה נדענו כוננה
 עלינו ונעשה נדענו כוננה
יושב דסתר עליון בצל שבו ותלונ
 ואומר לני מחסם ומצנעת
צא אלתי אבטה בחוץ כי הוא יצילך
 מפח יקולש מדבב מות : באבך תו
 יקר דר ומסת פנבזת תחסה צנה
 וסוחרה אמתו : לא תדא מפחד
 לילה מחץ געוף ימים : מדבך
 באיפל ותלוח מקטבגשור צהרם
 יפול מצדה ארץ ודבב מירבנה

אלהך לא יגש ברה בעיניך תביט
 ושלמת רשעים תראה כי אמה יי
 מחסי עליזן שמת מעונייה כי לא
 תאנה אליה רעה ונגע לא יקרב
 באהליה כי מלאכיו יצוה לה
 לשמרה בכל דרכיה על פנים
 ישאונה פן תגוף באכזו בגליה על
 שמל ופתן תדרוה כפיר ומנין כי
 כי חשק ואפלטתו אשגבתו כי ידע
 שמי יקראני ואענהו עמו אנכי
 בצרה אמלצהו ואבבדהו אורה
 ימים אשפיעהו ואראהו ב

מזמור

שיר ליום השבת
 טוב להדות ליי ולומר
 לשמר עליזין לומר בבוקר חסדיה

ואמונתך כלילות עלי עשור ועלי
 נבל עלי תניזן בקנור כי שמחתני
 כי בפעליך במעשי ידיך ארנן כי
 גדלו מעשיהו כי מאד עמקו מחשבתיה
 איש בער לא ידע וקסיל לא יבין
 את זאת בפרוח רשעים פמו עשב
 ויציו כל פעלי און להשמדם ערי
 עד ואתה מרום לעולם כי הנה
 איביה כי הנה איביך יאכרו ותפרדו
 כל פעלי און ומרם פראים קרני
 בלותי בשמן רענן ומפט עיני
 בשורי בקמים עלי כד עים תשמענה
 אזני צדיק בתמה יפרח פארוז
 בלבנוז ושנה שתולים בבית יי
 בתצרות אלהינו תרחנו עוד יגובז
 בשיבה רשנים ורעננים יהיו להגיד

עג

151

כי ישר יי צוירי ולא עולתה בו * * *
 לז"ב * * * מלה נאות לבש לביש יי עז
 התאזר אף תפוז הכל בל
 תמוט * נכזן ספאר מאז מעולם אתה
 נשאו נהרות יי נשאו נהרות קולם
 ישאו נהרות דבנם * מקולות מים
 רבים אדירים משקרי גם אדיר ב
 פמרום יי * עדתיה נאמנו מ
 לביהק נאנה קודש יי לאורה זמים *
 נקמות יי א נקמות הופיע *
אל
 הנשא שפט הארץ השב
 צד נבול על גאים * עד מתי רשעים יי
 עד מתי רשעים ועלזו * נביעו ודברו
 עתה ותאמרו כל פעלי און * עמה יי
 ודבאו ונתלתה וענו * אל מנה וגר
 ותרגי ויתומים ורצחו * ויאמרו לא

152

יראה יה ולא יבין אלהי יעקב * בינו
 בוצרים בעם ויכסילים מתי משפילו *
 הנוטע און הלא ישמע אם יוצר עין
 הלא נביט * היסר גוזם הלא יוכיח
 המלמד אדם דעת * יי ידע מתשבות
 אדם כי המה הכל * אשרי הנכר
 אשר תיסרגו ויהי ויתברכה תלמדני *
 להשקיט לו מיכוי בע עד יכרה ל
 לרשע שחת * פי לא וטש יי עמו
 ונתלתו לא יעזב * כי עד צדק ישיב
 משפט ואתריו כל ישרי לב * מי
 יקים לי עם מרעים מי ויתצב לי
 עם פעלי און * לולי יי עזרתה לי
 פמעט שכנה דימה נפשו * אם
 אמרתי מטת רגלי מסדה יי וסעדני *
 ברב שרעפי בקרבי תנחמו ישעשעו

11
17

ופשי : הַחֲבֵרָה כִּסָּא מוֹת יֵצֵר עֲמֵל
 עַל־י חֶק : גִּידוֹ עַל נֶפֶשׁ צָדִיק וְדַב
 נְקִי יִרְשִׁיעוּ : וְיִהְיֶה יְיָ לִי לְמִשְׁבֵּב וְאֲחִי
 לְצִוֵּר מִחֲסִי : וְיִשָּׁב עֲלֵיהֶם אֵת אֲזַנְבִּי
 וּבְרַעְתֶּם יִצְמִיתֶם יִצְמִיתֶם יְיָ אֱלֹהֵינוּ :
לְכוּ : וְנִנְחָה לְיָי נְרִיעָה לְצִוֵּר :
 לְשֹׁעֲבֵינוּ : וְנִקְדְּמָה פָּנֵינוּ בַתְּהִלָּה
 בְּזַמְרֵוֹת נְרִיעַ לֹו : כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ :
 יִמְלֶה גָדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים : אֲשֶׁר
 בְּיָדוֹ מְחַדְדֵי אֶרֶץ וְתוֹעֲפֵת הַרִיב לֹו :
 אֲשֶׁר לֹו תֵבָה וְהוּא עֲשֵׂהוּ וַיַּבְשֵׁת
 יַדָיו יֵצֵרוּ : בְּאֵי נִשְׁמַחְתָּה וְנִכְרַעְתָּ
 וְנִדְבַחָה לְפָנָיו יְיָ עֲשֵׂנוּ : כִּי הִיא אֱלֹהֵינוּ
 וְאֲנַחְנוּ עִבְדֵי מַרְעִיתוֹ וְצֵאן גִּדּוֹ הַיּוֹם
 אִם בָּקִלוּ הַשְּׂמֵעָה אֵל מִקִּשׁוֹ לְבַבְכֶם
 כַּמְרִיבָה כִּיֹּב מִסַּח בְּמִדְבָר : אֲשֶׁר

12

נִסִּינוּ אֲבוֹתֵינוּ בְּחַטֹּנוּ נִסְרָאוּ בְּעַלְמֵי :
 אֲרַבְעִים שָׁנָה אֶקוּט בְּדוֹר וְאֶמְרָ עִם
 תַּלְמִי לְבַבְהֶם וְהֵם לֹא יִדְעוּ דְרָכֵי אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי אִם יִבֹּאוּ אֵל מְנוּחָתִי :
שִׁיר : לְיָ שִׁיר חֲדָשׁ שִׁירֵי לְיָ כֹל
 הָאָרֶץ : שִׁירֵי לְיָ בְּרַבֵּי שָׁמַי
צו : בְּשָׁרֵי מַיִם לַיּוֹם לְשִׁיעָתוֹ סִפְרוּ בְּנוֹתֵי
 אֵת כְּבוֹדוֹ כֹּל הַעַמִּים וְגִלְאוֹתָיו :
 כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהִלֵּל מְאֹד בְּרַבֵּי הוּא
 עַל כָּל אֱלֹהִים : כִּי כָל אֱלֹהֵי הַעַמִּים
 אֱלֹהִים וְיָי שָׁמַיב עֲשֵׂה הוֹד וְהַדָּר
 לְפָנָיו עַוְו וְהַמְאֵדָת בְּמִקְדָּשׁוֹ : הַבִּי
 לְיָ כְבוֹד שָׁמַיב שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ :
 לְמִצְרָוֵינוּ : הַשְׁתַּחֲוֹו לְיָ בַּהֲדָרָת
 קוֹדֶשׁ חִידוֹ מִפָּנָיו כֹּל הָאָרֶץ : אֲמֵנוּ
 בְּנוֹיב יְיָ מְלֶה אֵת תְּפוּזֵי הַתֵּבָל כֹּל

151

תמוט ודין עמים כמישרים * ושמחו
השמים ותגל הארץ ורעם הים *
וימלאו * ועלו עדי וכל אשר בו אז
ורננו כל עצי יער * לפני יי כי בא כי
בא לשפוט הארץ ושפט תבאר *
בצדקה ועמים באמונתו *

י מלך תגל הארץ ושמחו אלים
רבים * ענו וערפל סביביו
צדקה ומשפט מבין פסאו * אשר
לפניו תלה ותלחט סביב צדו * ה
האירו בקרניו תכל ראתה ותחל
הארץ * תרים פדונג נמסו מלפני
יי מלפני אדון כל הארץ * הגידו
השמים צדקו וראו כל העמים * כ
קבודו * יבושו כל עובדי פסל
המתהללים באלילים השתחוו לו

צד

152

כל אלהים * שמעה ותשמח ציון
ומגלגלה בנות יהודה למען משפט יי
יי * כי אמה יי עליון על כל הארץ
באד בעלות על כל אלהים * אהבי
יי שגאו רע שומר נפשות תסידיו
מיד רשעים יצילם * אור זרוע
לצדיק ולשגרי לב שמחה * שמחו
צדיקים בני יהודי לזכר קדשו *

מזמור

שירו ליי שיר חדש
כי נפל אורת עשה
צח הושיעה לו ימינו זרוע קדשו * ה
הודיע יי ושועתו לעיני הגוים גלה
צדקתו * זכר חסדו ואמונתו לבית
ישראל ראו כל אפסי ארץ את ושיעת
אלהינו * הריעו ליי כל הארץ פצחו
ורננו וזמרו * זמרו ליי בכנור

160

בכבוד וקול זמרה : בתצוצרות
וקול שופר הריעו לפני המלך יי *
ירעם הים ומלואו מכל ויושביו בה :
נקרות ומחאו בה יחד הרים ירגנו *
לפני יי כי בא לשפט הארץ ושפט
הכל בצדק ועמים במישרים *

לל מלה ירגנו עמים יושב כ
יד כדובים תנוט הארץ * יי

צט בציון גדול ורב הוא על כל העמים :

ידרו שמך גדול ונורא קדוש הוא *

ועז מלה משפט אהב אמה כוננת
מישרים משפט וצדקה בעקב אמה

עשית : רוממו יי אלהינו והשתחוו
לתהום ונקיו קדוש היא : משה
ואתרו בכתבו ושמוא בקראו שמו
קראים אל יי והוא יענם : בעמור

ענו ודבר אליהם שמרו עדתיו וחק
גמולמו : יי אלהינו אמה עניתם אל
נשא קיית להם ונוקם על עלילותם :
רוממו יי אלהינו והשתחוו לה
קדשו כי קדוש יי אלהינו *

מזמור לתודה הריעו ליי כל
הארץ : עבדו את יי

ה בשמחה באו לפני כרננה : דעו כי
יי הוא אלהים הוא עשנו ולו אנחנו

עמו וצאן מרעיתו * בואו שעבדו
בתודה תצרותיו בתהלה הודו לו

ברכו שמו : כי טוב יי לעולם חסדו
ועד דר ודר אמונתו *

לדוד מזמור חסד ומשפט א
אשירה לך יי אזמרה *

קא אשפילה בדרך תמים מתי תבוא

אלי אתה לך בתם לבכי פקרב ביתי
 : לא אשית לנגד עיני דבר בלועל
 עשה סטים שגאתי לא ידפק בי
 לבב עקש וסוף ממני רע לא אדע
 : מלשני בסתר רעהו אתו אצמית
 גבה עינים ורחב לבב אותו לא א
 איכל : עיני בנאמני ארץ לשבת
 עמדי הולך בדרך תמים הוא
 ישרתני : לא ישב פקרב ביתי
 עושה רמיה דובר שקרים לא יכוז
 לנגד עיני : לבקרים אצמית כל
 רשעי ארץ להכרית מעיר יי כל
 פעלי און

תפלה

לעני כי נעטר ולפני
 יי וישפוך שיחו : יי
 שמעה תפילתי ושוועתי אליך תבא :

קב

אל מסתר פניך ממני פיוב צר לי
 חטה אלי אונך פיום אקרא מחר עגני
 : כי כלו בעששו ימי ועצמותי כמזקר
 נחרו : הופה בעשב ויבש לבי כי ש
 שבתמי מואכל לחמי : מקול אגחתי
 דבקה עצמי לבשרי : במיתי לקאת
 מדבר הייתי בפוס תרבות : שקדתי
 ואתה בצפור בודד על גג : כל היום
 חרפוני איבי מהוללי בי נשבעו : כי
 אקר בלחם אכלתי ושקני בבכי מ
 מסכתי : מפני נעמר וזה צפה כי
 נשאתני ומשליכני : וימי בצל נטוי
 ואני בעשב איבש : אמה מקום תרחם
 ציון כי עת לסננה כי בא מועד
 כי רצו עבדוך את אבניה ואת עפרה
 להונני : וייר או גווב את שם יי וכל

מלכי הארץ את כבודך כי בנה יי
 ציון נראה בקבודי פנה אל הפלג
 הערער ולא בזה את הפלגים תפתח
 זאת לדור אחרון ועם נבוא יתלל
 יה כי השקית ממרום קדשו יי מ
 משמים אל ארץ הביט לשמוע
 אנקת אסיר לפתח בני תבונה
 לספר בציון שב יי ותהלתו בירושלם
 בהקבץ עמים נחדיו וממלכות
 לעבד את יי ענה בדרה כחי קצר
 ומי אמר אלי אל מעלני בחצי ימי
 בדרה דורים שנותיך לפנים
 הארץ נסרת ומעשה ידיך שמים
 המה יאברו ואתה תעמוד וכלם
 כקנר יבלו פלבוש מחליפם ויחלפו
 ואתה הוא ושנותיך לא יקמו בני

164

165

עבדך ישפנו ותרעם לפניך יפון
דרור ברכי נפשי את יי וכל
 ברכי נפשי את שם קדשו יי ב
 ברכי נפשי את יי ואל תשכחו כל
 גבוהיו הסלח לכל עונכי הרופא
 לכל פתלי איכתי הגואל משחת
 חייכי המעטריכי חסד ורחמים ה
 המשבוע בטוב עדיך תתחדש בנשר
 נעורכי עושה צדקות יי ומשפטים
 לכל עשוקים יודיע דרכיו למישה
 לבני ישראל עלילותיו רחוב
 ומנין יי ארה אפים ורב חסד לא
 לנצח זרוב ולא לעולם יטור לא
 כחטאינו עשה לנו ולא בשונותינו
 גמל עלינו כי פגובה שמים על
 הארץ גבר חסדו על זבאיו כרחק

רג

166
 מִזְרַח מִמְעַרְב הִרְחִיק מִמֶּנּוּ אֶת פִּי
 פִּשְׁעָיו וְיָרַח אֶב על בָּנִים וְחַם יָדָיו
 עַל יְרֵאָיו וְכִי הוּא יָדַע יִצְרָנוּ זְכוֹר
 כִּי עָפָר אֲנַחְנוּ וְאֲנֹשׁ פֶּחַצִּיר וְכִי
 כָּצִיז הַשָּׁדָה כּוֹצִיץ כִּי רוּחַ עֲקָרָה
 כּוֹ וְאִינָנו וְלֹא נִפְרָנו עוֹד מִקּוֹמוֹ
 וְחֶסֶד יְיָ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל יְיָ
 יִרְאֵיו וְצַדִּיקָתוֹ לִבְנֵי בָנִים לְשִׁמְרֵי
 בְרִיתוֹ וְלִזְכָּרֵי פִקְדוֹתָיו לַעֲשׂוֹתֵם יְיָ
 בְּשִׁמְשׁוֹת הַכִּיֹּן כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּכֹל
 מִשְׁלָה וְכִרְכּוֹ יְיָ מִלְּאֲכָיו גְּבוּרֵי כַח
 עֲשֵׂי דָבָרוֹ לְשִׁמּוֹעַ בְּקוֹל דְּבָרוֹ וְכִי
 בְּרָכּוֹ יְיָ כָּד צָבָאִיו מִיִּשְׂרָאֵל עוֹשֵׂי
 רְצוֹנוֹ בְּרָכּוֹ יְיָ כָּל מַעֲשָׂיו בְּכֹל מִ
 מְקוֹמוֹת מִמְשַׁלְתוֹ בְּרָכּוֹ נִפְשֵׁי אֶת יְיָ
 וְנִפְשֵׁי אֶת יְיָ אֱלֹהֵי

קד

167
 גְּדֹלַת מְאֹד הוֹד וְהִדָּר לְבִשְׁתֵּי עֵטָה
 אֹרֶחַ פִּשְׁלָמָה נֹטָה שָׁמַיִם בְּרִיעָה
 הַמְקַרָּה בְּמִיָּם עֲלִיּוֹתָיו הַשָּׁם עֲבִיב
 רְכוּבוֹ הַמְהִלָּה עַל בְּנֵי רוּחַ עוֹשֵׂה
 מִלְּאֲכָיו רוּחֹת מִיִּשְׂרָאֵל אֲשֶׁר לוֹהֵט
 יָסֵד אֶרֶץ עַל מְכוּנָיָה כָּל תְּמוּטָה עַ
 עוֹלָם וְעַד וְהַיּוֹם כָּל בּוֹשֵׁי כְּסִירָתוֹ
 עַל הָרִיב יַעֲמִדוּ מוֹם וְכִי גַעַר הַתֵּבָה
 יִנּוֹסוּ מִזֶּה קוֹל רַעֲמֵה יַחֲפִיזוּ יְיָ עַל
 הָרִים יִרְדּוּ בְּקַעֲוֹת אֶל מְקוֹבֵי הַיַּסְדָּה
 לְהֵם גְּבוּל שְׁמֵתָה כָּל יַעֲבֹרוּן כָּל
 יִשְׁיָכוּן לְכִסּוֹת הָאָרֶץ וְהַמְשַׁלְתָּ
 מֵעַנִּיבִים בְּנֹחֲלִים בְּיַד הָרִים וְתִלְכֹן
 וְשָׁקוּ כָּל תְּחִיתוֹ עָרֵי יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִיב

צמאם : עליהם עוף השמים ושפיון
 מבין עפאים ותנו קול : משקה הרים
 מעליותיו מפרו מעשיהו תשבע ה
 הארץ : מצמים הציר לפתחה ועשב
 לעבודת האדם להוציא להם מן
 הארץ : ונין ישמח לבב אנוש
 להצחיל פנים משמן ולהם לבב אנוש
 יסעד : ישבעו עצי יי ארזי לבנון
 אשר גטע : אשר שם צפרים והגנו
 חסידה ברושים ביתה * הרים
 הנבהים ליעלים קלעים מחסה ל
 לשפנים : עשה גרם למועדים שמש
 ידע מכואו : תשת חושך ויהי לילה
 בו תרמש כל מיתו יער : הקמירם

שאנים לטרה ולבקש מאל אכלם
 תזרח השמש יאספון ואל מעונותם
 ירפצון : יצא אדם לפעלו ולעבודתו
 עדי ערב : מה רבו מעשיהו יי כלם
 בחכמה עשית מלאה הארץ הננוח
 : זה הים גדול ורחבי ידים שם רמיש
 ואין מספר חיות קטנות עם גדלות :
 שם אניות יהלכין לונמן זה יצחק
 לשחק בו : כלם אליה ישכרו ללת
 אכלם בעתו : תמן להם ילקטו
 תפתח ירך ישבעו טוב * תסתור
 פניה ובהלון תוסף רוחם וגועין ו
 עפרם ישובו : תשלח רוחך ובראין
 ותחדש פני ארבה : זהו קבור

וְיִלְעוּלָם יִשְׁמַח וְיִבְרַח בְּמַעֲשָׂיו הַמְּבִיט
 לְאֶרֶץ וְתַרְעוּד יַגַּע בְּהַרִים וְיַעֲשֶׂנוּ
 אֲשִׁירָה לִּי בְּמִי אֲזַמְרָה לְאֱלֹהֵי
 בְּעוֹדֵי יַעֲרֹב עָלָיו שִׁיחֵי אֲנָכִי א
 אֲשַׁמַּח בְּנֵי יִתְמֵי חֲטָאִים מִן הָאָרֶץ
 וְרָשָׁעִים עוֹד אֵינָם בְּרַכֵּי נַפְשֵׁי אֵת
 הַיְיָ הַלְלוּ הַיְיָ
הוֹדוּ לַיְיָ קְרָאוּ בְּשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ
 בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו שִׁיר
 לֹא זְמִירוֹ לֹא שִׁיחוֹ בְּכָל נַפְלְאוֹתָיו
 הַתְּהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׁמַח לֵב מ
 מִבְּקִשָׁיו יִדְרֹשׁוּ וְיַעֲזוּ בְּקִשׁוֹ פְּגִי
 תְּמוֹד זְכָרוֹ נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה
 מִפְּתָיו וּמִשְׁפָּטֵי פִּיו זֶרַע אֲבָרָהֶם

או או

עֲבָדוֹ בְּגִי יַעֲקֹב בְּחִירָיו הוּא וְגַלְהִינוּ
 בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו זְכָר לְעוֹלָם
 בְּרִיתוֹ דָּבָר צוּה לְאֶלֶף דוֹר אֲשֶׁר
 בְּרַת אֵת אֲבָרָהֶם וּשְׂבוּעָתוֹ לִישָׁח
 וְנַעֲמִידָה לִיעֲקֹב לְחֹק לִישָׁר בְּרִית
 עוֹלָם לֵאמֹר לֵךְ אִתָּן אֵת אֶרֶץ כְּנָעַן
 חָבֵל נַחֲלַתְכֶם בְּחַיֹּתֶם מְתֵי מִסְפָּר
 כְּמֹעֵט וְגָרִיב בָּהּ וְיִתְהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל
 גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר לֹא הִנִּיחַ
 אָדָם לַעֲשֹׂקֶם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים
 אֶל תִּנְעוּ בְּמִשְׁיָחֵי וְלִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעוּ
 וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ כָּל מִטָּה
 לֶחֶם שֹׁבֵר שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ לְעַבְד
 נַמְכֵר יוֹסֵף עָנּוּ בְּכָל רִגְלוֹ בְּרִד
 בָּאָה נַפְשׁוֹ עַד שֶׁתֵּבֵא דְבָרוֹ אֲמַרְת
 וְיִצְרַפְתְּהוּ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתְמַרְרוּ

9
127

מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ * שְׁמוֹ אֲדוֹן
 לְבֵיתוֹ וּמוֹשֵׁל בְּכָל קִנְיָנוֹ * לְאִסֵּר שָׂרֵיו
 בְּנַפְשׁוֹ וּזְקֵנָיו יַחֲבֹס * וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל
 מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ חָם * וַיִּפְר
 אֶת עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצִימָהוּ מִצְרַיִם * ה
 חִפְּהוּ לִפְנֵי לְשׁוֹנֵי עַמּוֹ * לְהַתְּנִיף
 בְּעַבְדָּיו * שְׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָיו אַחֲרָיו אֲשֶׁר
 בָּחַר בּוֹ * שְׁמוֹ בֶּן דָּבְרֵי אֲתוּרָיו
 וַיִּמְוִתֵימ בְּאֶרֶץ חָם * שְׁלַח חוֹשֶׁךְ
 וַיַּחֲשֶׁה וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרָיו * חִפְּהוּ
 אֶת מִימֵיהֶם לָדָם וַיִּמָּת אֶת דָּגְתָם *
 שָׂרֵץ אֲרָצָם צִפְרֹדַיִם בְּחִדְרָיו * מ
 מִלְּבֵיתָם * אָמַר וַיָּבֵא עֲרֹב כְּנִיז
 בְּכָל גְּבוּלָם * גָּתַם גִּשְׁמֵיהֶם בְּדָר
 אֲשֶׁר לְחִבּוֹת בְּאֶרֶץ חָם * וַיַּרְגְּמָם
 וַהֲאֲנָתָם וַיִּשְׁפֹּר עֵיז גְּבוּלָם * אָמַר

128

וַיָּבֵא אֲרָבָה וַיִּלַּק וַאֲזַי מִסְפָּר וַיִּיאֲכַל
 כָּל עֵשֶׂב בְּאֶרֶץ חָם וַיִּיאֲכַל כָּרִי אֲרָבָה
 וַיַּרְגְּ כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ חָם רֵאשִׁוֹת לְכָל
 אֲיוֹב * וַיִּוָּצֵאֵם בַּסֶּפֶר וַחֲבֵם וַאֲזַי *
 בַּשְּׁבִטָּה בּוֹשֵׁל * שְׁמַח מִצְרַיִם
 בַּעֲצָתָם כִּי גָפַל פְּתָדָם עֲלֵיהֶם * פָּרַשׁ
 עֵינָיו לְמִסְכָּה וְאֵשׁ לְהֵאִיר לַיְלָה * שָׁאֵל
 וַיָּבֵא שְׁלוֹ וְלָחֵם שְׂמִימִים וְשִׁפְיָעִים *
 פָּתַח צִוְר וַיִּזְכְּבוּ מֵיַם הַלְּכוּ בַּצִּוֹת נִקְר
 * כִּי יִזְכֹּר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת אֲבָרָתָם
 עֲבָדָיו * וַיִּוָּצֵא עַמּוֹ בַּשְּׁשׁוֹן בְּרִגְוָה אֶת
 בְּחִירָיו * וַיִּתֵּן לָהֶם אֶרֶץ צֹנֹת גִּזְיֹם
 וַעֲמַל לְאֲמִיּוֹם יִרְשׁוּ * בַּעֲבוּר וְשִׁמְרוּ
 חֲקוּוֹת וַתִּזְכְּרוּ וַיִּצְרֻהוּ הַלְּלוּיָהּ *
הַלְּלוּיָהּ הַזֹּהֵר לִנְיָ כִּי טוֹב כִּי
 לְעוֹלָם חֲסִדוֹ * מִי

ק

ימלל גבורות וישימיע כל תהלתו
אשרי שמרי משפט עשה צדקה בכל
עת וזכרני ויברצוני עמך פקדוני
בישועתך לראות בטובת בחיריך
לשמים בשמימת גויה להתהלל עם
נחלתך חטאנו עם אבותינו העוינו
הרשענו אבותינו במצרים לא ה
השכילו נפל אותיך לא זכרו את טוב
חסדיך וימרו על ים סוף וי
וישיעם למען שמו להודיע את
גבורתו ויגער בים סוף ויחרב ים
ויולכנם בפתהמות במדבר וישיעם
מיר שונא ויגאלם מיר יוס ויבסו
מים צריהם אחד מהם לא נותר
ויאמינו בדברי ישירי תהלתו מהרו
שפחו מעשיו לא חפו לעצתו ונתאו

או

תאוה במדבר וינסו א בושיומו ונתנו
להם שאלתם וישלח ריזו בנפשם
ויקראו למשה במחנה לאהרן קדוש
ויי תפתח ארץ ותבלע דתו ותכס
על ערת אפרים ותבער אש
בעדתם להבה תלהט רשעים ויעשו
עגל בחרב וישתחו למסכה וימירו
את כבודם בתבנית שור אבל עשב
שפחו אל מושיעם עושה גדולות
במצרים נפל את בארץ חם נראות
על ים סוף ויאמר להשמידם לולי
משה בחירו עמד בפני לפניו ל
להשיב חמתו מהשחית וימאסו
בארץ חמדה לא האמינו לדברו
וירגנו באהליהם לא שמעו בקולו
וישא ידו להם להפיל אתם במדבר

וְלֹהֲפִיל זָרְעָם בְּגוֹיִם יִלְזָרוּתָם
 בְּאֲרָצוֹת וּזְמִירוֹ לַבַּעַל פְּעוֹר וַיֹּאבְדוּ
 זִבְחֵי מַתִּים וּנְכֻשֵׁי כַּמְעַל לַיהוָה
 וַתִּקְרֹץ כִּם מִגִּפְתָּה וַיַּעֲמֵד פִּינְחָס
 וַיַּבְלֵל וַתַּעֲזַר הַמִּגִּפְתָּה וַתַּחֲשֹׁב לוֹ
 לַצְדָקָה לְדָר וְדָר עַד עוֹלָם וַיִּקְצִיפוּ
 עַל מִי מְדִיבָה וַיִּרַע לַמִּשְׁה בַּעֲבוּרָם
 כִּי הִמְרוּ אֶת רוּחֹהוּ וַיִּבְטֹא בְשִׁפְתָיו
 לֹא הִשְׁמִירוּ אֶת הַעֲמִים אֲשֶׁר אָמַר
 יְיָ לָהֶם וַתַּעֲרְבוּ בְּגוֹיִם וַיִּלְמְדוּ
 מַעֲשֵׂיהֶם וַיַּעֲבְדוּ אֶת עֲצָבֵיהֶם
 וַיִּזְחִי לָהֶם לַמִּוִּקֵּשׁ וַיִּזְבְּחוּ אֶת בְּנֵיהֶם
 וְאֶת בְּנוֹתֵיהֶם לַשָּׂדִים וַיִּשְׁפְּכוּ
 דָּם נָקִי דָם בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר
 זָבְחוּ לַעֲצָבֵי פְנֵעַן וַתַּהַנְּפוּ הָאָרֶץ
 כְּרַמִּים וַיִּטְמְאוּ כַּמְעֲשֵׂיהֶם וַיִּזְנוּ

177

כַּמְעַל לַיהוָה וַיִּחַר אֵת יְיָ בְּעַמּוֹ
 וַיִּתְעַב אֶת נַחֲלָתוֹ וַיִּתְנַסּ כְּבֹד גּוֹיִם
 וַיִּמְשְׁלוּ בָהֶם שְׂנְאֵיהֶם וַיִּלְחָצוּם
 אֹרְזֵיהֶם וַיִּכְנְעוּ מִחַת יָרֵם פְּעָמִים
 רַבּוֹת וַיִּצְלַם וַחֲמָה וַמְרוּ בַּעֲצָתָם
 וַיִּמְכוּ בַּעֲוֹנָם וַיִּרְא כְּצַר לָהֶם בְּשִׁמְעוֹ
 אֶת רִנָּתָם וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּגְחַס
 כְּרַב חֲסָדָיו וַיִּמַּן אוֹתָם לְרַחֲמִים לִפְנֵי
 כָּל שׂוֹבֵיהֶם הוֹשִׁיעֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 וְקַבְּצֵנוּ מִן מַגּוּרִים לְהוֹרֵת לְשֵׁם קֹדֶשׁ יְיָ
 לְחַשְׁתַּבַּח בְּתַהֲלֵיתֶיךָ בְּהוֹרֵת יְיָ אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר
 כָּל הָעַם אָמֵן תְּלַלְוִינָה

תהלים ליום הששי

קז
 לוי כי טוב כי לעולם חסדו : יאמרו
 נאילו יי אשר נאלם מיד צר יאמרו
 ומאבצות הקצם ממזרח וממערב
 מצפון ומזם : תעו במדבר בשימוז
 דרר עיר מושב לא מצאי : רעים
 גם צמאים נפשם בהם התעטף * ז
 ויצעקו אל יי בצר להם ממציקותיהם
 יצילים : וידריכם בדרך ישראל

179

ללכת אל עיר מושב יורו לנו חסדו
 ונפל אותנו לבני אדם : כי השבענו נפש
 שוחקה נפש רעבה מלא טוב יטבי
 חושה וצלמות אסירו עמי ופרדל כי
 המרו אל ועצת עליוז נאצי : וזכנע
 בעמל לבם פשרו ואין עזר ויוצקו
 אל יי בצר להם ממציקותיהם וישועם
 יוציאם מחטה וצלמות ומאסרותיהם
 צמק : יורו לנו חסדו ונפלאמינו לבני
 אדם : כי שבר דלתות נחשת ובריתו
 ברזל גרע : אנלים מהרה פשעם
 ימשונותיהם ותענו כל אכל התעב
 נפשם ויועו עד שערותיהם : ויוצקו
 אל יי בצר להם ממציקותיהם וישועם
 ישבר דברו וירפאם וימלט : וישועם
 משרותיהם יורו לנו חסדו ונפלאותיו

לבני אדם: ויזכהו וזכתי תודה ויספרו
 מעשיו ברנה: ויודו הלב באניוה
 עשי מלאכה במים רבים: הטה ראו
 מעשי יי ונסל אתיו במצולה ויאמר
 וישמר רים סערה ותרומם גליו: ועלו
 שמים ירוו תהומות נפשם ברעה
 תתמוגג: ויחוגו וינמנו בשכור: וכל
 חכמתם התבלע: ויזעקו א יי בצר
 להם ומצווקותיהם יוציאם: לקח
 סערה לרממה ונתשו גליהם: ו
 וישמחו בני ושתוקי וינחם אל מחוז
 תפצם: יודו לגי חסדו ויגדל איתיו
 לבני אדם: וירוממותו בקהל עם
 וימושב זקנים יחלפוהו: ישם נהרות
 למדבר ומוצאי מים לצמאון: ארץ
 פרי למלחה מרעת יושבי פת: ישם

181

מדבר לאגם מים וארץ צנה למוצאי
 מים: וישוב שם רעבים ויכונוני עיר
 מושב: ויזרעו שדות ויטעו פרמים
 ויעשו פרי תבואה ויכרכם וירכו
 מאד ויקהמתם לא ימעט: וימעטו
 וישחו מעוצר רעה ויגזו: שופר ביו
 על גדיבים ונתעם בתוהו לא דרך:
 וישגב אביון מעוני וישם פצאן מ
 משפחות: וראו ישרים וישמחו
 וכל עולה קפצה פיה: מי חכם
 וישמר אלה ויתבונן חסדי יי:

שיר

מזמור לדוד * נכין
 לבי אשירה ואומררה
 קח אף פכדי: עורה הנבל וכנור
 אעירה שחר: אורך פעמים ויאזכרה
 בלאמים: פי גדול מעל שמים חסרה

ונוד ששקדים אמתך : רימה על שמות
 אלהים ועל כל הארץ כבודך : למען
 יחלצוני ידידיה הושיעה ומינה וענני :
 אלהים דבר פקדשו אעלה אחקקה
 שכם ועמק ספות אמרד : לי גלעד
 לי מגשה ואפרים מעוז ראשי
 יהודה מתקני : מואב מנר רחמי
 על אדום אשלוה נעלי עלי פלשת
 אתרועע : מי יובילני עיר מבצר
 מי נחני עד אדום * הלא אלהים
 זנחני ולא תצא אלהים בצעמאיתינו
 : הבה לנו עזרת מצר ושוא תשועת
 אדם : באלהים נעשה חיל והוא
 יבוס צרנינו *

למנוצח
 לדוד מזמור אלהים
 תהלתו אל תהרש *

כי פי רשע ופי כורמה עלי פתח ודברו
 אתי לשון שקר : ודברי שנאה סבבוני
 וילתכוני חנם : פחת אהבתי ושטנוני
 ואני תפלה : ונשימוני עלי רעה פחת טובה
 ושנאה פחת אהבתי : הפקד עלי רשע
 ושמן ועמד עלי מיני : בהשפטו יצא
 רשע ותפלתו תהיה לחטאה : יהיו ימי
 כועסים פקדתו יקח אחר : יהיו בני
 יתומים ואשתו אלמנה : ונענעו בני
 ושאלו נדרשו מחברותיהם : נקשו נושה
 לכל אשר לו ויבזו זרים גיעו : לא יהי
 לו משר חסד ואל יהי חונן ליתומיו :
 יהי אחריתו להכרית בדור אחר ימה
 שמים : זכר עון אבותי אל יי ותטאת
 אמו אל תכח : יהיו נגד יי תמיד ויכרת
 מארץ זכרם : יען אשר לא זכר עשות

חסד וירדה איש עני ואביון ונקאה לבב
 למומת : ונאחב קללה ותבאחו ולא חפץ
 בקרבה ותרחק ממונו : וילבש קללה
 כבוד ומבא פנים בקרבן וכשמן
 בעצמותיו : תהי לו כפנד ועטה וקמזח
 תמיד יתגרה : זאת פעלת שטני מאת
 ו וחרבדים בע על נפשי : ואתה
 אדני עשה אתי למען שמוך פי טוב מסודך
 תצילני : פי עני ואביון אנכי ולבי חלל
 בקרבי : כצל בנמותו נהלקתי ננערתי
 כארבה : ברבי פשלו מצום ובשרי
 כחש משמן : ואני הייתי חרפה להם
 וראוני יניעון ראשם : עזרני יהוה אדני
 הושיעני כמסדה : ונדעו פי ידך זאת
 אמה י עשית : וקלרו דמה ואתה
 תבנה קמו ויבשו ועבדה ישמח :

ילבשו שוטני כלמה ונעטו במקל בשת
 אודה יי מאד בפי ובתוך רבים אהל לנו
 פי יעמד לימין אביון לחושיע משפט
 נפשו

לדוד

מזמור נאם יי לאדני שב
 לימיני עד אשירי אביב
 קי' תדם לרגליך : במטה עזר ישלח יהוה
 כוציון רדה בקרב אביב : עמך נדבת
 ביום הליך בקררי קדש מרחם משחר
 לך של ידתיך : נשבע יי ולא ינחם
 אמה כהן לעולם על דבדתי מזרבי
 צדק : אדני על ימינה כחץ ביום אפו
 מלכים : ידיו בגוים מלא גויות מחץ
 ראש על ארץ רבבה : מנחל בדרה ושתה
 על פני ימים ראש

קיא תלרויה

אודה יי בכל לבב

בסוד ישראלים ועדה גדולים מעשה
 יי דרושים לכל הפציהם: הוד והדר
 פעלו וצדקתו עומדת לעד: זכר
 עשה לנפלאותיו חנון ורחום יי: טרף
 נתן ליראיו זכר לעולם בריתו: כח
 מעשיו הגיד לעמו לתת להם גמלת
 גוים: מעשה ידיו אמות ומשפט ג
 נאמנים כל פקודיו: סמוכים לעד
 לעולם עשויים באמות וישר: פדות
 שלח לעמו צנה לעולם בריתו קדוש
 ונורא שמו: ראשית חכמה יראת יי
 שכל טוב לכל עשויים תהלתו עמדת

לעד

הללויה
 אשר איש יראה את
 יי במצותיו תפיץ מאד

ק"ב

גבור בארץ: יהיה זרעו חוס ישראלים
 יבנה: חון ועושר בביתו וצדקתו עמד
 לעד: זכה בחשך אור לישראלים חנון
 ורחום וצדיק: טוב איש חונן ומלון
 יכלכל דבריו במשפט: כי לעולם לא
 ימוט לזכר עולם יהיה צדיק: משמועה
 רעה לא יירא נכון לבו במחביו: סמוך
 לבו לא יירא עד אשר יראה בצרכיו פזר
 גמל לאביונים צדקתו עמדת לעד קרנו
 תרום בכבוד: רשע יראה ופעם שגויו
 יחרק ונקם תצות רשעים תאבד

הללויה

הללו עבדי יי
 הללו את שם יי:

קא יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם: כו
 מכוזרח שקום עד מבואו מהלל שם יי:
 רם על כל גוים יי על השמים כבודו: כו

188

כני אלדינו המוגביהי לשבת: המושפיל
לראות בשמים ובארץ: כוקימי מעפר
כל מאשפות ירים אביון: להושיבי עם
נדיבים עם נדיבי עמו: מושיבי עקרת
הבית אם הבנים שמחה הקלונה

הצאת

ישראל ממצרים בית י
ישקב מעם לוטז: היתה

יהודה לקדשו: ישרא ממישלותיו: הגם
בצה ויגוס הנרדן יסוב לאחור: ההרים
תקדו פאילים גבעות כבני צאן: מה לה
הגם פי תגוס הנרדן יסוב לאחור: ההרים
תקדו פאילים גבעות כבני צאן: מלפני
ארון חולי ארץ מלפני אלה ישקב: ה
הרופכי הצור אגם מים חלמיש למעונו

מים

קטו לא לנו יי לא לנו כי לשמך תן כ

189

כבוד על ססדרה ועל צמחה: למח
יאמרו הגוים איה נא אלהיהם: ו
ואלדינו שבישמים כל אשר ספץ עשה
עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם:
פה להם ולא ידברו עינים להם ולא י
יראו: אזנים להם ולא ישמעו אף להם
ולא ירוחו: ידיהם ולא ימישו: ו
רגליהם ולא יתלכו: לא יהגו בגרונם:
כמוהם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם
ישראל בטח בני עזרם ומגנס הוא: בית
אברן בטחו בני עזרם ומגנס הוא: יראי
י בטחו בני עזרם ומגנס הוא: י זכרנו
יברר יברר את בית ישראל יברר את
בית אחרן: יברר יראי יי הקטנים עם
הגדולים: יסר יי עליכם: עליכם ועל
בניכם: ברוכים אתם ליי עשה שמים

וְאָרֶץ הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לִי וְהָאָרֶץ נָתַן
לְבִנֵי אָדָם : לֹא תִמְתִּים יִהְלָלוּהָ וְלֹא
כָּל יִרְדֵי דוֹמָה : וְאֶנְחֵנו נִבְרָה יְהוָה מִ
מַעֲמָהּ וְעַד עוֹלָם הִלְלוּהָ :

אֶתְבַּתִּי

קטז
כִּי יִשְׁמַע יְיָ אֶת־קוֹלִי
פָּחַנְנִי : כִּי הִטָּה אֶ
אָזְנוֹ לִי וּבִימֵי אֶקְרָא : אֶפְפוּנֵי הַבְּרִי
בְּזוֹת וּבְמִצְרֵי שְׂאוֹל מִצְּאוּנֵי צָרָה וְיִגְזֹן
אֶמְצֵא : וּבִשְׁם יְיָ אֶקְרָא אֲנִי יְיָ מִלְּטָה
נַפְשִׁי : חֲנוּן יְיָ נֶצְדִיק וְאֵלֹהֵינוּ מִרְחָם :
שֹׁמֵר פְּתָאִים יְיָ דְלוֹתֵי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ :
שׂוֹבֵי נַפְשִׁי לְמִנוּחֵיכִי כִּי יְיָ גָמַל עָלַי כִּי
כִּי הִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִכּוּמֹת אֶת עֵינַי מִן־דָּ
דְּכוּעָה אֶת רַגְלִי מִדְּחִי : אֶת־הַלֶּהָ לִפְנֵי
יְהוָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים : הָאֲמֵנֶתִי כִּי אֶ
אֲדַבֵּר אֲנִי עֲנִיתִי מֵאֵד : אֲנִי אֲמַרְתִּי

בְּחַפְזֵי כָּל הָאָדָם כִּזְב : מַה אֲשִׁיב לִי
כָּל תְּגִמּוֹלוֹתַי עָלַי : בּוֹס יְשׁוּעוֹת אֲשֵׁא
וּבִשְׁם יְיָ אֶקְרָא : נִדְרֵי לִי אֲשַׁלֵּם נִגְדָה
נָא לְכָל עַמּוֹ : וְיִקַּר בְּשֵׁנֵי יְדוּהָ הַמְּנוּמָה
לְחַסְדֵי יְיָ : אֲנִי יְיָ כִּי אֲנִי עֲבַדְהָ אֲנִי ע
עֲבַדְהָ כִּזְ אֲמַתְהָ פִּתְחָהּ לְמוֹסְרֵי : לֶהָ
אֲזַבַּח זִבְחַת תּוֹרָה וּבִשְׁם יְיָ אֶקְרָא נִדְרֵי
לִי אֲשַׁלֵּם נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ : בְּחַצְרוֹת
בַּיִת יְיָ בְּתוֹכְכִי יְהוֹשִׁלִים הִלְלוּהָ :

הִלְלוּ

ק"ז
אֶת־יְיָ כִּלְ גִזְרֵים שִׁבְחוּהוּ כ
כָּל הָאֲמִים : כִּי גִבֹר עֲרֵינוּ
ק"ז חֲסִדוֹ וְאֲמִית יְדוּהָ לְעוֹלָם הִלְלוּהָ :
לִי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ
יֹאמְרוּ נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם
ק"ח חֲסִדוֹ : יֹאמְרוּ נָא בַּיִת אֶהְרֹן כִּי לְעוֹלָם
חֲסִדוֹ : יֹאמְרוּ נָא יְרֵאֵי יְדוּהָ כִּי לְעוֹלָם

הוֹדוּ

חסדו : מן המצר הנאתי יה ענני
 במרחב ה : ילי לא אירא מה נעשה
 לי אדם : ילי בעזרי ואני אראה בשנא
 טוב לחסות בני מבטח באדם : טוב
 לחסות בני מבטח בגדיבים : פד גוים
 סבבוי בשם יי פי אמורם : סבבוי גם ס
 סבבוי בשם יי פי אמורם : סבבוי כדברים
 דעכו פאש קוצים בשם יי פי אמורם :
 דחה דחיתני רנפל ווי עזרני : עזי וזמרת
 יה ויהי לי לישועה : קול רנה וישועה
 באחלי צדיקים ימין יי עשה חיל : ימין
 יי רוממה ימין יי עשה חיל לא אמית פי
 אחיה ואספר בנעשה יה : יסר יסרני יה
 ולפנות לא נתנני : פתחו לי שערי צדק א
 אבא במ אודה יה : זה השער ליי צדיקים
 יבאו בו : אודה פי עניתני ותחיל לישועה

אמן מאסו הבונים היתה לראש פנה :
 מאתני היתה זאת היא נפלאת בעינינו
 זה היום עשה יי נגילה ונשמחה בו :
 אנא יי הושיעה נא אנא יי הצליחה נא
 ברוך הפא בשם יי ברכנוכם מבית יי :
 אל יי ואר לנו אסרו חג בעבתיים עד
 קרנות המזבח : אלי אפה ואודה ליי
 ארוממוך יהודל יי פי טוב פי לעולם

חסדו

דמיה בזפרין סימן

לומר עדותיך

אשרי

תמימי דרך ההלכים
 בתורת יי אשרי נצרי
 עדתיו בכל לב ידך שיהו אפלא פעלו
 שוכה בדרביו חלבו : אמה צויתה פ

פקדויה לשמר מאד : אחלי יכוננו
דרבי לשמר חקיה : אזלא אבוש
בהפיטי אל כל מצותיה : אנדרה בישח
לבב בלמדי משפטי צדקה את חקיה
אשמר אל פעובני עד מאד

במה יצקה נער את ארחו לשמר
כדבריה : בכל לפי דרשתיה
אפשגני ממצותיה : בלבי צפנתי
אמרתה למשן לא אחטא לה : ברנה
אפיה למדני חקיה : בשפתי ספרתי
כל משפטי פיך : בדרך עדתיה שפתי
פעל כל חוץ : בפקדניה אשיחה ואביטה
אחתיה : בחקתיה אשפעשע לא
אשפח דבריה

מל על עבדה אתה ואשמרה
דבריה : גל עיני ואביטה

נפלאות מתורתך : גר אנכי בארץ
אל תסתור ממני מצותיך : גרסה נפשי
לתאבה אל משפטיה בכל עת : גערת
זדים ארורים השגים ממצותיך : גל
מעלי חרפה ובוז כי עדתיה נצרתני : גם
ישבו שרים בי נדברו עבדה ושית בנקו
גם עדותיה שעשוני אנשי

עצתי

דבקה לעפר נפשי : חייגי
כדבריה : דרבי ספרתי
ומשגני למדני חקיה : דרה פקדניה
הבינני ואשיחה בנפלאותיה : דלפה
נפשי מתונה קיימי כדבריה : דרה
שקר הסר ממני ותורתך חנני : דרה
אמונה בחרתי משפטיה שותתי :
דבקתי בעדותיה גל תבישני ידרה

מִצֹּתֶיךָ אֲרוּץ כִּי תִרְחִיב לִבִּי
 וְזָרְנִי לֹא דָרָה חֲקִיבָה וְאַצְרִנָה עֵקֶב
 הַבִּינִי וְאַצְרָה תֹרְתֶךָ וְאַשְׁמְרֵנָה בְּכָל
 לֵב׃ הִדְרִיכֵנִי בְּנִתִיב מִצֹּתֶיךָ כִּי בֹחַ
 הַפִּצְתִּי׃ הֵט לִבִּי אֶל עֲדוּתֶיךָ וְאַל אֶל
 בָּצַע׃ הַעֲבֵר עֵינַי מִרְאוֹת שׁוֹא אֲבַדְדֶכֶּךָ
 חֲיִיגִי׃ הִקֵּם לַעֲבֹדֶךָ אֲמַרְתָּ אֲשֶׁר
 לִירְצֶתְךָ׃ הַעֲבֵר חֲרַפְתִּי אֲשֶׁר יָגִדְתִּי
 כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים׃ הִנֵּה תִּפְאַבְתִּי לֹ
 לִפְקִידֶיךָ בְּעֲדֶקְתְּךָ חֲיִיגִי
 וְבוֹאֵנִי חֲסִדֶיךָ יִתְשׁוּעֶתְךָ כֹּ
 פִּאמְרֶתְךָ׃ וְאַעֲנֶה חֲרַפִּי דְבַר כִּי
 בְּטַחְתִּי בְּדַבְרֶךָ׃ וְאַל תִּפְצֹל מִפִּי דְבַר
 אָמֵת עַד מְאֹד כִּי לִמְשַׁפְּטֶיךָ יִחְלַתִּי׃
 וְאַשְׁמְרֵה תֹרְתֶךָ תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃
 וְאַתְּ הַלֹּכָה בְּרַחֲבָה כִּי פְקִידֶיךָ דִּרְשׁוּתִי

וְאַדְבָּרָה בְּעֲדוּתֶיךָ נֶגֶד מַלְכִים׃ וְלֹא
 אֲבוֹשׁ׃ וְאַשְׁמַע שְׁעֵי בְּמִצֹּתֶיךָ אֲשֶׁר
 אֶהְבֵּתִי׃ וְאַשָּׂא כַּפִּי אֶל מִצֹּתֶיךָ אֲשֶׁר
 אֶהְבֵּתִי וְאַשִּׁיחָה בְּחֲקִיבָה׃
 כִּי דָבַר לַעֲבֹדֶךָ עַל אֲשֶׁר יִחְלַמְנִי
 זֹאת נְחִמְתִּי בְּעֵינַי כִּי אֲמַרְתָּ
 חֲיִתֵּנִי׃ זָרוִים הָלַצְנִי עַד מְאֹד מִתֹּרְתֶךָ
 לֹא נָטִיתִי׃ זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם׃
 יְיָ וְאַתְּ נָחַם׃ זָרַעְפָּה אֶחְזַתְנִי מִרְשָׁעִים
 עֲזָבִי תֹרְתֶךָ׃ זְמִירוֹת הָיוּ לִי חֲקִיבָה ב
 בְּבֵית מְגוּרֵי׃ זָכַרְתִּי בְּלִילָה שִׁמְךָ יְיָ
 וְאַשְׁמְרֵה תֹרְתֶךָ׃ זֹאת הִיְתָה לִי כִּי פ
 פְּקִידֶיךָ נִצְרַתִּי׃
 לְקִי לֵי אֲמַרְתִּי לְשׁוֹמֵר דְּבָרֶיךָ׃
 חֲלִיתִי פִּינִי בְּכָל לֵב׃ חֲיִיגִי
 פִּאמְרֶתְךָ׃ חֲשַׁבְתִּי דְרָכִי וְאַשִּׁיבָה רַגְלִי

אל עדתיה : חשמי ולא התמם מתתי
 לשמר מצותיה : חבלי רשעים עודני
 תורתך לא שכחתי : תצות לילה אקום
 להודות לך על משפטי צדקה : חבר
 אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקדיך
 חסדה יי מלאה הארץ חקיה למדני :

ט

וב עשית עם עבדך כדברך
 טוב טעם ודעת למדני : כי
 במצותיה האמנתי : טרם אענה אני
 שנג ועתה אמרתך שמרתי : טוב אפה
 ומטיב למדני חקיה : טפלו עלי שקר
 זדים אני בכל לב אצר פקודיה : טפש
 כחלב לבם אני תורתך שעשעתי :
 טוב לי כי ענית למען אלמד חקיה :
 טוב לי תורת פיה מאלפי זהב וכסף :
 דיר עשיתי ויבוננני : תבינני

ואל מדה מצותיה : יראוך יראוני וישמח
 כי לדברך יחלתי : ידעת ידועה כי צדק
 משפטיה ואמונה עיני : יהי נא חסדך
 לנחמני כאמרתך לעבדך : ובאנו נחמה
 ואחיה כיתורתך שעשעי יבשו זדים
 כי שקר עותוני אני אשים בפקודיה :
 ישובו לי יראיך וידעי עדתיה : יהי לבי
 תמים כחקיה למען לא אבוש

ק

לתי לתשועתך נפשי לדברך
 וסלתי : פלו עיני לאמרתך ל
 לאמר מתי תנחמני : כיהייתי כנאד
 כקיסור חקיה לא שכחתי : כמרה ימי ע
 עבדך מתי תעשה ברכי משפט : כרו
 לי זדים שיחות אשר לא כתורתך : כל
 מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני :
 כמעט פרני בארץ ואני לא עזבתני פ

פקודיה כחסדה חניני ואשמרה עדות פיה
 עולם יי דברך נצב בשמים :
 לדור ודור אמונתך כוננת א
 ארץ ומעמד : למשפטיה עמדו היום כי
 הכל עבדיך : לגלי תורתך שעשעי אז
 אבדתי בעיני : לעולם לא אשכח פקודי
 כי בם חיייתי : לה אני הושיעני : כי
 פקודיה דרשתי : לי קוו רשעים לאבדני
 עדתיך אתבונן : לכל תכלה ראיתי קץ
 רחבה מצותך מאד :

מ ה אהבתי תורתך כל היום היא
 שיחתי : מאיבי תחבמני מ
 מצותיך כי לעולם היא לי : מכל מלמעי
 השכלתי כי עדותיך שיחה לי : מזקנים
 אתבונן כי פקודיה נצרת לי : מכל ארח
 בע כל אתי רגלי למען אשמר דבריך :

ממשפטיה לא סרת כי אמה הורתיני
 מה נמלצו לחכי אמרתה כדבש לפי :
 מפקודיה אתבוננ על כן שנאתי כל א
 ארח שקר

נ ר לרגלי דברך ואזר לגתיבתי :
 נשבעתני ואקבחה לשמור משפטי
 צדקך : נענית עד מאד יי חניני כדברך :
 נדבות פי רצה נא יי ומשפטיה לכדני
 נפשי בפפי תמיד ותורתך לא שכחתי :
 נתנו רשעים פח לי ומפקודיה לא תעו
 נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי ה
 המה : נטיתי לבי לעשות חקיה לעולם

עקב

ד עפים שנאתי ותורתך אהבתי :
 סתרי ומגיני אפה לדברך יחלתי
 סורו ממני מרעים ואצרה מצות אהי :

202

סמכני באמרתך ואחיה : ואל תבישני
 משבירי : סעדי ואושעה : ואשעה
 בחקיה תמיד : סלית כל שנים מחקיר
 כי שקר פרמיתם : סיגים השבת פר
 רשעי ארץ לבז אהבתי עדותך : סמר
 מפחדך בשרי וממשפטיה
 יראתי :

י שיתי משפט וצדק : בל פניחני
 לעשקי : ערוב עבדה לטוב : אל
 יעשקני זדים : עיני כדו לי שועתך
 ולאמרת צדקה : עשה עם עבדך כ
 בחסדה וחקיה למדיני : עבדך אני הבינו
 וארעה עדותיך : עת לעשות לי ידוח
 הברו תורתיה : על כן אהבתי מצותיה
 מזהב ומפז : על כן פר פקודי כל ישראל
 כל ארח שקר שגאתי :

203

פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי
 פתח דברה ואיר מבז פתיים : פי פשרתי
 ואשאפה כי למצותיך יאבתי פנה אלי
 וחנני כמשפט לאהבי שקר : פעמי הכז
 באמרתך ואל תשרט בי כל און : פרני
 מעושק אדם ואשמרה פקודיך : פנה
 האר בעבדה ולמדני את הקור : פרני
 מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך :
י דיק אתה יי וישר משפטיה : צוית
 צדק עדותיך ואמונה מאד : צ
 צמתתני קנאתי כי שכחו דברה צרי :
 צרופה אמרתך מאד ועבדה אהבה :
 צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתני :
 צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת : צר
 ומצוק מצאוני מצותיך שששעי : צדק
 עדותיך לעולם הבינו ואחיה :

ראתי בכל לב עניי יי חקיר אצורה
 קראתי הושיעני ואשמרה עדותי
 קדמתי בנשוא ואשועה לדברך יחלתי
 קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך
 קולי שמעה כחסדך יי כמשפטך חייני
 קרבו רדפי זמה מתורתך רחוקי קרוב
 אפה יי וגל מצותך אמת קדם ידעתי
 מעדותיך כי לעולם יסרתם :

ראה עניי וחלצני כי תורתך לא ש
 שכחתי ריבה ריבי וגאלני לאמרתך
 חייני רחוק מרשעים ישועה כי חקיר
 לא דרשו רחמיך רבים יי כמשפטך
 חייני רבים רדפי וצרי מעדותיך לא
 נטיתי ראיתי בוגדים ואתקוטטה
 אשר אמרתך לא שמרו ראה כי
 פקודיך אהבתי יי כחסדך חייני ראש

דברך אמת ויעולם כל משפט צ
 צדקה

ויים רדפוני חנם ומדברך פחד לפי
 שש אנכי על אמרתך כמוצא ש
 שלל רב שקר שנאתי ואת עבה
 תורתך אהבתי שבע ביום הללתיך על
 משפטי צדקה שלום רב לאהבי תורתך
 ואין למו מבשול שברתי לישועתך יי
 ומצותיך עשיתי שמחה נפשי עדותיך
 ואהבם מאד שמרתי פקודיך ועדותיך
 כי כל דרכי נגדך :

תקרב רגמי לפניה יי כדברך הביגני
 תבא תחנתי לפניה כאמרתך חייני
 תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיר
 תעז לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק
 תהי ידה לעזרני כי פקודיך בחרתי :

מאבתי לישועה ונתורתה שעשעי :
פחי נפשי ותהללה ומשפטיה ועזרני :
תעיתי בשה אבד בקש עבדך כי מצותיה
לא שכחתי :

שיר

המעלות אל יי בצרתה לי
קראתי ויענני : ידנה הצילה
קר נפשי משפת שקר מלישון רמיה : מה
יתנ לה ומה יסירה לך לשון רמיה : חצי
גבור שנונים עם גחלי רתמים : אוהלי
כי גרתי משה שכנתי עם אהלי קדר
רבת שכנה לה נפשי עם שונא שלום
אני שלום וכי אדבר המה למלחמה :

שיר

למעלות אשא עיני אל ההרים
מציו ובא עזרי עזרי מעם יי
קבא עושה שמנים וארץ : אל יתן למוט רגלי
אל יגום שומרה : הנה לא יגום ולא יישן

ישמר ישראל : יי שומרה יצילה ער
יד ומינה : יומם השמש לא יכבה ורח
בלילה : יי ושומר מפלךע ישמר את
נפשה : יי ישמר צאתה ובואה מעתה
ועד עולם

שיר

המעלות לדוד : שמחתי
באמרים לי בית יי נלה : ע
קכב עזמות היו רגלינו בשעריה וירושלים
ירושלים הבנויה בעיר שהפכה לה יתרו
יששם עליו שבטים שבטי יה עדות ל
לישראל להודות לשם יי : כי שמה ישבו
בקאות למשפט בקאות לבית דוד :
שאלו שלום וירושלים ישליו אהבו :
יהי שלום בחילה שלוחה בארמנותיה :
למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך :
למען בית יי אר דינו : אבקשה טוב לך

שיר המעלות אליה נשאתי את
 עיני השבי בשמים : הנה
 קבץ פעיני עבדים אל יד ארזיהם פעיני
 שפחה אל יד גברתה כן עינינו אל י
 אלהינו עד שיהגנו : חננו י חננו כי רב
 שבוענו בז רבת שבועה לה נפשנו הלעג
 השאננים הבוז לגאונים :

שיר המעלות לרוד לולי שהיה לנו
 יאמר נא ישראל : לולי שהיה
 קבד לנו בקום עלינו אדם : אזי חיים בלעונו
 בחרות אפם בנו אזי המים שטפוננו
 נחלה עבר על נפשנו אזי עבר על נפשנו
 המים הזדונים ברוך י שלא נתנו ט
 טרח לשניהם : נפשנו בצפור נמלטה
 מפח יוקשים : הפח נשבר ואנחנו נ
 נמלטנו : עזרנו בשם י עשה שמים וארץ

שיר המעלות הבוחרים ביהוה ציון
 לא ימוט לעולם ישוב : ירושלים
 קכה הרים סביב לה וי סביב לעמו מעמדו
 ועד עולם : כי לא ינוח שבט הרשע על
 גידל הצדיקים למען לא ישלחו הצדיקים
 בעולתה ידיהם : המיכה י לטובים ו
 ולישרים בלבותם : והמטים עקלקלתם
 יוליכם י את פועלי האון שלום על
 ישראל

שיר המעלות בשוב י את שיבת
 ציון חינו כחלמים : אזי מלא
 קכו שחוק פינו ולשוננו רנה : אזי יאמרנו
 בגוים הגדיל י לעשות עם אלה הגדיל
 י לעשות עמנו הינו שמחים : שובה
 י את שביתנו באפיקים בנגם תזרעים
 בדרמעה ברנה יקצרו : קלר גלר ויבכה

נשא משך קזרע בא יבא ברנה נשא
אלמותיו :

קב

שיר המעלות לשלמה אם ילא
יבנה בית שוא עמלו בוניו בו
אם ילא ישמר עיר שוא שקד שומר
שוא לבם משגימי קום מצחרי שבת
אוכלי לחם העצבים כן יתל ידו שוא
הנה נחלת יי בנים שבר פרי הבטן
פתים בנד גבור כן בני הנעורים אשני
הגבר אשר מלא את אשפתו מהם לא
יבשו פי ידברו את אויבים בשער :

שיר המעלות אשרי כל ירא ידוה
החלה בדרביו יגע פפיה כו
האכל אשריה וטוב לה אשתה כנפן
פורנה ברכתי ביתה בעיר פשתל זיהים
סביב לשלחיה הנה פי כן יבורר גבר

פח

ירא יי : יברכה יי מציון וראה בטוב
ירו שלים כל ימי חיה : וראה פנים לבנות
שלום על ישראל :

שיר המעלות רבת צרונני מנעורי
יאמר נא ישראל : רבת צרונני
כט מנעורי גם לא יכלו לי על גבי קרשו
חוקשים האריכו למעניתם : יי צדיק קצץ
עבות רשעים : יבשו ייסגו אחור כל שנאי
ציון : יתיו כחציר גנות שקדמת שלח יבשו
שלא מלא כפוק צר וחצנו מעמר : ולא
אמרו העבדים ברבת יי אליכם ברכנו א
אתכם בשם יי :

שיר המעלות ממעמקים קרא חיה יי
יי שמעה בקול תהינה אזנה ק
קל בשבות לקול תחנוני : אם עונות משמרה
יי מי עמוד : פי עמך הסליחה למען תורא

קויתי ל' קויתה נפשי ולך ברוח חסלתמי
נפשי לצדוני משומרים לבקר שמרים
לבקר ויחל ישראל אל ל' פי עם ידוה
חססה ותרפה עמו פדות והוא יפדה א
את ישראל מפל עונותיו

שיר

המעלות לדוד ל' לא גבח לבי ו
ולא רמו עיני ולא תלכתי בגדולות
ובנפלאות ממני : אם לא שויתי ודוממתי
נפשי כגמל על אמו כגמל על נפשי יחל
ישראל אל ל' משקה ועד עולם :

שיר

המעלות זכור ל' לדוד את כל ענותו
אשר נשבע ל' נדר לאביר יעקב : אם אבא
באהל ביתי אם אעלה על ערש ינועי :
אם אהן שנת לעיני לעפעפי תנומה : עד
אמצא מקום ל' משקנות לאביר יעקב :
הנה שמעניו באפרתה מצאנוה בשדה

קלא

קלב

יער : נבואה למשקנותיו נשתחנה לתדם
רגליו : קומה ל' למנוחתה אפה וצרוץ
ענה : פתחה ילבשו ידק וחסידה ירננו
בעבור דוד עבדה אל תשוב פני משוחה
ושבע ל' לדוד אמת לא ישוב ממנה
מפרי בטנה אשית לכסא לך : אם ישמר
בניה בריתי וערותי זו אל למדם גם בניהם
עדי עד ישובו לכסא לך : כי בחר ידוה
בציון אנה למושב לו : זאת מנוחתתי
עדי עד פה אשב פי אויתיה : צידה
גדר אבכר אביוניה אשביע לחם :
וכתיה אלביש ישע ותסידה ננו ירננו
שם אצמיח קרו לדוד ערבתי גר
למשיחיו אויביו אלביש בושתי ועליו
וציון נדר :

שיר

המעלות לדוד הנה מה טוב ו

214

המה נעים שבת אחים גם יחד : כשמו
הטוב על הראש יורה על הזמן וקו
אחרון שיורה על פי מרותי ופסל חמון
שיורה על פדרי ציון כי שם צנה יי את
הברכה חיים עד העולם :

המפללות הגה ברכו את יי כל
עבדי יי העומדים בבית ידנה
בלילות : שאי ידיכם קדש וברכו את
יי : וברכה יי מציון עושה שמים וארץ

התחלת תהלים

(ליום השבת)

הללו יהוה הללו את שם יי : הללו

עבדי יי שעומדים בבית

קלה יי במצרות בית אלדינו : הללו יה פי טוב

215

יי זמרו לשמו פי נעים פי נשקב בחר לו
יה ישראל לקגלתו : פי אני ידעתי כי ג
גדול יי ואדונינו מקל אלדים כל אשר ח
חפץ עשה בשמים ובארץ בימים וכל
תהומות : מעלה נשיאים מקצה הארץ
ברקים למטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו
שהפה בכורי מצרים מאדם עד בהמה :
שלח אותות ומופתים בתוככי מצרים ב
בפרעה ובכל עבדיו : שהפה גוים רבים
והרג מלכים עצומים : לפיחז מלך האמרי
ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען :
(נתן ארצם ונתלה נתלה לו ישראל עמו :
יי שמה לעולם יי זכרה לדורות וחסד יי ידון
יי עמו ועל עבדיו ותנתם : עצמי הגוים
בסוף וזקב מעשה ידי אדם : פה להם ולא
ידברו : עינים להם ולא יראו : אזנים שלהם

ולא יאזינו אף אין יש רוח בפיהם :
 כמוהם יהיו עשייהם כל אשר בטחבהם
 בית ישראל ברכו את יי בית אהרן ברכו
 את יי בית הלוי ברכו את יי יראי יי
 ברכו את יי ברוך יי מציון שוכן ירושלים
 הללויה :

הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו הודו
 לאלדי האלהים כי לעולם חסדו

קרו הודו לאדוני האדונים כי לעולם חסדו :
 לעשה נפלאות גדולות לבדו כי לעולם
 חסדו : לעושה השמים בתבונה כי ל
 לעולם חסדו : לרוקע הארץ על המים
 כי לעולם חסדו : לעשה אורים גדולים
 כי לעולם חסדו : את השמש לממשלת
 ביום כי לעולם חסדו : את הגרם ופוכבים
 לממשלת בלילה כי לעולם חסדו : למכה

מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו : ו
 ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו :
 ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו
 לגזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו :
 והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו
 וגער פרעה וחילו ביים סוף כי לעולם ח
 חסדו : למוליה עמו במדבר כי לעולם
 חסדו : למכה מלכים גדולים כי לעולם
 חסדו : ונתג מלכים אדירים כי לעולם
 חסדו : לסיחון מלך האמורי כי לעולם
 חסדו : ולעוג מלך הבשן כי לעולם ח
 חסדו : ונתן ארצם לנחלה כי לעולם
 חסדו : נחלה לישראל עבדו כי לעולם
 חסדו : שבשפלנו וזכר לנו כי לעולם
 חסדו : ויפרקנו מצרנו כי לעולם חסדו
 נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו :

הודו לאלה שמים בלח

על בחרות בקל שם ישבנו גם בכינו
בזכרנו את ציון על ערבים בתוכה
תלינו כנורותינו כי שם שאלונו שובנו
דברי שיר ותוללנו שמחה שירו לנו
משיר ציון איה נשיר את שיר ידוה
על אדמת נפר אם אשפחה ירושלם
תשפח ימיני תדבק לשוני לחפי אם
לא אצפרכי אם לא אעלה את ירושלם
על ראש שמחתי זכור לבני אדום
את יום ירושלם האמרים ערו ערו ערו
היסודפה בת בקל השדודה אשרי
שיר שלמה את גמולה שגמלת לנו א
אשרי שיאחז ונפץ את עוללוה אל הסלע

לדוד

אמרתי אשכחנה אלהיביל

קלז

קלז

קדשה ואודה את שמך על חסדך ועל
אמתך כי הגבלת על כל שמך אמרתך
ביום קראתי ותענני תרחיבני בנפשי עוז
ידוה כל מלכי ארץ כי שמעו אמרו
פיה וישירו בדרכי כי גדול כבודי
כי רם וישפל יראה וגבוה ממרחק יבוע
אם אלה בקרב צדה פתוני על אף איבי
תשלח ידך ותושיעני ומינה ידוה יאמר
בערי כי חסדך לעולם מעשה ידוה אלה

תרת

למנצח

לדוד מזמור כי תסרתנו ונתבע

אתה ידעם שבת וקומי ב
קולת בנתה לרעי מרחוק ארסי ורבעי זרית
וכל דרכי הספנתה כי איז מלה בלשוני
הז ידעם פלה אחור וקרב צרתני
ותשת עלי כפכה פליאה דעת ממני

נשגבה לא אוכל לה : אנה אלך מרוחק
 ואנה מפניה אברח : אם אסק שמים
 שם אפה ואציעה שאול הנג : אשא
 פני שחר אשפנה באחרית ים : גם
 שב ידה תנחני ותאחזני ימנה : ואמר
 אה חשה ישופני ולילה אור בעדני :
 גם חשה לא יחשיה ממך ולילה ביזם
 יאיר בחשיכה כאורה : פי אתה קנית
 כליותי תסבני בפטן אמי : אודה עלכן
 נוראות נפלאותי נפלאים מעשיך ונפשי
 ידעת מאד : לא נכחד עצמי ממב אשר
 עשיתי בסתר רקמתי בתחיות ארצי :
 גלמו ראו עיניך ועל ספרה כלם יפתבו
 ימים יצרו ולא אחד בהם : ולי מה יקרו
 רעה אל מה עצמו ראשיהם : אספרם
 מהול ירבז הקיצותי ועודי עמך : אם

תקטול אלוה רשע ואנשי דמים סורו
 מני : אשר יזמרנה למזמה נשוא לשוא
 ערוך : הלוא משנא יי אשנא ובתקומה
 אתקוטט : תכלית שנאה שנאתי מלאכים
 היולי : חקרני אל ודע לבני בחנני ודע ש
 שרעפי : וראה אם דרה עוצב פי ונחני
 בדרה עוצב פי

למניצח

מזמור לדוד : חלצני ידה
 מאדם רע מאיש חמסים ת
 תנצחני : אשר חשבו רעות בלב פל יום
 גורו מלקמות : שגנו לשונם כמון נחש ח
 חמת עכשוב תחת שפתיכמו סלה שמרני
 יי מיד רשע מאיש חמסים תנצחני אשר
 חשבו לרחות פעמי : שמנו נאית פת לי ו
 ותבלים פקשו רשת ליה מעגל מוקשים
 שתילי סלה : אמרתי לני אלי אתה האזינה

172

222

וְיִקְוֶה תַחֲנוּנַי : יְדוּה אֲדֹנָי עֹז יִשׁוּעָתִי
 סְפוּתָה לְרֵאשֵׁי יְדוּה נֶשֶׁק : אֶל מִתֵּן יְדוּה
 מֵאוֹנֵי רֶשַׁע וְזָמְמוּ אֶל תַּפְק יְהוֹמוּ סֵלָה :
 רֵאשׁ מִסְגֵּי עֲמֹל שִׁפְתֵימוּ יִבְקֹמוּ : י
 מוֹמוֹ עֲלֵיהֶם גַּחְלִים בְּאֵשׁ יִפְלֹס בְּמַחְמוֹה
 בֵּל יִקוּמוּ : אִישׁ לְשׁוֹן בֵּל יִכּוֹז בְּאַרְצָא אִישׁ
 חֲמַס רַע יִצְוֹדְנוּ לְמִדַּחְפוֹת : יְדַעְרֵתִי כִי
 יַעֲשֶׂה יְיָ דִין עֲנִי מִשִּׁפְט אֲבוֹנִים : אֶרְךְ
 צַדִּיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁבּוּ יִשְׂרָאֵל אֶת פִּינִיךָ
מִזְמוֹר לְדָוִד יְיָ קָרָאתִיךָ חוֹשֶׁה לִי
 בְּצָוִינָה קוֹלִי בְּקָרְאֵי לָה :
 תִּכּוֹז תִּפְלָתִי קְטוֹרֶת לִפְנֵיךָ מִשָּׂאת פִּי
 מִנַּחַח עֵרֶב : יִשְׁתַּחֲוֶה לִי שְׂמֵרָה לִפְנֵי נֶצְרָה
 עַל דֶּל שִׁפְתֵי : אֶל תֵּט לִפִּי לְדַבֵּר רַע
 לֵהֵט עוֹלָל עֲלֻלוֹת בְּרֶשַׁע אֶת אִישִׁים פֹּ
 פוֹעֲלֵי אֹז וְבֵל אֶלְחֵם בְּמִנְעַמְהֶם יִהְלֹמֵי

קמא

223

צַדִּיק חֶסֶד וְיִכִּיחֵנִי שִׁמְךָ רֵאשׁ אֲלֵינִי
 רֵאשֵׁי כִי עוֹד וּתְפִלָּתִי בְּרַעוּתֵיהֶם : ג
 נִשְׁמָטוּ בְיָדִי סִלַּע שִׁפְטֵיהֶם : וְשָׁמְעוּ
 אֶמְרֵי כִי נַעֲמֹו : כְּמוֹ פוֹלַח וּבוֹקֵעַ בְּאַרְצָא
 נִפְזָרוּ עֲצָמֵינוּ לִפְנֵי שָׂאוֹל : כִּי אֲלִיךָ יְדוּה
 אֲדֹנָי עֵינֵי בְּכָה חֲסִיתִי אֶל תַּעַר נַפְשִׁי :
 שְׂמַרְנֵי מִיַּדֵּי פַח יִקְטוּלִי וּמִזְקָת פּוֹעֲלֵי
 אֹז : יִפְלוּ בְּמִכְמוֹרֵיךָ רַשְׁעִים יַחַד אֲנִכִּי
 עַד אֶעֱבֹר

מִשְׁכִּיר לְדָוִד בְּתוֹתוֹ בְּמַעֲרָה ת
 תְּפִלָּה : קוֹלִי אֲלֵי אֲזַעֵק
 קוֹלִי אֲלֵי אֶתְחַנֵּן : אֲשַׁפּוּר לִפְנֵי שִׁיחִי
 צָרְתִי לִפְנֵי אֲגִיד : בְּהִתְעַטֵּר עֲלֵי רוּחִי
 וְאַמְתָּה יִבְעַת נְתִיבָתִי בְּאַרְחוֹז אַחֲלָה ט
 טִמְנֵנוּ פַּח לִי : תִּבְיֵט יַמִּיז וְרָאָה וְאִין לִי
 מִכִּיר אֲבִד מְנוּס מִמֶּנִּי אִין דוֹרֵשׁ לִנְפְשִׁי

ועקתי אליה ו' אמרתני אפה מחסי
 חלקי בארץ החיים : הקשיבה צרנתי
 כי בלוחתי מאד הצילני מרדפי כי
 אמצו ממני : הוציאה ממסגר נפשי
 להודות את שמך כי יבתיירו צדיקים
 כי תגמול עלי

מזמור לדוד ו' שמע תפילתי ה

האזינה אל פתחי **קמג**
 באמונתך עני בצדקתך : ואל תבא
 במשפט את עבדך כירא יצדק לפניך
 כל חי : כי רדף אויב נפשי רבא לארץ
 חיתי הושיבני במתשפים כמתי עולם
 ותתעטר עלי רוחי בתוכי ושתומם לבי
 זכרתי ימים מקדם הגיתי בכל פעליך
 במעשה ידך אשוחח : פרשתי ידי א
 אליה נפשי בארץ עיפה לך סלה : מהר

עני ו' פלטה רוחי אל פסתר פניו ממני
 ונמשלתי עם יורדי בור : השמיעני ב
 בבקר חסדה כי בך בטחתי : הודיעני
 דרך זו אלך כי אליה נשאתי נפשי :
 הצילני מאיבי ו' אליה כסיתי למדני
 לעשות רצונה כי אפה אלהי רוסה ט
 טובה פנחתי בארץ מישור : למען שמך
 ו' תתני בצדקתך תוציא מצרה נפשי
 ובחסדה תצמית איבי ותאבדת כל צרתי
 נפשי כי אני עבדך :

לדוד כרוך ו' צורי המלמד ידו ל

לקרב אצבעותי למלחמה :
 חסדי ומצודתי משוגבי ומפלטי לי :
 מגיני ובו כסיתי הרדר עמי פתחתי : ו'
 מה אדם ומדעהו בן אנוש ומחשבהו :
 אדם להבל דמה ימיו כצל עובר : ו' יהט

שמייה ותרד גע בהרים ונעשנו : ברוך
 ברוך ותפיצם שלח הציד ותהמם שלח
 ידה ממרום פצני והצילני ממום רבים
 מנר בני נכר : אשר פיהם דבר שוא ו
 וימינם ימיז שקר : אלהים שיר חדש
 אשיחה לה בנגל עשור אזמרה לה :
 הנותן תשושה למלכים הפוצה את דור
 עבדו מחרב רעה : פצני והצילני מנר
 בני נכר אשר פיהם דבר שוא וימינם
 וימיז שקר : אשר בנינו פנטיעים מ
 מגדלים בנעוריהם פנותנו פנות מחטבת
 פבנית היכל : מזנינו מלאים מפיקים :
 מזן אל זן צאוננו מאליפות מרבבות
 בחוצותינו : אלו פנו מסבלים איז פראץ
 ואיז יוצאת ואיז צוחה ברחובתנו אשרי
 העם שכחה לו אשרי העם שיי אלהיו :

קי 227

תהלה לדוד ארו ממך אלהי המלה

ואברכה שמך לעולם ועד :
 קמה בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם
 ועד : גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו איז
 חקר : דור לדור ישבח מעשיה וגבורתה
 יגידו : הדר כבוד הודה ודברי נפלאותיה
 אשיחה : ועזוז נוראותיה יאמרו : ו
 וגדולתיה אספרנה : זכר רב טובך וביעו
 וצדקתה ורגני : חנין ורחום יי ארך אפים
 וגדל חסד : טוב יי לכל ורחמיו על כל מ
 מעשיו : יודיה יי כל מעשיה וחסידיה
 וברכותיה : כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך
 עדברו : להודיע לבני אדם גבורתו וכבוד
 הדר מלכותו : מלכותך מלכות כל עלמים
 וממ שלתך בכל דור ודור : סומת יי לכל
 הנפלים וזקה לכל הפופים : עיני כל א

אליו ישברו ואמה נותן להם את אכלם
 בעתו פותח את ידיו ומשביע לכלחי
 רצון צדיק יי בכל דרכיו וחסיד בכל
 מעשיו קרוב יי לכל קראיו לכל אשר
 יקראהו באמת רצון יראיו יעשה
 ואת שונעתם ישמע ויושיעם שומר יי
 את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד
 תהלת יי ידבר פי ויבהר כל בשר שם
 קדשו לעולם ועד

הללויה הללי נפשי את יי אהללה
 יי בחיי אומרה לאלתי ב
 קבני בעודי אל תבטחו בנדיבים בגן אדם
 שאינלו תשועה תצא רוחו ישוב ל
 לאדמתו ביום ההוא אברו עשתותיו
 אשרי שאל יקרב בעזרו שברו על יי
 אלהיו עשה שמים וארץ את היסודות

כל אשר במשמר אמות לעולם עשה
 משפט לעשוקים נתן להם לרעבים יי
 מתייר אסוריהם יי פקח עוריהם ידוה זקן
 כפופים יי אהב צדיקים יי שמר את
 גרים יתום ואלמנה ועודד ודחה ר
 רשעים יעוה יי ימלה יי לעולם אלהיה
 ציון דוד ודוד הללויה

הללויה כי טוב זמרה אלדנינו כי
 נעים נאנה תהלה בונדה
 קמז ירושלים יי נדחי ישראל יבנס הרופא
 לטבורי לב ומתפש לעצבותם מונדה
 מספר למכובים לבלם שמות יקרא ג
 גדול אדונינו ורב כח לתבניתו אין מספר
 ה עודד ענוים יי משפיל רשעים עדי א
 ארץ ענולי בתורה זמרו לאלדנינו ב
 בכינור המכסה שמים בעבים המכין
 לארץ מטר המצמיח הדלים חציר נותן

לבהמה לתמה לבני ערב אשר
 יקראו לא בגבורת הסוס יחפץ ולא
 בשוקי האישי רצה רוצה ידוה את
 יראיו את המיתלים לחסדו שבהי
 ירושלם את יי הללי אלתיך ציון כי
 חזק בריחי שערתי בדרך בנך בקרבך
 השם גבולה שלום חלב חטים
 ישביעה השלח אמרתו ארץ עדי
 מהרה ירוץ דברו הנתן שלג כצמר
 כפזר פאפר יפזר כמשל'ה קרחו יב
 כפתים לבני קרתו מונעמד ישלח
 דברו וימסס ישב רוחו וזלו מים
 כנגיד דבריו ליעקב חקיו ומשפטיו
 לוישראל לא עשה כז לכל גוי ומשפטים
 כל ידעים הללויה
ה' רוייה הללו את יי מן השמים

קמה

במרומים הללוהו כל מלאכיו
 הללוהו כל צבאיו הללוהו שמש וירח
 הללוהו כל פוכבי אור הללוהו שמי
 השמים והמים אשר מעל השמים
 יהללו את שם יי כי הוא צנה ונבראו
 ונעמדם לעד לעולם חק נתן ולא יעברו
 הללו את יי מן הארץ פנינם וכל מהמות
 אש וברד שלג וקיטור ריחם קערה עשה
 דברו ההרים וכל גבעות עץ פרי וכל
 אבנים הסתה וכל בהמה רמש וצפור
 פנה מלכי ארץ וכל לאמים שרים וכל
 שפטי ארץ בחורים וגם בתולות
 זקנים עם גערים יהללו את שם יי
 כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ו
 ושמים וירם קרו לעמו תהלה לכל
 חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללויה

הַלְלוּ יְהוָה שִׁיר לַיְיָ שִׁיר חֲדָשׁ
 תְּהַלְלֵנוּ בְּקִהְל חֲסִידֵיכֶם :
 קמ"ט וְשִׁמַּח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשׂוֹן בְּנֵי צִיּוֹן וְגִילוּ בִּבְמִלְכָּם : וְהַלְלוּ שְׂבוּן בְּמַחֹל בְּתוֹף וּ
 וּכְנֹר יִזְמְרוּ לוֹ : כִּי רוּצָה יִי בְעַמּוֹ וַיִּפְאַר
 עַנּוּיָם בִּישׁוּעָה : יַעֲלֶזוּ חֲסִידֵיכֶם בְּקִבוֹד
 יִרְנְנוּ עַל מַשְׁכְּבוֹתֵיכֶם : רוּמְמוֹת אֵל
 בְּגִרוֹנְכֶם וְחָרַב פִּיפְיוֹת בְּיָדְכֶם : לַעֲשׂוֹת
 נִקְמָה בְּגֹיִים תוֹכְחוֹת בְּלֹא מִיבִיל אֶסֶר
 מִלְכֵי יָהּ בְּזִקִים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְדֵי ב
 בְּרָזָל : לַעֲשׂוֹת כְּהֵם מִשְׁפָּט כְּתוֹב הַדָּר
 הוּא לְכָל חֲסִידוֹ הַלְלוּ יְהוָה :

הַלְלוּ יְהוָה הַלְלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ : ה
 הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עִזּוֹ :
 הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ : הַלְלוּהוּ בְּרַב גִּדְלוֹ :
 הַלְלוּהוּ בְּתַמְעֵ שׁוֹפָר : הַלְלוּהוּ בְּנִבְל

231

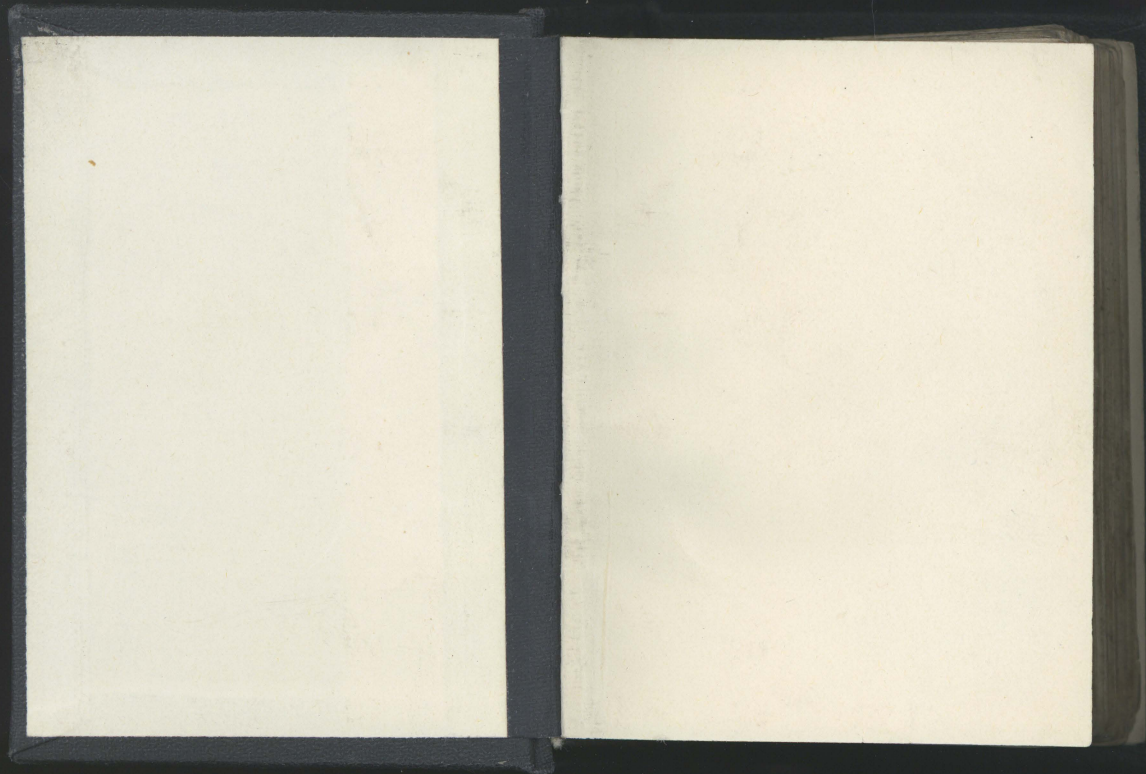
וּכְנֹר : הַלְלוּהוּ בְּתוֹף וּבְמַחֹל : הַלְלוּהוּ
 בְּמִנְיָם וְעֵגֶב : הַלְלוּהוּ בְּצִלְצֵלִי שְׁמַע :
 הַלְלוּהוּ בְּצִלְצֵלִי תְרוּעָה : כָּל הַנְּשָׁמָה
 תְּהַלְלוּ יְהוָה הַלְלוּ יְהוָה :

תִּיּוֹן שִׁלְבִיעִי

101

1
of
Charles

Digitized by the Library and Information
Centre of the Hungarian Academy of
Sciences

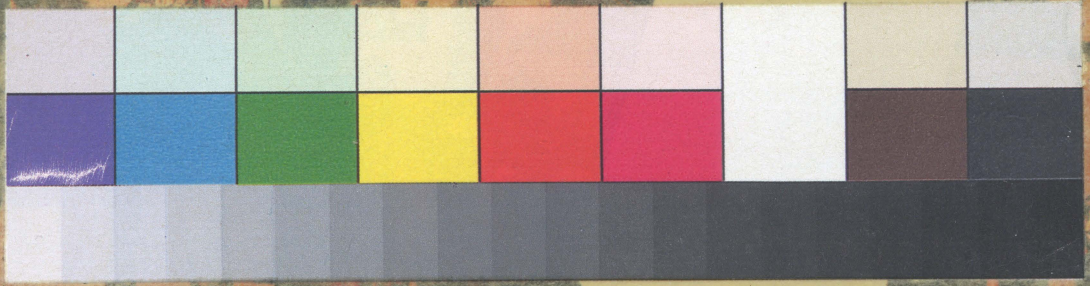
228

ליום

אליה ישברו ואתה נותן להם את אכלם
בעתו: פותח את ידיו ומשביע לכל חי
רצון: צדיק יי בכל דרכיו וחסיד בכל
מעשיו: קרוב יי לכל קרואיו לכל אשר

השבת קיא

כל אשר בם השמר אמת לעולם עשה
משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים יי
מתיר אסורים: יי פקה עניים ידוה זקן
כפופים יי אהב צדיקים: יי שמר את
גרים יתום ואלמנה יעודד ודרכו יי

Zum Ausgleich von

לארץ מטר המצמיח הרים חציר: נותן

אשרו שאל יעקב בעזרו שבו אלי
אלהיו: עשה שמים וארץ את הים ואת

6

Kaufmann Dávid
Könyvtára

